

УКРАЇНСЬКИЙ ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ СПІВАННИК

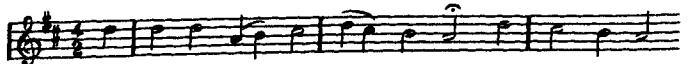
С Т А Н І С Л А В І В 1 9 3 3

Накладом У. Є. А. М. Ради.

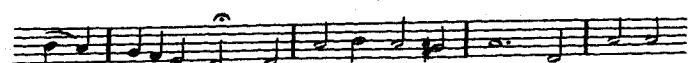
*Не погасай мій ясний світе!
Туман душевний розганяй,
Дай силу дух святий кріпiti
І шлях важкий тернами вкритий
Небесним сяйвом проясняй!
Зйшли на ум святе натхніння,
І святість дай йому Свою
Й проголошу Твоє спасіння
І ласку-благодать Твою.*

Шевченко.

1

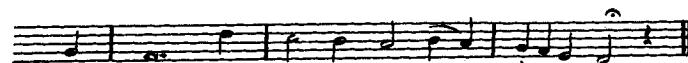
Мо гут и я нам твер ди ня Бог по над у сі
За щи та Він від всіх трівог, влі хій для нас

твєр ди ні. Наш во ріг вкожен час згу би ти
го ди ні.

хоче нас, ве ли ка міць йо го та зі тре Бог

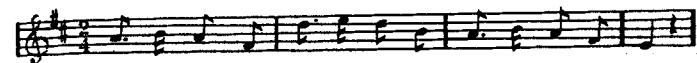
все зло, бо Він є нам твер ди ня.

2. Колиб ми, браття, на свою / здалися власну силу / й без Бога йшли у боротьбу, / ми впалиб у могилу / та Бог Месія Сам / є ревна поміч нам, / по вік Він Той Самий, / що смертю спас людей / і знищив сили пекла.

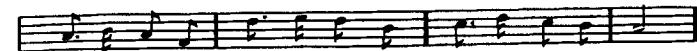
3. Тож хочби, браття, воріг наш, / що так лютує
нині, / хотів рознести в порох нас, / не знищить

він твердині! / Бо та твердиня нам / є наш Месія
Сам, / Він зіltre вражу власть) / усім нам щастя
дасть, / Він нас усіх зєднає.

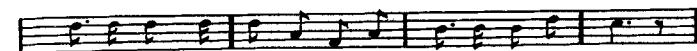
2

За є ван гель ську ю ві ру станьмо всі вря дн!

Зло па ну є скрізь над мі ру, тиснуть во ро гн...

час настав пал ко го бо ю, Бог нам поміч дастъ!

Є ван ге лі єм по бо рем зло би темну власть!

2. Всі разом ми рамя в рамя / станьмо під пра-
пор, / сам Ісус Христос гетьманом / знищить в нас
роздор.

Сміло, браття, в бій за правду / й заповіт Христа
і євангелієм здобудем / ми нове життя.

3. Станьмо сміло захищати / світла заповіт, /
тьму темноти розганяти, / прийде країцій світ.

Ми основи положімо / під нове життя / завітає
краща доля / для нас всіх, браття!

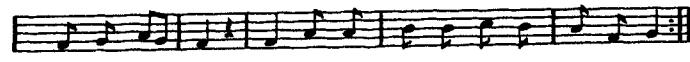
3

На про весні лелай і дей ні мрі ї відей нім

ду ман ні ти щастя жди щоб, як до зрієш здійсни-

лись на дії і вмів у сто я тись се ред біди.

2. Життя — цеж труд для себе і для других... /
геройство ставить дух на підесталь / авторітету,
дух бо на услугах / стойть за правду й ідеал.

3. Життя — цеж сила в серці чоловіка; / життя
— це Божа іскорка внутрі; / а хоч часом в тер-
піннях упливає, / воно солодке в посвятній борні.

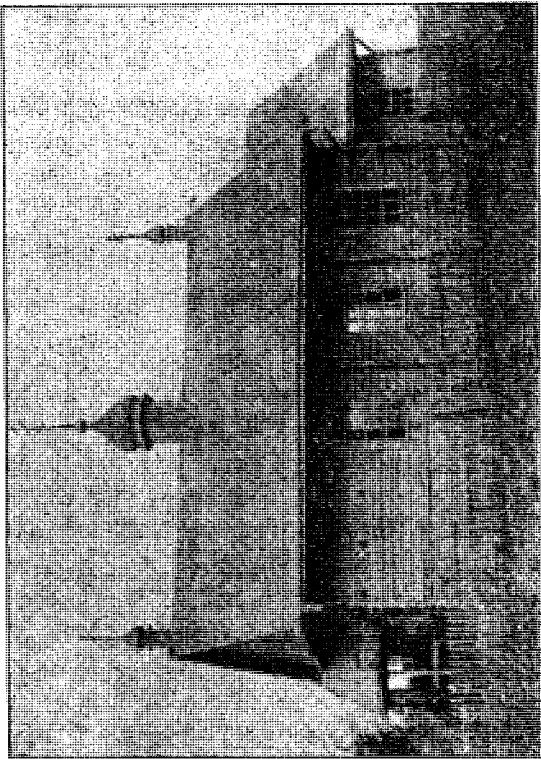
4. Свобідною буде лиш та людина,/що бореться
за ідеал життя. / А ідеал твій чинне змагання / за
щастия близького на взір Христа.

5. Лелійже у заранні злоті мрії, / в ідейних зма-
гах уставай в ряди, / а, як дозрієш візьмеш наго-
роду / із рук Христа за подвиги і труди.

ЦЕРКОВНИЙ РІК.

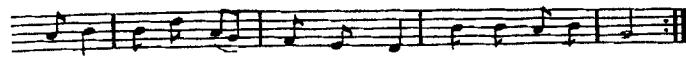
Різдво.

Укр. еван. лют. церква в Камінні

Бог предвічний на родився, зійшов Він нам

з небес щоб спасти люд Свій ввесь, щоб радість була.

2. В Вефлесі народився, від Діви, як брат наш/
від Духа, як Бог наш, щоб мир принести.

3. Сповістив це ангел Божий / убогим пастирям/
а звізда звіздарям / з далеких країн.

4. Над вертепом їм явилась, / де Дитя Марія /
повила, там зоря, / прийшла і стала.

5. А звіздарі, як прибули / в городок Вефлесем /
Марії з Дитятем / поклін віддали.

6. Щоб звіздарі не заблудили, / зірка їм світила,
/ іншу путь вказала / із Вефлесма.

7. Бо хотіли ті звіздарі / злобного поганця, /
Ірода лукавця / зовсім минути.

8. Іродові предсказали: / як Хлопя доросте / то
він вже не буде / в Юдеї царем.

4

9. Тож він бісивсь, тож лютився, / як Йосиф взяв
Дитя / і Матір на осля / й в Єгипет утік.

10. Слава Богу заспіваймо! / Хай світ знає увесь,
/ що Отець із небес / Сина нам післав.

11. I ми, браття Українці, / в своїх рідних піснях
/ і звучних колядках / Бога хвалімо.

5

Зви сот не бес них у но чі в світ згри жений труд-
ний ангельський хор приніс бальзам чу до вий спів
но вий мир до бро віл ля між людьми від
вишнього Віт ця зе мя в святочній ти ши-
ні прий ми ла ті сло ва.

2. Й до нині та предобра вість / до нас злітає все/
небесний хор той дивний клич / по світу скрізь
нese. / Понад палати і domi / pливуть чудні слова /
i під українські хати / та вістка йде нова.

3. Та заблукався в марноті / горює світ, терпить,
/ хоч двайцятьсот минає літ, / вражда ще тут
рядить. / На мужа муж з рожном іде, / не чує слів
люви, / хоч ангели співають все: / отямтеся, брати!

4. Та ви, що в трудах, у ярмі / за днем вам день
іде, / що з рук годуете своїх / і других і себе; /
дивіться, вже надходять дні / братерства і любви;
/ кріпіться путники трудні, / надію майте й ви.

5. Вся кривда між людьми мине! / Христос несе
нам лік; / по всій землі гаразд буде, / зблишився
правди вік. / Й на Україну йде добро, / бо згода
між братів, / цеж вже й між нами, в домі цім / лунає
Божий спів.

6

Ви-дів Бог, ви-дів Створитель, що весь світ поги- ба-є.
Ар-хан-ге ла Гав-ри - іла в На -за-рет по-си - ла-є.
щоб звісти ти тай ну ми лу Ді ві, що спі-
знає си лу бо жу і по ро дить Си на,
кот-рий об-но вить лю ди ну.

2. Незаходиме сонінко / мало людям зас'яти / від
Діви і тьму невірства, / ненависть прогнати, / бо з звіз-

ди таке читали / астрологи та спізнали, що у
Вефлеємі диво,/ чудо Боже ся явило

3. Краю любий, Бог обновить./ Й тебе визволить
з недолі,/ правдою тебе просвітить/ і дасть тобі
крашчу долю./ Не ридай, як Рахиль нині/ за синами
ти своїми, / а радій у цій годині/ дітьми чистими
новими.

7

Ти ха ніч, я сна ніч, світ заснув... вів ча рі
вже дрі ма ли на го рі, як ан ге ли
зви сочінь сте ре гли ди тя, Бо же не мов-
ля. А мінь.

2. Зірка там— мудрецям / в нічку ту світить путь,/ ті у Вефлеєм ідуть / і дари цінні несуть / втіленій Любві, / втіленій Любві.

3. Аж нараз, з неба враз / чудний хор заспівав: „в
небі Богові хвала, / між людьми, хай мир вита”!
Бог до нас зійшов / і приніс любов.

8

Роз ве се лімось всі ра зом ни ні
Христос родив ся в бідній храми ні

послідним віком

став чо ло ві ком Всі у ті шай тесь на зем лі.

2. Всі утішаймось, людоњки, нині, / хвалу
віддаймо Божій Дитині: / Богу Святому, Христу
малому, / котрий увесь світ відкупив.

3. Той, що світ вивів і нас від ада, / через Котро-
го всім нам відрада. / Дякуймо Йому, Богу
Святому / пісні співаймо величні!

4. Пісні співаймо звінко і мило / та звеличаймо
Божу силу. / Хвала во нишніх, а мир для нижніх,
/ для людей волі доброї!

9

Втіли лось Сло во тяж ко ро зі бра ти
І сус на з ва ла Ма рі я ма ти,

як ан ге ли зли ну ли на дити ну глянули
у ста єн ці, де бидля віл та осел при яслах

місця у сту-

пали, Дитя огрі вали в Вефле є мі, вко ли бі ніч ній.

2. Ангельські хори злинули з неба / по Божій волі.
Так було треба, / щоб ангели злетіли, / а пастирі
почули, / яку ласку Бог дає, / коли Спаса втілює, /
в надії скріпились / й других поучили, / хто Месії
ждав, як і вони.

3. Пестила Мати своє Дитятко, / пестив і Йосиф
мов голубятко, / зрозумів, що це Дитя / з Духа
народилося, / з волі Божої в той час / втілилось
для всіх як Спас, / щоб всіх просвітити, / з Богом
примирити, / що у зліднях жили на землі.

4. У тім думанню, вчені зі сходу / Його скріпили.
Княжого роду / Сина шукали, вони / за знаком
пішли звізді, / аж до Вефлієму там, / де здійснив-
ся Божий план, / що Спас народився / і світ ожив-
ився / Словом Божим на радість усім!

5. Й нам, Українцям час зрозуміти, / що не раби
ми, а Божі діти, / що спасіння і для нас / злинуло з
небес в цей час, / як утіливсь Божий Син / з Духа
і Марії. Він / нас вирве з темноти / з клопотів, з
турботи, / щоб раділи з усіма і ми!

9а

1. У Вефлємі дивная новина; / Діва Марія поро-
дила Сина.

Ангели там співають, / благу вістку звіщають, /

Ірод за ними питає, / Спаса вбити гадає, / пастири
клякають, / Бога величають. / Слава, кличмо
братья, всі!

2. Марія, мати Сина повиває / невинним серцем
Бога прославляє.

Ангели там співають...

3. Обручник Йосиф дбає про Дитятко, / співає:
люлі, люлі, янголятко!

Ангели там співають...

4. Три володарі кланяються широ, / Христу при-
носять ладан, злoto, миро.

Ангели там співають...

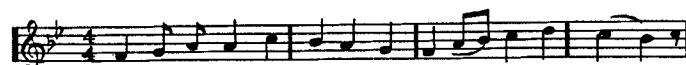
5. Різдво Христове ю ми братя згадаймо, / Ісусу
слава, грімко заспіваймо!

Ангели там співають...

6. Хай вся Україна славить Христа радо, / Хри-
стос подасть їй у горю розраду!

Ангели там співають...

10

Втво рі те ся ши ро ко святыні во ро та

Зсту па сд'namзви со ка цар сла ви, що спа са!

Хто ж бо то цар той сла ви то Господь із не бес,

Бог вірний в своїм сло ві, я витель всіх чудес.

3. Втворітесь широко / святынні ворота, /
відвічний Цар приходить / Той, що на небесах.

4. Маріїн Син, могутній / Господь, що тіло взяв,
/ що силу зла і злоби / на віки поконав.

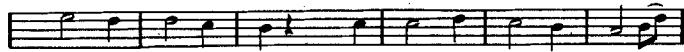
5. Хвала Тобі, Ісусе, / предобрий Спасе наш, / з
Вітцем Святым і Духом / Ти нам спасіння даш!

6. Твоюому царству в небі / основа вічна є,/ його
віки не зітрутъ, / з віків воно Твоє!

11

Сла ва на ви ши ні Бо гу, дя ка і
до бро ї же лю дью во лі мир не хай

хва ла свя то му, Хай як ан ге ли у не
бу де у до мі.

бі чув ства ми лю бо ви й ві ри дя ку не-

сем То бі й хвалу сер ця на шо го в о фі рі.

3. Слава на вишині Богу / на цих зборах ми спі-
ваєм;/дарів і чеснот для духа / в Тебе, Господи, бла-
гаєм.

4. Щоби ми в тісноті, в болях / серед бурів стоя-
ти / могли у житті сірому / і все чесно поступати.

12

Прийди, прийди Ме сі є наш, Ти ді тям сво їм

ща стя даш, прийди бо сто гне мо в яр-

ми грі ху, роз сва ре ні й слабі Украї но,

на ро де мій, ра дій, гря де Спа си тель твій.

2. Й цей раз Спасителю, зайди, / під нашу стріху
загости, / звільни від горя та гріхів / почувши наш
благальний спів.

Україно...

3. О Божий Сину, з неба злинь, / і на поталу нас не кинь/темноти пітьму рознеси, / і світлом волі осіни!

Україно...

4. Почуй наш спів у небесах, / і покажи нам волі шлях;/ми певно дійдем до мети, / як нашим вождом станеш Ти!

Україно..

13

Бог при ро ду, Бог лю ди ну хо тів
об но ви ти, о за ри ти че сті ю з Сі-
о ну, сам сми рив ся, во пло тив ся із Ді ви Ма-
рі і як Чо ло вік - Бог. Тай на но ва,
не згу би ма, див на я, си на Ді ва Ма рі я

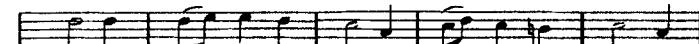
по ви ва є і ле лі є, пе стить і кор мить.

2. Еммануїл ім'я Його, / як пророки предсказали з давен: /'з нами Бог, гей, з нами Бог,, / торжествуймо та ликуймо, / радіймо сьгодня/і прославляймо Бога, величаймо / за ласку превелику, / післану для нас із небес / гей, чудо чудес!

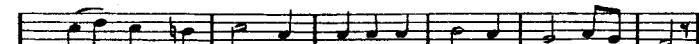
14

Сві ту зві ща є ра д'стъ зір ни ця В стайні зро-
Си на я ви ла чи ста ді ви ця.

ди ла, в я слах спо ви ла сі ном при кри ла,

грудь ми кор ми ла Божо го Си на,— Ма рі я.

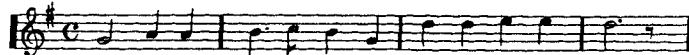
2. Ангел пастирям це сповіщає, / до Вефлеєма їх посилає / щоби спішили, до ніг припали,/хвалу віддали і привітали / Божого Сина в вертепі.

3. Прості пастирі вчувши, борзенько / біжууть вітати Дитя маленьке. / Усі, як були, ціла громада, / лишивши стадо, спішно і радо / Божого Сина звитали.

4. Три славні маги, знатнього роду / прийшли з'далека, ген аж зі сходу/прийшли в покорі за блеском зорі / Сина у яслах, в сяєва морі, / дарунками повитали.

5. І ми ходімо, браття, сестриці, /ми, українці тої землиці / та привітаймо Боже Дитятко / премиле любе це янголятко / серцем цілим і душою.

15

Дар ни ні пре бо га тий із не ба Бог дав:

Си на на зем лю у ті лі люд сько му пі-

слав Бог з Ді ви на ро див ся, щоб жити се ред нас,
те мінь ще зла прийшов на землю обно ви час.

2. Слава на висоті Богу, що дарував / нам нині Сина, щоб Духом в серцях вікував. / О, нехай же до нас той Дух Святий прийде, / нехай оживить нас, хай нарід оживе.

16

У Ве фле є мі ни ні но ви на:
Пречиста Ді ва зро ди ла Сина,

в я сла, в сі ні по кла ла, до сну дн ти ні

пі сню спі ва ла.

2. Ангели Божі Їй помагали / і хором з неба Сина вславляли: / пастирі вбогі теж в тій хижині / дари принесли Божій Дитині.

3. Бо ясна зоря, небом спішила, / прихід "Мессії" всім возвістила — / і надію в серце влила народу, / що Спаса Бог дав з їхнього роду.

4. Ось за зорею з далекого сходу / мужі три мудрій славного роду / прийшли з дарами Спаса витати / до Вефлеєму у бідну хату.

5. Там у вертепі Йосиф, Марія / Дитину тулять, пестять, леліють... / з вірою в серці думи лічили, / бо чули велич Божої сили.

6. Бо знала з Духа Святого Мати, / що Син приходить світ визволяти / з темноти, горя, нужди і болю / прийшов спасати, дати всім волю.

7. Ісусе милий! О Божий Сину! / Злинь з неба нині й на Україну, / оживи духа, скріпи нам волю,/ благослови нас, дай кращу долю.

8. А ми, як діти, Тебе витати / будемо щиро у Рідній хаті; / дамо дарунок цінніший мира: / душу і серце чисте та щире.

17

Пре дивна но ви на ни ні Ді ва Си на

по ро ди ла в Ве фле є мі Ма рі я є ди на ди на.

2. Не в царській палаті, а у бідній хаті,/у пустині
мов в яснині — всім би теє знати.

3. Що Бога, Пречиста, з Назарета міста / породила, як людину — Марія-Невіста.

4. На руках тримає і думку співає; / Сином Божим, раєм тихим, Його називає.

5. Люлі, каже, Сину, розрадо єдина,/спи маленький, спи солодко, світ вже не загине...

18

В Ве фле є мі, у мі сточ ку, де про ва див
де ма ту ся по ро ди ла не мов лят ко

зо рі шлях, Ма ти: чи ста Ма рі я, — не мов лят ко:
в я слах.

Ме сі я.

2. Хоч Він Бог, владар всесвіту/та з небес долів
зійшов / і замість колиски, жолоб / в стайні тій
Собі знайшов.

I в убогих Він батьків/без гріха
життя провів.

3. Через все Своє дитинство / Спас батькам слу-
жив коривсь/Він любив Свою матусю, /слухняний
був і моливсь.

Тож і ми своїм батькам/будьмо втіха,
як Він Сам.

18 а

1. Наш Спаситель, взір діточий/так, як ми, і Він
зростав;/був малий і як дитина/плачу та сміху
зазнав.

Він сумний, як ми сумні / а радий, як
ми втішні.

2. Ми Його єще побачим; / з ласки серця до-
брого; / Він за нас, дітей все просить / в небі у
Вітця Свого.

Він туди дітей веде,/де потіха всім буде.

3. Але вже не в бідній стайні / при волах та при
ослах, / а побачимо Ісуса / при Вітцю на небесах.

Там уквітчані в вінки, / засіяєм, мов зірки.

19

Люблю от ту я пісню, що ангели в той

час співали над вертепом, як народився

Спас. Я не мічний і грішний, але я знаю

те, що Спас у світ я вився, що би снасти й ме не.

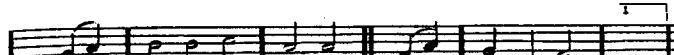
2. Радію, що маленьким / також був і наш Спас, / Він святістю своєю / є приміром для нас. / А, як я не забуду: / іти в сліди Його, / Христос теж не забуде, / і про мое добро.

3. Його любов і щирість / я в піснях прославлю: / і, хоч Його не бачу, / Спас чує піснь мою. / Ту пісню я співаю, / що ангели в той час / співали, як родився / в вертепі добрий Спас.

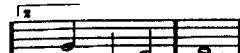
20

Вкраїні на сході нам Спас народивсь,
Рій зіркою но чіве се ло сіяв по-

Він світо ві світлом пре чудним я вивсь.
над Ве фле є мом, де

Спас вя слах спав.

2. Овечки там блеють / і будять Його / — та Спас наш не плаче,/не має чого./Люблю Тебе, Спасе,/ з неба знов зійди, / вночі при постелі / мене стережи.

3. Люблю Тебе, Спасе, / зі мною все будь, / в житі лише на добрі / простий мою путь:/мені і всім дітям / Христе, помагай, щоб ми звеселили / Тебе й рідний край!

21

На не бізірка зійшла, за с'яла і ясним світлом
обно вихвіля нам за витала Бог людям Си на

ки да є: щоб людей з Богом в однозлу чити,
зсила є,

Христос народився, славіте! Христос народився славіте!

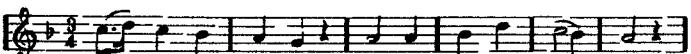
2. Гей, нумо—діти Божі й ми—нині/Христос родився, Спас світу / — спішімо д' Йому, в яслях на сіні / нашого жде Він привіту.

Нумо вставаймо, ми, Божі діти,/Христос народився, славіте!

3. Гей, Українці, Дитятко Боже / на наших землях витає, / з Ісусом пекло ми переможем. / Будітесь, люде, свитає!

Спішіть на зустріч, вкраїнські діти,—Христос народився, славіте!

22

Но ву нам радість не бо по я ви ло;

пре чи ста Ді ва си на по ро ди ла.

2. У Вифлеємі, місті вельми рано /пастирям Дитя витати казано.

3. На небі зоря ясно засіяла,/дорогу чужим мудрцям показала.

4. Мудреці принесли ладан, міргу, злато, / небесну за це дістали заплату.

5. Цим Ірод лихий дуже засмутився,/що Чоловік-Бог на світ народився.

6. Казав жовнірам по краю шукати/дітей двохліток у пень витинати.

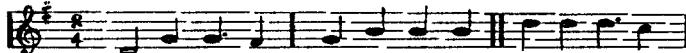
7. Йосиф, щоб Дитя з рук їх врятувати,/мусів в Єгипет з матірю втікати.

8. Нехайже Ірод вічно погибає,/доброго ймення між людьми не має.

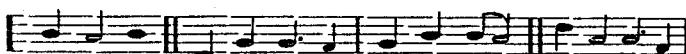
9. Ми Христа хвалім й нині веселімся/і Йому широ серцем поклонімся,

10. Щоби зволив нам щасливий рік дати, / а по смерти з Ним в небі царствувати.

23

З не ба ан ге ли де тять, всім но ви на на

у стах, що̄ у Ве фле е мі там, не мов ля тко у

я слах.] У кра ін щі, як о ден за спі вай мо хва-

ли гімн! Наш Спас любий днес я вивсь, в Ве фле є-
мі на ро дивсь. Сла ва в не бі, мир нам тут,
бо Хри стос спа са є люд.

2. Спаса славлять небеса, / славить Його вся земля;/мудреці дари несуть,/Немовляткові дають./Бога в тілі здряять вони, / йдучи по шляху звізди; / з неба Він зійшов до нас,/щоб шлях зірки й нам не згас!

Слава...

3. Світа Спас між нас прийшов,/рай тут дати нам готов; / Він нам світло і життя, / жерело всього добра./Впокорився задля нас/наш предобрий, любий Спас; / Він родивсь, щоби: у Нім / відродились ми й наш дім.

Слава...

24

Прий ді мо всі вір ні, ра ді та у тіш ні

до Спа са в вер те пі не сі мо наш дар.
Дмесь вім в пе ле нах спить на сі ні в я слах. Прий-
ді мо по кло ні мось, прий ді мо по кло ні мось,
прий ді мо по кло ні мось, Він наш Спас.

2. Хоч Бог Він правдивий, / світло Він від світла / Він в тілі людини вдягтись не гордив! / Богом рожений, / а не сотворений.

Прийдімо поклонімось...

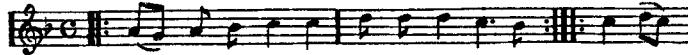
3. Гей нум' Українці, / співами чудними, / співайте Дитятку / похвальний тропар; / Богові хвали, / людьом мир і щасття!

Прийдімо, поклонімось...

4. Ми щиру подяку / за наше спасіння / скадаєм як жертву, / Ісусе, Тобі. / Ти, Боже Слово, / зрождене у тілі!

Прийдімо, поклонімось...

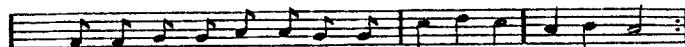
25

Ни ні А да ме, роз ве се ли ся, Той що
Пра ма мо Е во, від сліз о три ся, у Ве-

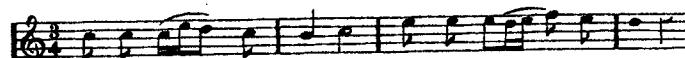
ві ки на Ньюго ждали Із Пре чи сто ї я вив ся,
фле с мі на до див ся, по я вив ся на родив ся,

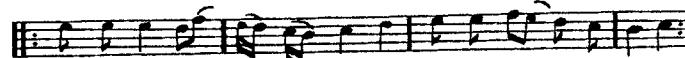
а ца рі при не сли да ри: ли ван, мір гу, зло то,
щи ро ди ти ти ма ло му ди ти ти ма ло му.

2. „Слава во вишніх” небо співає, / що Бог ро-
дився, світу звіщає. / Того Божого Сина з неба /
нині прославляти треба. / Його зіронька преясна /
освічує, озаряє. Цей дар: — сердець володар... /
Хайже хвала Його з мала / в вік триває, сяє!

26

Но ва ра дість ста ла, яка не бу ва ла я-

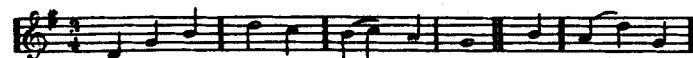

сна зо ря над вер те пом у весь мир о сі я ла.

2. Пастухи з ягнятком / перед тим Дитятком /
навколішки припадають, / Бога-Спаса
вихваляють.(2)

3. Христе, Боже-царю, / небес Господарю! /
даруй щасливії літа / цьому господарю! (2)

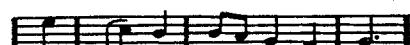
27

Ра дій те, лю де, Спас прий шов! Бог людсь ке

ті ло вбрав! Прий міть йо го в сво і сер ця,

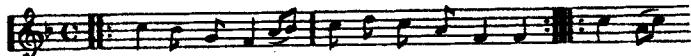

бо він жит тя нам дав.

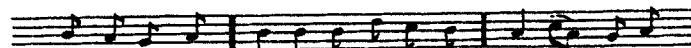
2. Радійте, люде! В честь Христа / хай пісня за-
луна, / хай лине з гір, із піль лісів, / весела новина!

3. Хай щезне гріх і вся журба, / хай терня душ не
ткне, / хай та предобра новина / братів зі сну
здвигне.

4. Хай всі народи, всі краї / приймуть Христів
провод; / нехай українські брати, / знайдуть свій
правий слід!

По всьому світу сього дні но ви на. В пе ле
Ма рі я ді ва по ро ди ла си на.

ни сло ви ла, на сі ні зложила Гос под ню го

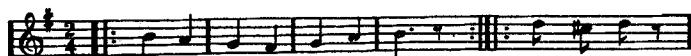

Си на.

2. Аж з далеких країв — прийшли три царі / принесли дари Сину Марії: / три свіці воскові / три ризи парчові / цареві-Христові.

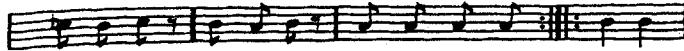
3. Гей, як засвітила на небі зоря, / вийшла із вертепу діва Марія. / Матусі-невісті / ангели пречисті / співали три пісні.

4. Що перша пісня, то вічна хвала, / що друга пісня, то вічна смута, / третя пісонька: / до сну колисонька, / мамина журонька.

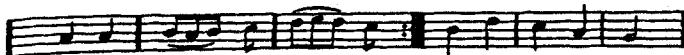

Радість Господь да є днесъ
Си на пі слав із не бес.

Не бе са,

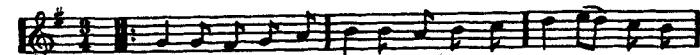
не бе са, не бе са славлять, славлять. Ви спі-
Си ли,

ву ють ар хан ге лм, Бого да ио му.
Ли ки і ан ге ли

2. Мудреці з далік прийшли / дари Сину принесли / святому, святому, святому Богу, Богу / на світ увесь пішла слава, / що царі Христа витали / у Вифліємі.

3. Нумо, і ми, витаймо: пісень хвали заспіваймо.. / Славен будь, славен будь, славен будь Спасе, Спасе. / Зич нам добру долю мати, / Тебе серцем величати, / Сину Марії.

Не бо і земля, не бо і земля ни кі тор же-
ан ге ли й люде ан ге ли·й люде, ве се до свет-

ству ють ии муть Христос вродився, Бог во плю тив ся.

2. Бо в Вефлеємі (2) радісна новина: / пречиста діва (2) там повила Сина.

Христос вродився...

3. Вітцівське Слово (2) зодяглося в тіло, / в темряві людській (2) сонце заспініло.

Христос вродився...

4. За те ми нині (2) Бога величаймо, / слава на небі — між нами згода, разом заспіваймо.

Христос вродився...

5. Хай Бог між нами (2) вовік пробував, / добро Вкрайні (2) з небес посилає.

Христос вродився...

31

2. Бог злинув до нас з висоти, / бо хоче світ грішний спасті...
Веселая...

3. За те ми щирії серця / Йому створим цього дня...
Веселая...

4. Хвалити будемо Його, / Ісуса, Сина Божого.
Веселая...

32

Земле, ма мо, зве се ли ся! ни ні Спас нам
на ро див ся у вер те пі між то ва ром, де йо-
му три во ло да рі цін ні і дарун ки при-
не сли.

2. Дали Йому ладан, миро, / дали парчі, золото
щире / немовлятко так витали, / бо Спасителя піз-
нали, / хоч лежав у яслах на сіні.

3. Пастушки поприбігали, / на сопілках вигравали, / як дізнались, що Месію / породила їм Марія, / чиста-пречиста дівиця.

4. І ми Бога величаймо,/ Його Ім'я прославляймо;/ правді тільки покорімся, / та від Спаса научімся, / як жити у згоді й любові.

5. Як будем коритись Богу, / Бог покаже нам дорогу / до добра і до свободи / заживем, як другі роди / у щасті та ясній долі.

33

Що за ра дість ста ла, ще в нас не бу ва ла

ни ні зір ка над ха та ми вбо ги ми за ся ла.

2. Бо Христос вродився, / з діви воплотився, / щоб народам безталанним / чудний сон приснivся.

3. Мир, любов із неба ангели звіщають, / цю премилу новинонку / нам розповідають.

4. Ой любітесь, браття, / Спас нам народився, / щоби правим а робучим / замір їх здійснivся.

5. Творця й Сина Його / за це всі славіте / і в дарунку чисте серце Богу покажіте.

6. Браття Українці! / Бог між вас приходить; / Бог заступить вас від лиха, / від зла освободить.

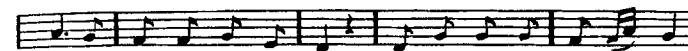
34

Хе ру вим ський звіт, ар хангельський світ світ не-

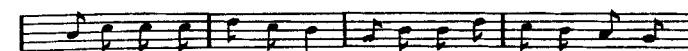
ви ди мий, з неба післа ний співа: ни ні в Ве фле-

є мі на ро дивсь Христос! Прийдім, прийдім до шо ли,

узрим Бо га у пло ти та ма тір Йо го свя ту,

Ма рі ю ді ву чи сту, що злюбо вю сво го Си на

впо ви ва є, в я слах склада є.

2. Вже зійшла зоря, — від лиха-горя / Бог нас визволить, словом просвітить: / витай, Спасе, сонце наше / ясне, пресвітле!

Прийдім...

35

Христос ро див ся, Бог во плоти в ся у Ве фле є.
Ви та є Бо га зем ля у бо га, радість вели-

мі в вер те пі. Ан ге ли спі ва ють, честь Бо гу
ка на зем лі.

скула да ють си ну Ма рі і і Ду ха. Ра дій чо
днесь бо да-

ло ві че з рожде ства цього, й на рід ну зем лю
рів з не ба зі слав Бог много

сві тло йде.

2. Марія чиста, / діва-невіста / зложила Сина на
сіні; / до сну співає, / думу думає, / яку Бог ласку
дав її. / Як то всьо склалося / і звідки взялося, / що
з Духа в тілі народивсь? / Радімо й ми, братя, / з
тої нагоди, / словом обновив / Господь народи / і
нас обновить до життя.

3. Тому й ми нині, / Божій Дитині / пісню подяки
співаймо; / Еммануїла, / Божого Сина / в малім
Ісу-сі витаймо. / Цеж радість велика: /
Богочоловіка / людям Бог нині дарував. / Витай
нам Ісусе, / світло для світу, / Твоюго держатись
/ memo заповіту, / щоб йти слідами Твоїми.

36

Стань, Да ви де, з гу сла ми, Бо гу ро-
грай ве се ло враз з на ми, і всі

дже но му спі вай мо, спі вай мо і грай мо!
ве се ло за грай мо;

спі вай мо. Днес у рожде стві Йо го, Бо га, Творця

на шо го, просла вляй мо

2. Всі створіння, кожен твір, / вся земле, весь
Божий мир.

Богу рожденому...

3. На тимпанах, сопілках, / гусях, голосних трубках.
Богу роженному...

37

Як зір бо га то у го рі, зо ря я сні ща
від зо рі; від тих зір кра ща кра со та: бо же ствен-
на лю бов Христа; пре сві тла, ча рів на, свята
лю бов Христа, лю бов Христа, лю бов Хри-
ста пре сві тла ча рів на лю бов.

2. О, серце, радуйся завжди, / як вефлеємськая зірка / любов Христа в житті твоїм / введе тебе в вітцівський дім, / у світляний, батьківський дім.

3. Явивсь Христос. Для всіх одна / любов явлена та видна, / геройська, чиста, посвята, / шляхом терпіння поуз зла / веде у дім краси й добра.

38

Хто в вер те пі на ро дивсь, хто між свій на род я-
вивсь? Це сам Христос, у чи тель наш, бо жий Син, Ме сі я-
і Спас; це любов, що в світ зій шла, до бру віс тку
при не сла.

2. Хто у сіні в яслах спить, / чий в колибі син лежить?

То наш Христос на світ прийшов / і нам приніс Свою любов. / До Ісуса приходім, / бо Він радість дає всім.

3. Хто любив своїх батьків, / хто це постив сорок днів?

То Ісусик, наш Учитель, / Господь наш і Відкупитель. / Це Любов, що в світ зій шла, / добру вістку принесла.

4. Хто в хатині виростав, / хто як тесля працював?

То Ісус Христос, усіх Спас /то Бог послав Його для нас. / Це Любов, що в світ зйшла, / добру вістку принесла.

5. Хто слізми лице зросив, / нім мерлого воскресив?

Це Лазаря Ісусик наш / воскресив, як заплакав раз; / це Любов, що в світ зйшла, добру вістку принесла.

6. Хто в садку моливсь страждав, / в ночі зради дожидав?

Цеж Ісус Христос, Учитель, / наш приятель і Спаситель, / це Любов, що в світ зйшла, добру вістку принесла.

7. Хрестні муки хто приймив, / щей і ворогам простив?

То любий Божий Син і Спас/ось як терпів за усіх нас. / Це Любов, що в світ зйшла, / добру новину дала.

8. Хто в день третій з мертвих встав, / хто життя нам дарував?

Це той Ісус, що любить нас, / це Він воскрес в раненький час. / Це Любов у світ зйшла / євангелію дала.

9. Хто вознісся в небеса, / хто за нас все памята?

Знаю, мамцю, тоже Ісус, / що про Нього я учуся; / Він на те на світ зйшов, / щоб ми знали, хто Любов!

39

Сла ва, слава Бо гу в не бі, на зе млі мир, благодать.
Ну мо, браття, по схо ді мось, будем Бо га ве ли чать.

Сла ва на ви со тах Бо гу, людям до бро віл ля.

2. Той, Хто світом володіє, / має в небі свій престіл; / Злинув між людей бо правим / людський рід зробити хтів.

Слава...

3. Спішім, браття, мир із неба / Бог сьогодня нам дає; / Божий Син днесь народився / і новий світ настає.

Слава...

4. Браття, сестри, нум', не гайтесь, /до Ісуся поспішіть; у гріхах своїх покайтесь/ Слово втілене прийміť!

Слава...

40

Віс тку ан гель ську прий міть, що на ро дивсь

цар зем лі; звиш зій шов на ю доль сліз, мир і
ра дість всім при ніс. Ну мо, люде, про бу діть ся,
ра дій те і ве се літь ся, про славіть не бес Віт-
ця та все лен но і Творця. Віс тку ан гель-
ську прий міть, що на ро дивсь цар зем лі.

2. Прославлять Христа — наш довг; / з нами Бог, предвічний Бог, / що із діви народивсь, / людиною нам явивсь. / Тілом Господь та не згордив / ради нас Себе принизив, / — Він, Творець небесних сил, / Спас-Ісус, Еммануїл.

Вістку...

3. Злинув звиш, є між людьми / народімось, звиш і ми; / світло правди Він відкрив, / з Богом людей примирив: / залишив небесну славу, / смерти побідив державу. / Народивсь, щоб нас піднятъ / звиш народження нам дать.

Вістку...

Гей, ра ді сно всі спі вай мо днесь,
бо я ви лась bla go дать з не бес
Бог нам на родився з Ma ri і, не по роч но і Ле лі
у ті лі в той час у ті лі в той час.

2. Гей, від сходу зза гір та броду / у Вефлеєм спішать народи / та за персидськими царями / з предорогими дарами / і чистим серцем.

3. Гей, то ми Богу хвалу даймо, пісню хваління теж заспіваймо; / хай від нас дяки піснь несеться, / а ласка росою ллеться / на усіх людей.

Пред віч ний ро дить ся від ді ви,
що би лю де сві тло у зри ли.
Бог із тьми нас ви ве де
і до сві тла при ве де зблу ка них.

2. Новий час Ісус зачинає, / новий Цар на престіл вступав. / Убогимся народив, / багатого засмутив / Ірода.

3. Як діва Сина породила / темнота світлу уступила; / пізнав Бога люд,— новий / світ настав минув старий / вік поган.

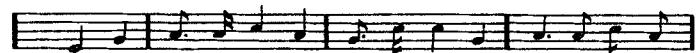
4. А Ірод вельми зажурився, / що новий Владар народився; / Повелів Його шукать, / малих дітей убивать, / нікчемний!

5. Тому-то Йосиф взяв Дитину / і матір й в додінну хвилину, / щоб не знали вороги. / У Єгипет уходив/ потайно.

43

Ось, Си на дав нам віч ний Бог, І сус, ѿ го і-

мя; мо гут но сті в ньо го кріп ке, на ра ме ни зна-

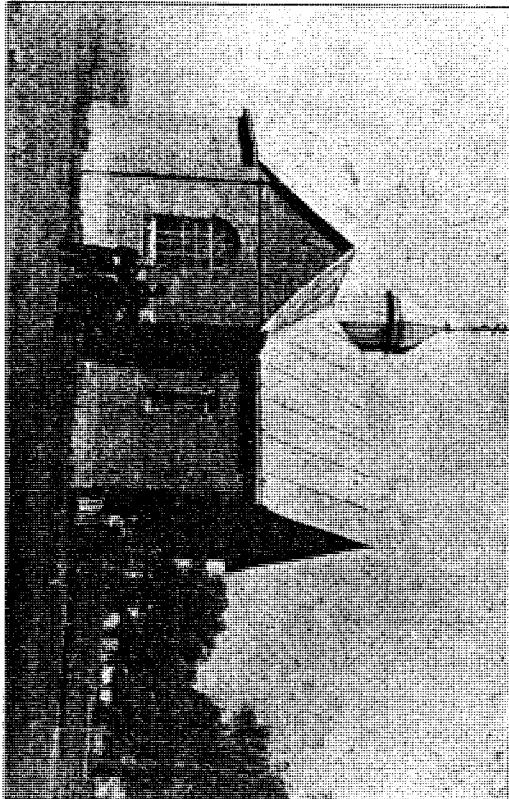

мя. Мо гут но сті в нього кріп ке на ра ме ні зна мя.

2. Його: Бог-Кріпкий та Творець, / цілій світ назове, / Дорадник, вічности Отець, всім / вірним Він буде.

3. Впокоряться Йому усі, / бо правду утверджить / як міра князь, а зло пройде, / в Нім люде будуть жити.

Новий рік.

44

Сьо го дня рік ми на є, кін читься ще о ден, —
так всюо ми не на сві ті бо вічний Бог о ден. Бог
рік цілий ми ну лий нам ще дро по ма гав, бу-
див сер ця за сну лі без си лі, під крі пляв.

2. На світі все минеться / і слава і краса/за-
будеться і щезне, / як кане та роса.

Но Бог Той, що над нами, / все близько нас
стоїть, / хоч дні біжуть за днями / — Його ми
бачим слід.

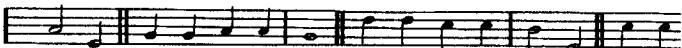
3. Вітай новий нам годе! / Щасливі твої дні /
будуть, як Господь сили / піддержить нам в тобі.

Вітай, новий нам, годе! / Надійні твої дні, / бо з
нами Бог, Він спевнить, / сподівання мрій.

45

Рік но вий надходить, рік но вий ви та, а у нас на-

ді я о жи ва но ва. Миленько до сер ця Бог нам

промов ля, словом за о хо ти ду шу на пов ня.

Ді ти дня! від важно, в рік новий вступіть, по до ро зі

правди, ви впе рід і діть.

2. Я ваш Бог, Я з вами / пробуватиму / і в цім
році силу / духа підійму. / Бо людей Я вибрав / з
між усіх створінь, / щоб їх підіймати / в неба
височінь.

Діти дня...

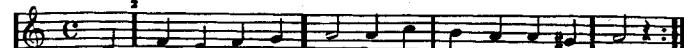
3. Рік новий багацтва / має без ліку; / для вбо-
гих надію / на працю нову; / для сумних, розбитих,
/ — радість та спокій, / а для хороших сили / перебу-
ти біль.

Діти дня...

4. Бог нас не опустить, / Бог не заведе, / бо що
обіцяє, / і певно так буде; / ми на те надіймось, / що
нам Бог прирік, / а будем щасливий / мати новий
рік.

Діти дня.

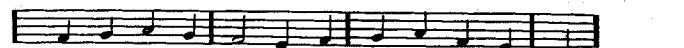
46

Знов рік ста рий ми нув ся, будь серце ти хо вже;
я в Божі, вір ні ру ки днесь відда ю се бе.

Що в цьому ро ці бу де, це зна є Бог . о ден, чи

ли тись бу дуть сльози, чи радість прииде з ним.

2. Чому ту много горя, / таک много щасття там;/
чому все лиш роздори, / деб в згоді жити нам?

О, скільки тих, що плачуть; / ні дня у них ні сну,
/ скажи, ти, бідне серце, / чому так є, чому?

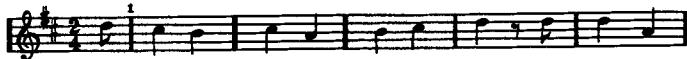
3. Щоб не забути цього, / що легко так забути, /
що це життя коротке, / що ми не вічні тут.

Щоб ті, що охрещені / — в Христа убралися, / бо
муками куплене / духове їх життя.

4. На тій землі роздори / і свари йдуть водно, / як здіймесь дух в простори, / забуде горе й зло.

Тому в той день у гору / глядім, любі братя,/ тут — щасття знайдем кришку, / там — повноту життя.

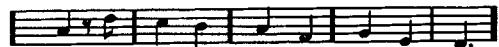
47

Ми нув ся рік ста рий у же, ми дя ку-

см То бі, Хри сте, що нам вми нулім ро ці

все да вав здо ров ля і жит те.

2. Ми молимо; пристань до нас / і в році новім
вкажи час, / потрібних ласк нам подавай, / у праці
сили підкріпляй.

3. Ти нам світи, як ідеал / а як життя пірве нас
шал;/ нас до гріху не допусти, / від всього злого
захисти.

4. Щоб в праці, в трудах новий світ / нам засві-
тив, минувся гніт, / тенета трісли темноти, / в лю-
бові жили, як брати.

48

Прий ді мо до свя ти ні з пі снями ймоли тва ми,

до Бо га, що да є нам до бро і був все з на ми.

2. Ми йдемо рік за роком / з надіями, мріями / в
життя у загадочне / майбутнє та не знане.

3. Серед трівог і горя, / зі страхом та дрожанням
/ пливів життя,— а Бог наш / сповняє нам бажання.

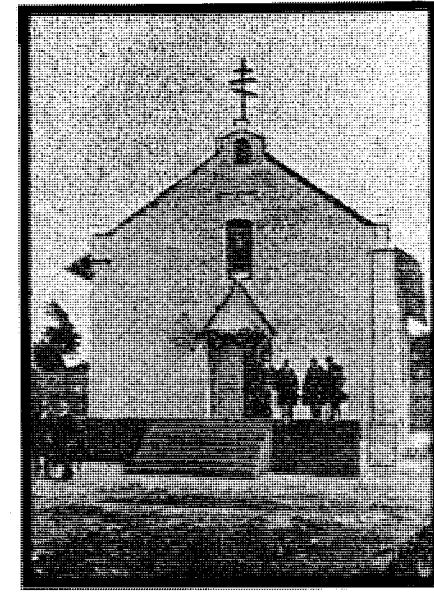
4. До Божа ми ходімо / з піснями й молитвами,
/ Його ж благословення / піде до хат за нами.

Побажання

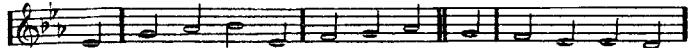
Новий благослови нам, Боже, рік, щоб
почував себе щасливим чоловік, щоб у
здоровлі всім плило нове життя, хвалив
увесь народ Тебе, свого Вітця.

Благослови той рік з небес усім добром,
худібкою, врожаєм, хлібом всім, медом, щоб
помору небуло, голоду й війни, народ свій,
Батьку наш із неба, хорони!

Богоявління.

Укр. єв. лют. церква в Палагичах.

Свят-Ду ху, ни ні зви со ти у низ вогнем зле-

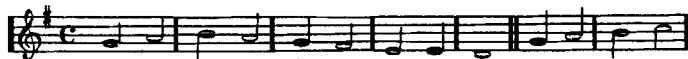
ти; нам, єван ге ли кам, сер ця зтяж ко го сну збу ди.

2. Прийди, на наше глянь життя, / направ Ти Сам
його, / бо так, як ми тепер живем, / не жити нам
довго.

3. О, важко нам змагатися /із міццю сатани, / во-
рожа злоба не дає / слідом Христа іти.

4. Свят-Духу, дай нам, щоб життя / на марно не
пройшло, / хай віра нам вкрасить серця, / а сміли-
вість чоло.

5. Живую силу нам подай, / до змагань нас
здвигни, / нехай сокрушать аду їдь / українські
сини.

На ша вті хо, Бо же - Ду ху, нам роз ра ду сво-

-ю дай; хай на смутику в наших душах ра дість

Свят-Ду ху, о сі ни Ти нас, у той грізний,
не певний час; нас, єван ге ли ків, зміцний,
Твоїх ласк-да рів нам подай. Сла ва Бо го-
ві на світі го ло сіть ви, бо жі діти.

2. Бо ласка Твоя пресвята / ісцілить земне нам
життя, / освітить всіх нас, мов зоря, / наповнить
радістю серця.

3. Ти нас у смутику потішай, / розраду з неба нам
подай; напасників не допусти, / незгоді шлях
загороди.

4. Дай розуміти нам Отця / і Сина Божого, Хри-
ста, / зайди із Ними в Трійці Сам / у наших душ
готовий храм.

за цві те мов май. Ду ху зго ди і лю бо-
збори ці спо вий Со бо-

ви Сво ю Ти ла ску нам пі шли,
ю, bla го да ті ю свя то ю.

2. Не жалій з висот безкраїх / нам цілющої води,
/ євангельські наші душі / Ти до добрих діл збуди.
/ Ти животворяще Слово, / із Сином і Вітцем одно.
/ Сяйвом просвіщай просвіти, / бо ми вірні Твої
діти.

3. Ти бо скарб є над скарбами, / дар небесний
для людей / злиньже і будь разом з нами, / Божих
з нас вчини дітей. / Ти путь освічуй нам, малим, /
враз Євангелієм святым, / в ньому міць свята прав-
дива, / з ним ми доконаєм дива.

52

Бо жий Ду ху, ме не жит тям но вим на тхни,
щоб я ді ла тво і повнив, лю бив, що любиш Ти.

2. Духу Божий, повій, / очисть мої гріхи, / нехай
бажаю я сього, / чого бажаєш Ти.

3. Духу Божий, повій, / щоб я увесь Твій став, /
щоби до євангельських правд / я ввесь горів, палав.

4. Духу Божий, повій, / щоби я не умер, / але
євангельським життям, / щоб жив я вже тепер.

53

Добрий ве чір то бі, па не го спо да рю, ра-

дуй ся! ой ра дуй ся зем ле, Син божий наро див ся.

2. Добрий вечір тобі, пані господине, радуйся!
Ой радуйся...

3. Добрий вечір всім вам, що, живуть в цій хаті,
радуйтесь!

Ой радуйся... .

4. Застелайте столи, та все килимами, радуйся!
Ой радуйся...

5. Колачі кладіть нам з ярої пшениці, радуйся!

Ой радуйся...

6. Та ідуть до тебе празники три в гості, радуйся!
Ой радуйся...

7. Ой перший же празник: Рождество Христове,
радуйся!

Ой радуйся...

8. А другий же празник: Рік новий, щасливий,
радуйся!

Ой радуйся...

9. А третій же празник: це Богоявлення, радуйся!

Ой радуйся...

54

На Україні нова я зоря зійшла зза моря,
щастя Боже. Я сним промінням тьму просвітила, лю-
дей збудила, — дай Боже!

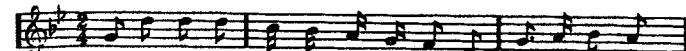
2. Гей у Галичі красна невіста, / чиста-пречиста
— щастя Боже! / На руках носить як соколятко /
дитя-хлопятко — дай Боже!

3. Тота невіста, — треба вам знати, / Вкраїнська
Мати, — щастя Боже! / Під серцем держить свою
єдину, любу дитину, — дай Боже!

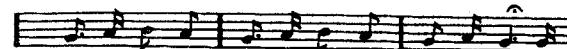
4. А ти, на небі, ясная зоре, / не йди за море —
щастя Боже! На Україні світи від нині/ Божій
дитині, — дай Боже!

5. Щоб скоро-скоро в силу зростала, / ій честь
принесла — щастя Боже! / На рідній землі,
багатій, вільній / і все щасливій, — дай Боже!

55

Ой си ва я та зо зу ленька щедрий вечір,

добрий вечір, добром людям, на здоровля!

2. Усі сади та пооблітала

Щедрий вечір...

3. А в одному та і не бувала

Щедрий вечір...

4. А в тім саду та три тереми

Щедрий вечір...

5. А в першому красне сонце

Щедрий вечір...

6. А вдругому ясен місяць

Щедрий .вечір...

7. А в третьому дрібні зірки

Щедрий вечір...

8. А ясен місяць, — пан господар

Щедрий вечір...

9. А красне сонце, — жона його

Щедрий вечір...

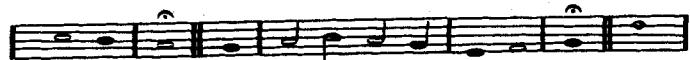
10. А дрібні зірки — його діти

Щедрий вечір...

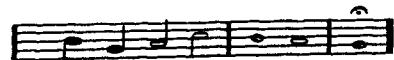
56

Сла віть жи во го Бо га всі жи ві істо ти

на зем лі! Так як ан ге ли в не бе сах, слав-

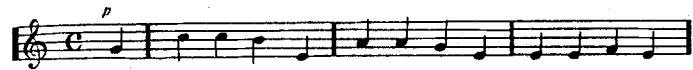
міть йо го в сво їх пі снях.

2. Хай піснь луна під небеса; / — гимн хвали
Богові від нас, / в празник родинного тепла, в
Свят-вечір щедрий, любий час.

Голгота.

57

Ось, бач, як Він лю бив його! гля ди, за ним Він

сльози ллє; Він слова си ло ю сво го із гро бу Ла за-

ря зо ве. І той і де зя ски ні тління вйо го о-

бій ми пре ніж ні, від да ти дя ку і хваління

слу жи ти Йо му і рід ні. Ось бач, як Він лю-

бив йо го! гля ди за ним, Він сльози ллє; Він слова си ло-

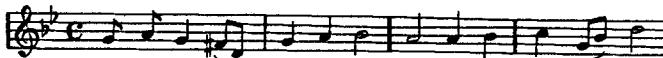
ю сво го із гро бу La за ря зо ве.

2. Поглянь, як Він любив і тих, / на хрест хто Його передав; / за їх гидкий, поганий чин / Він ще й Отця Свого благав. / І їх, синів Єрусалиму, / як квочка куряток своїх, / збірав, в любові невгласимій / болів над долею сліпих.

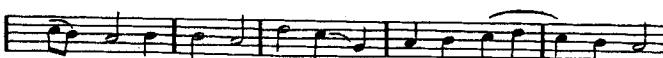
3. Дивись, як Він любив людей! / для них Він, — „Дивен в небесах,” / явивсь на світ, як муж страстей / поніс вину їх на плечах. / За них своїми Він забитий, / на позорищи умирав, / й тоді ще, кровію облитий, / незрячій братії прощав.

4. Розваж, — Він любить і тебе! / Давно, давно блукаєш ти, / життя безбожне ти ведеш... / глядить Він з неба, з висоти / й зове тебе, твій храм сердечний, / щоб створив ти для Нього, / щоби у Нім приют беспечний / знайшов для серця ти свого.

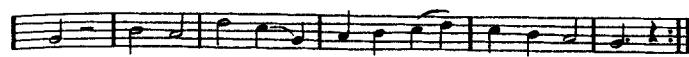
58

За суд Pi лат за пе ча тав, на дво рі юр ба

за взя то: на хрест, на хрест! ве ре щить безвинн-

но, при би ти Хри ста! хоч Він і не вин ний.

2. Вжей оруддя зготовано, / хрест і цвяхи, поковано: / ланци, ланци / на руки вкладають, / Христа, Христата / на страсть забирають.

3. Іде Христос з хрестом тяжко, / хрест урізавсь в рамя важко, / біжить, біжить / товпа розярена / кричить, кричить / на Божого Сина.

4. По дорозі збиткували, / як хотіли, так знушились; / бідні, бідні, / гірко докоряли... / тяжко тяжко / рвали, побивали.

5. Паде хрестом придавлений, / знеможений, виснажений / Христос, Христос / з болю та наруги/ мліє, мліє... / де серце, де други?

6. Як узріла теє мати, / стала також умлівати... / Сину, Сину, / жалісно ридає, / землю, землю / слізьми поливає.

7. Прийшли на гору Голготу / взялись кати за роботу, / Богу, Богу / жертву довершили, / Агнця, Агнця / на хресті прибили.

8. Із одежі обнажили, / нагого на хрест прибили / нагий, нагий, / стидом обливаєсь, / Отця, Отця / за катів благає.

9. Спрагу хотів загасити, / дали оцту з жовчю пити, / Оцту й жовчі, / яка гірка платя, / щей з рук, щей з рук / та ріднього брата.

10. Між двома розбійниками / позорище. В очах мами / повис, повис... / матір плаче, мліє, / глядить на хрест / та з болю німіє.

11. В полуденъ Христа роспято / віддав духа в
час девятий... / сонце, сонце / померкло в годину, /
сумно, сумно / стало тої днини.

59

Прийдіть до ме не всі сум ні,— Христос взи ває
vas;— тя гар зложіть до ніг ме ні, а я вспо ко-
ю вас. І ми зло жи ли свій тя гар до ніг
святих Хри ста, і сплив на нас Хри сто вий дар, спо-
кій знайшла ду ша.

2. По тім Ісус нам так рече: / з моєї повноти /
вода життя для вас тече, / беріть і пийте ви! / Ми
приступили і пімо / з живого джерела, / і скинув
дух своє ярмо, / відвага в нас ввійшла.

3. Вкінці Христос усім сказав:/ Я світлом в світ
зійшов, / щоб з вас ніхто вже не блукав, / а праву
путь знайшов! / Погляньте, браття, там стойти /
Христос, мов зірка та,... / ту зірку в серця ви беріть
/на все своє життя.

60

Прий шов Ти сон цем, Спасе в світ, в То бі жи ву,
Ти дав но вий нам за по віт, втво ри ла цар-
в То бі воскресну я. За всіх нас Ти терпів, страж-
ство нам любов Тво я.
дав і кров сво ю про ли ти дав.

2. До Тебе на Голготу йду, / в каяттю, Христе, і
важким жалю; / моїх гріхів тягар несу, / на мило-
сердя Твоє я числю; / — на спогад мук Твоїх,
Святий, / пливе сльоза з моїх очій.

3. У Гетсемані, на горі / Ти гірко, Христе, там
слізьми ридав; / Зі смерттю у страшній борні, / за
нас усіх, Христе, Вітця благав, / прийми ж подяку
з наших рук, / ми теж зазнали пекла мук.

61

В да ле кім краю, на го рі, піс ля терпінь важких
на хрест прибитий був наш Спас за всіх людей грішних.

2. О, ми не знаєм всіх тих муک, / що їх Христос терпів, / а знаєм добре, що за нас / Він на Голготі млів.

3. Він вмер, щоб нам прощено гріх, / щоб красі стали ми, / щоб за Його пролиту кров / Ми царство осягли.

4. Інакше вийти люд не міг/з поганства, з темноти, / Христос нам двері відчинив / в край світла, ясноти.

5. О, як нас сильно Спас любив, /то й ми Його любім!... Христа сповняймо заповіт, / в Його сліди ідім!

тя га рем, Свя те ли це змар ні ло від
вим він цем.
страждань і на руг, не дав но.ще я сні ло, мов
сон ця я сний круг.

2. Для грішників невдячних / спасіння Спас добув, / вина це їхня була, / а кару Він відбув. До ніг Твоїх я, Спасе, / у каяттю паду, / помилування в Тебе, / мій Господи, прошу.

3. Яких-би слів дібрati, / щоб висказати чуття, / щоби Тобі сказати, / як вдячним буду я. / Задля любви Твоєї / мене Ти не лишай, / від мене, в Своїй ласці, / спокуси відвртай.

4. А, як буду вмирати, / зявися Ти мені, / щоби мене у вірі / піддержати тоді. /Хай вмру з Твоїм я Ім'ям / на спрагнених устах, / душі знайду спасіння, / та щастя в небесах.

62

Свя та гла ва зра не на па де під
у бо лю по хи ле на, під тер но-

63

Хрест на рамя по ло жи ли, бо збо лі ле,
на то рамя, вже без си ле,

ці ле вранах, у пя ти цю, вран ці ра но.

2. Обливаєсь Христос потом / і несе хрест на Голготу:/ позорище превелике, / серед наруг, свистів, криків.

3. Двічі Христос упадає / під тягарем, умліває, / Семен, із доброти серця, / помочи Христу береться.

4. Дехто з серцем, ѿ жони, плачуть, / бо таке знущання бачуть; / — „не ридайте надімною, / каже Спас, а над собою”...

5. Радше ви сповняйте волю / Отця, що на небі, болю / не будете завдавати / другим, ані досвідчати...

6. Ось те місце, ось Голgota... / — починається робота: / Христа на хрест прибивають/ і у гору піднімають.

7. О, терпів Спас невимовно!... / — люде, люде, злоби повні!.. / Коли серце вам здрігнеться, / а сумління обізветься?

64

Христе, ща рю, справе дли вий, о, я кий Ти
терпе ли вий!.. Те бе били ка ту ва ли без-

прикладно по ру га ли.

2. В Гетсемані Ти молився / Отцю у сльозах жалівся, / чоло піт кервавий росить:/ а Ти за катів ще просиш.

3. Нараз в Гетсеман юрбою / збіглись кати за Тобою, / Тебе у яру спіймали / і кайданами скували.

4. Привели в палату Анни,/ в дворі слуга окаянний / люто Тебе зневажає, / в святе Лице ударяє.

5. Звідси до Каяфи взяли,/ лъживих свідків теж післиали: / став Каяфа ризу дерти / і підписав декрет смерти.

6. Вранці Сингедрон зібрався, /смерти та мук домагався. /Спішно Тебе ведуть вгору / до Пилатового двору.

7. Сів Пилат за стіл судейський, /та спитав причот єрейський: / що вчинив, яку провину / маєте на цю людину?

8. „Він бунтує народ вірний / блазнить усіх без-примірно; / він царем себе виносить,/ визвіл із ярма голосить”.

9. Пилат справу розбирає, / руки свої умиває, / не знаходить в Йому змази, / ні провини, ані скази.

10. Так він до них промовляє; / (в серці — увіль-ню — думає,) / „Він невинен,” по закону / ви Його судіть, своїому.

11. Може видам вам Варраву / і тим покінчимо справу!/?/ Але народ підущений, / пінівся вже мов скажений...

12. Ні! Ісуса на Голготу! / за бунтарську роботу! / Випусти на світ Варраву, / Ісус зраджував державу.

13. Так гукав народ у люти, / (хоч не хтів Пилат це чути, / — від вини обмивши руки,) / видав їм Христа на муки.

14. Посіпаки в руки взяли, / і до стовпа привязали, / плечі цілком обнажили, / й кнутами до крові били...

15. Щей на голову терновий, / а на рученьки окови / наложили, щоб боліло / преневинне, святе тіло.

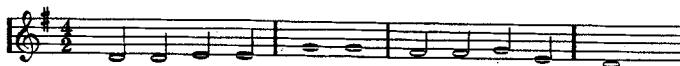
16. В царську багряницю вбрали, / хрест тяжкий на рамя вклали, / і повели на Голготу, / довершили злу роботу.

17. Там на хресті розложили, / цвяхами сейчас прибили, / „цар жидівський” написали / як провину й — в гору зняли...

18. Сім слів ще з хреста промовив, / й на наруги ще позволив, / щоби жертву завершити, / серце дав ще пробити.

19. За когох Ти розпинаєшся, / Сину Божий, Христе, Спасе? / Знаю: за майбутнє Царство,/ й за тяжкі провини наші!

65

Спа се під не се ний в го ру на хрє сті,

о, здигни до се бе і ме не ззе млі.

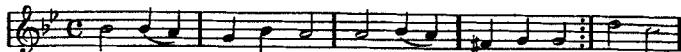
2. Хай мене не вяже / марнота світська, / з упадку підійме / пресвята рука.

3. О, я знаю, Спасе, / в доброті Своїй, / радби пригорнути / д’ Собі всіх людей.

4. Пригорни, мій Христе, / обійми мене, /хай нікого ласка Твоя не міне.

5. Пригорни мій, Спасе, / бідний наш народ, / хай знімесь з упадку / до ясних висот.

66

Ви джу на хрє сті Роз пя тий в муках, ох, ох,
го ло ву склонив ши, у мі ра 6...

на хрє сті вмі ра е I сус, о чі зами ка е.

2. Тіло пречисте уже повисло, / збите і скатоване усюди, / ох, ох, так побили люде! / ох, ох, так побили люде!

3. Скроні терняна корона вкрасила, / на чолі вже кров закрепла, / ох, ох, кров закрепла... / ось, що творить лютъ запекла.

4. Боже, вже розкятися прагну / хай лиш ласка
Твоя з неба зліне, / ох, ох, хай лиш ласка зліне, /
сейчас гріх та злоба згине.

5. Боже, вже покаятися прагну / і життя грішного
відрікаюсь, /ох, ох, бо Спас умірає, /за мої
гріхи конає.

6. Милостивий, Ти даруй провини, / душу звільні
від тривог, стогнання, / ох, ох, від тривог, стогнання. / Ох, почуй, мої благання.

67

Пре чиста кров із ран текла, Цін на, Христова
кров, при мирення з Вітцем дала, Прагнучим лю-
дям знов.

2. Великий грішник з мене був, / спокою я немав
/ мене ж Спаситель не забув, / і ласку Свою дав.

3. Розбійник на хресті вмирав, / його теж свята
кров, / прощенням/що в Христа вблагав,—/спасла,
у рай пішов.

78

4 Великий грішник з мене був, / блукав по всіх
шляхах; /Христос просить, я повернув / тепер в
Його руках.

68

Пла чутъ о чі, ри нуть слози, бо вмірає
Спас і сус Христос Син Богий ллється кров із
на хресті: Що ко му Ти вдіяв зло го
ран святих.
за що му сиш так страдать за розбійни ка я-
ко го за ба жав від по відатъ

2. У вінку терновім скроні,.. / тужний погляд в
небеса,.. / торс звиса вже у конанні, / — темно
вже, холодний жах...

Цей за мене ті страдання, / за мої гріхи життя... /
о, Ісусе, вчуй благання, / хочу прощення теж я.

79

3. Я іду, хоч я безсилій, / хай лише злінє Дух
Святий, / а тоді я, до могили, / буду бачити образ
Твій.

Маю тому те бажання: / Твій тримати заповіт; / всі
стемління, починання... / — в Тобі бачити ввесь світ.

69

Христос роз пя тий на Гол то ті, за всіх людей стра
да, тер пить, ска то ва ній, втяж кій скор бо ті
згрі ху світ хо че у віль нить, цюрком з під терня
кров цю рить.

2. Скалічені святі скроні. / Із рук, прибитих до
хреста, / із серця, з ніг, що теж у ранах, / щей з
проколеного ребра, спливає кров предорога.

3. Склонилась голова зболіла, / з послідним сто-
ном сходить дух, / — усьо кругом мов заніміло, /
лиш лопіт чути вихру й стук / глухий, страшний
знадібя мук.

4. „Звершилося!” упало слово, / і торс обвис на
ввесь тягар... / — Святий сконав, щоб світ наново/
ожив й спізнав обнови чар / і зрозумів Голготи дар.

70

Страдальна Ма ти під хрестом стоя ла,
в роз пу ці, пла чу чи, так промовля ла:
мій Си ну, Си ну, за я ку про ви ну Ти, ось так
стра да єш, в муках у мі ра єш, на хре сті?
2. Які я думи золоті снуvala, / які надії в Тобі
покладала... / сьогодні плачу, що світа не бачу, /
на Тебе погляну, серцем нию, вяну
під хрестом...
3. Хотів ти, Сину, нарід Свій спасати, / за те у
ганьбі мусиш умірати... / Бач, світ лукавий,
невдячний, неправий, / за таку посвяту, — дав
свою заплату
на хресті...
4. Моя потіхо, моя ти розрадо, / лишаєш матір
серед злоби й зради / саму нещасну, мій світе яс-
ний, / у тяжкому болю, гей билину в полі
під хрестом...

5. Поглянь на мене, Сину, прошу, молю, / подай послідню цю розраду в болю; / сама собою, лишусь сиротою, / о промов ще слово, ох промов ласкаво/
до мами.

71

Лю де мо і, лю де, чим я вас смутив,
а бо що ли хо го вам ко ли зді лав? З ваших
віч по лу ди тем но ти здіймив, ра ни та бо лі на-
ро ду лі ку вав, мертвих воскрешав та хромих підно-
сив, дя ку за те, я ку від вас ді став?

2. Люде мої, люде, гину з ваших рук, / ту на позорищи, серед тих страдань; / чащу горя плю, за манну і за тук / оцет на спрагу, а жовч під час зну-щань. / Місто милуватъ, ще доливають мук... / Отче, їм прости, бо темні, — з неба глянь!

3. Доки Мені люде за вас так терпіть? / Кайтесь брати, скоро народи візву... / Зрозуміють жертву і будуть славитъ / Імя Боже. Д'собі всіх Я піднесу, / гей дітей пригорну, — хоч серце болить, / що не пізнав нарід жертви, що даю...

72

За що Хри сте, Бо жій Си ну, на Гол-
го ті в муках ги new? За що ка ти без сер де-
шні зну ща ють ся без ко неч но?

2. Стали старші промишляти, / за щоб то Тебе спіймати? / „Закон, кажуть, зневажає, / віру батьків ізміняє.

3. Ще й царем себе виносить, / новий закон теж голосить, / Божим Сином себе творить / і в суботи лічить хворих.”

4. Юду срібняком купили,/ложних свідків напустили: / в Сингедрон, післили, в раду, / де поповнив Юда зраду.

5. Знав Христос, що творить Юда, / знав всю злобу і облуду, / до вечері засідає, / учням ноги умиває.

6. По вечери, сумовито, / йде Ісус Отцю молитись / в Гетсеман-сад, по звичаю, / серце з жалю униває.

7. Отче, каже, як можливо, / вирви Мене з рук фальшивих, / одверни цю чашу муки, / в Твої віддаюся руки.

8. Та Отецька була воля, / щоб Його Син терпів муки, / тож приняв Христос цю долю / і віддавсь катам у руки.

73

I хто ж то та кий зух ва лий ди вить
твердший ска ли, твердший ста ли

ся на біль та ра ни, на оруд дя на кай-

да ни, й не пла че.

2. Злий народ тоді зібрався, / Сина Божого цурався, / його серце скаменіло, / милосердя заніміло,
не плакав...

3. Ще чернили, клеветали / перед чужинцем чимало. / Розпинай, гукали, Сина / Марії, Назорянину,
лихії.

5. Брате любий, подивися / та розкажися і прослesisя, / на хресті за тебе гине / Божий Син. Взяв всі провини

на Себе!

6. Брате, ти Христом хрестився, / вбравсь в Христа, в Нім відродився; / серце отвори для Нього / та відпекуйсь всього злого,

покайся!

74

I хто ж то та кий зух ва лий ди вить
твердший ска ли, твердший ста ли

ся на біль та ра ни, на оруд дя на кай-

да ни, й не пла че.

2. Усьо життя трудивсь / для тебе — для других;
/ у скорботах, журах, / у досвідах тяжких; / Я радість дав тобі, / а що ти дав Мені?

3. Мій радужний престіл, / садибу золоту, / усьо то Я лишив, / на землю вниз злинув. / Себе віддав тобі, / як відплатив Мені?

4. Коли Я умірав / у муках на хресті / і правду свідкував, / гріхи простили усім / й за тебе теж терпів, / як ти платиш Мені?

5. Віддай життя Мені, / всі сили посвяти / і віруй та не бійсь, / на Мене надійсь ти. / Тим відплатиш Мені / — поможу Я тобі.

75

В нову сповитий плаща ни цю Син Божий знятий
із хре ста, погребен був. На ту гроб ницю: тяж-
ка по ло же на пли та.

2. А ще не втихли гнів і злоба / Його катів; Він може встать; / тому з страху, на плиті гроба, / царську наложено печать.

3. Минула ніч і дуже рано / до гробу жіночки спішать, / — ось глянь, там в шатах прозористих / в блеску два ангели сидять.

4. Поломана печать гробниці,.. / відсунена по дальш плиті, / із гробу зникла плащаниця, / нема лежачого Христа.

5. Глядять невісти оставлі, / де дівсь Учитель, як, що, де? / Нараз роздався голос мужів / не бійтесь, Христос: живе!

6. І жони, радістю облиті / спішать до братії в село: / подати вістку, що Розпятий / воскрес із гроба темного!

75a

1. Христове, Йосиф з Арімати,/ мертвє вже тіло зняв з хреста / і, обгорнувши в плащаницю, / у свій гріб положив за дня. / Та вороги, — вони не спали,— й думали: встане, як казав,,, / Пилата у страху благали, / щоб гріб негайно печатав.

2. Як тільки стало загравати, / вже мироносці спішать, / прийшли і бачать: мужі в шатах / білих на камені сидять. / Небесні післи в Божій силі/ камінь відкинули і враз / порожнє стало у могилі, / Христос ожив в відомий час.

3. Жінки до гробу заглядають / і бачать, що не ма Христа / тож ангели їх поучают: / „Він Божий Син, тому устав! / Біжать у радості до своїх, сказати братії спішать, /— що бачили оповідають, „наш Равуні живе!” вістять.

76

Мертвє вже ті ло Тво ε, мій Хри сте, з дре ва шля-

2. З пахучим миром жони там прийшли, / щоби в посліднє тіло намастить / і, щоб розраду серцеві знайти, / поплакати прийшли і потужить...

3. Щож ми, грішні принесемо, Христе, / предобрий Спасе наш, що принесем? / Каяття слово тихе, а палке, / ось, з чим до Тебе, Господи, підем!

4. Прийми його, як миро тих невіст / і постанову нам благослови, / щоб ми, принявши Твою благовість, / дійшли до наміченої мети.

77

2. Мій Ісусе, Ти хорониш / і захищаєш людей;/
Ти від напasti борониш/вірних Твоїх всіх дітей,/ так, як матір немовля / береже своє що дня.

3. Мій Ісусе, я Тобою / збуджений в нове життя; / гей пустинею сухою, / окружений люттю зла. / Де розраду знайду ту, / як до Тебе не піду?

4. Мій Ісусе, підкріпляє / лиш надія, що в Тобі; / ласка з неба хай зміцняє / віру в серця глибині.. / Мене світло Твоїх слів / захистить від ворогів.

78

2. Бо чим хвалитись буду я? / Нічим! Хіба в
Христі моїм / терпінням, — це хвала одна, / і віч-
на слава тільки в Нім.

3. В святім вінку Христових мук / любов до нас
явив Творець, / ой, хтож бо з нас убрatiб міг, /
дорощий від Христа вінець?

4. Колиб моїм цілий світ був / і дав його у жер-
тув я, / щеб тої хвали не здобув, / що даром нам
дав Бог з хреста.

79

Я зна ком хре ста хва лю ся, він ві ки пе-
ре тре вав, він ге ро ів у зма ган нях сер ця во-
гнем за грі вав.

2. Як мене зневіра ломить, / як надії заведуть, /
вид хреста упоминає / і веде на праву путь,

3. А як часом промінь щастя / і до мене забі-
жить, / о, тоді той знак спасіння / блеском райдуги
блестить.

4. Під знаком цим всі розкоші / і болі всі є святі;
/ нам той знак дає надію / на щасливі, вольні дні.

5. Моя рідна Україно, / стань уся під Божий
стяг! / Під знаком тим оживеш ти / в цих лукавих,
злобних днях.

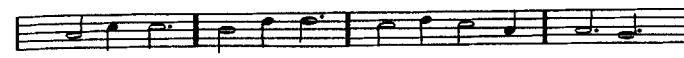
80

Під Тво їм зна ком, Христе, хо че мо про жи ти,

Ти в нас, мов ці лю щий лік, з ран будеш лі чи ти;

бо під Тво їм знаком: віч на на ша сла ва;

за То бо ю, Спа се, йдуть ду ші чи сті, пра ві.

2. До знаку Твоого нас / тягне дивна сила, / від
коли нас мати ще / молитов учила.

Бо під Твоїм знаком...

3. Спасе, хрест Твій, славний стяг, / він непобі-
димий, / з ним на поміч нам ідуть / Твої херувими.

Бо під Твоїм знаком...

4. Станьте, діти, під цей стяг / Господнього Си-
на, / аж тоді вам засвіта / ясна, вільна дніна.

Бо під Твоїм знаком...

81

По скін че ній ве че рі I сус у сад пі-
шов, де Ю да Його зра див і там мо лив ся
знов. Там Син мо лив ся Бо гу, щоб зе ди нились всі
в од но: лю бо ві жа ром, щоб не бу ло ра спрі.

2. Між тими, що приняли / Його святі слова, / щоб встоятись за правду, / як прийде нажим зла. / Бо чув Спаситель любий, / що йде лиха юрба... / що всі totі покинуть, / що клялись ще за дня.

3. В уяві бачив муки / і видиво хреста / стрівожилась преніжна, / чутка, свята душа. / Склонивсь Спаситель в смутку, / почав Отця благати: / як можна, чащу тую / усунь, не дай страдати.

4. Була Вітцівська воля, / щоб Син страданням цим / усіх людей із Богом / на віки зединив. / Хоч піт кривавий лився / з чола в тривозі цій, / скорився Син Отецькій, / тій волі премудрій.

5. Устав, бо чув вже брязкіт / ланців і факлі блескі вийшов, щоб віддатись / на муки і на хрест. Взяли кати й повели / через Кедрон на суд, / а учні розлетілись / подався „вірний” люд.

6. Ось, що найперш боліло / предоброго Христа, / ці муки в Гетсемані / завдали, ох, — „браття”! Вони не зрозуміли / ще болю над болі: / терпіння над „невіжжям”, / преніжної душі.

82

Дрі ма у пі тьмі Гет се ман, Кедрон при ти-
ше но жур чить, мов скаме ні ло все кру гом...
Христос і де От ця мо лить.

2. Бо, ось зблизилася пора / страшних страдань, душевних мук;/ пішов вже Юда в Сингедрон, / з далека чути тихий стук...

3. Ідуть уже, кати ідуть, / вже смолоскипів ви-
дно жар: / збудилася пташня саду... / пригнічує
жаху тягар...

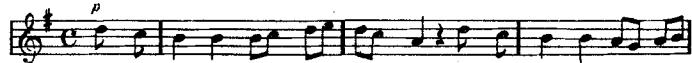
4. Не бійтесь, сказав Христос, / так мусить бути,
жертва ця / потрібна є всьому людству, / щоби
зійшло нове життя.

5. Не бійтесь, бо ця товпа / нічого більше не
зділа, / лиш тіло немічне убє... / щоб Духом
людськість ожила.

6. Кріпіться, бо заграва йде, / нового світав мир-
ний люд... / Воскресну і прийду до вас, / благосло-
вить обнови труд.

7. Мужайтесь, други Мої,/ бо вас чекає змаг
тяжкий;/ готові будьте дать життя / за правди ідеал
святий!

83

Го ди на пі зна. Тем на ніч, спустивсь туман, дрі ма-
за снуло всею, на са мо ті Хри сту ряснійдутьсьло

є ліс, Він молиться, мо ли тва ця, по слі дна вмісци за-
зи звіч,

тишнім... Єрусалим вже дав розказ, акт пімсті виконать на Нім.

2. Він слози ллє за темняків.. / Зроїлись думи
в голові,/ чому, чому, незрячий люд/так скаменів?
Слова святі / прощення вимовила грудь / для всіх...
до учнів підійшов, / збудив їх: станьте, каже, вже
Мій приятель з між вас, прийшов...

3. Завмерли учні зі страху, / бо крик юрби вже
долетів / до них, поглянули: Равві/ спокійно йде
на зустріч їм / „Мене беріть” сказав Равві, / онтих,
лиціть вони, вони... / Ох, Юдо, ти Мене шукав,
чогож з мотузям ці прийшли?

4. I вхопила Його, юрба / жадна видовища, Равві,
/ зітхнув, останній раз, кругом / повів очима на
Кедрон, / на рідний край, що тонув в млі. / I
покиливши Главу в низ,/ пішов опущений всіма, /
як Жертва-Агнець на заріз...

Воскресіння.

Укр. єв. лют. церква в Богородчанах старих.

84

Хри стос вос крес із мер твих смер ті

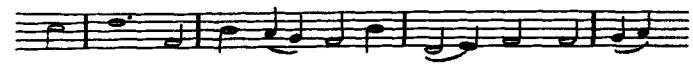

ю смерть здо лав і тим, що у гро бі життя да ру вав.

85

Сьо год ні Во скре сін'я, ли ку с вся

зем ля, що пас ха вдо во лін ня від Го-

спо да зій шла! З ни зин зем лі до не ба, із

гро бу до жит тя всіх смертних нас ви во дмть

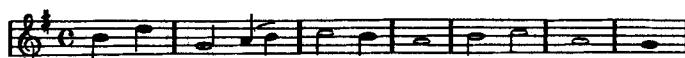

свя та ру ка Хри ста.

2. Свої серця очистім / від попелу гріхів, / тоді побачим Того;/ Хто нині заснів; / тоді почуєм голос / Того, що з гробу встав, / Він нам з землі до неба / дорогу показав.

3. Нехай радіє небо, / співають всі світи;/ великий день настав нам, / він змиє всі гріхи; / хай славлять Українці / те чудо всіх чудес, / бо радість це велика, / що ось Христос воскрес.

86

Спас Хри стос із гро ба встав,—Христос во скрес...

пу та смер ти ро зі рвав, Христос воскрес... всюди

втішний спів звенить, Христос во скрес... сла ву

Спасо ву ві стить, Христос во скрес...

2. Дав себе, Христос за нас, / Христос воскрес! / від заглади всіх нас спас, / Христос воскрес! / пам'ять нам Його свята, / Христос воскрес! / величаймо всі Христа! / Христос воскрес!

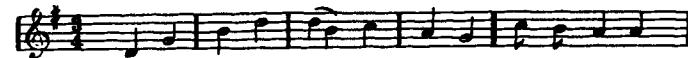
3. Муки Він терпів страшні,/ Христос воскрес! / на Голготі, на хресті: / Христос воскрес! / в славі Він тепер іде, / Христос воскрес! / в Царство Боже нас веде. / Христос воскрес! /

4. По Україні лине вість, / Христос воскрес! / що й у нас Христос є гість; / Христос воскрес! / а де Він, там зла нема, / Христос воскрес! / впаде нужда і тюрма, / Христос воскрес!

5. В той великий сонця день / Христос воскрес! / заспіваймо всі пісень; / Христос воскрес! / Спас воскрес, — скажімо всім, / Христос воскрес! /

Наш народ воскресне в Нім, / Христос воскрес!

87

Христос воскрес! Христос воскрес! Втіха з неба

ли не я сна, вже на спіла Пас ха кра сна, хай буде ве-

се ло ни ні і в у країнській ро дні, бо Бог радість

дав з не бес: Хри стос во скрес! Хри стос во скрес!

2. Христос воскрес! (2) / Мир нам Сам Христос приносить, / мир нам небо все голосить, / мир іде у наші хати, / будем Пасху величати, / Боже чудо всіх чудес: /Христос воскрес! (2).

3. Христос воскрес! (2) / Всі апостоли співають, / горе й смуток забувають, / Боже чудо нам голосять / і потіху нам приносять, / йде дарунок нам з небес: / Христос воскрес! (2).

4. Христос воскрес! (2) / В Божій Правді просвітімся, / новиною звеселімся! / Щезне вся страшна неволя, / завитає краща доля, / йде вже ласка нам з небес: / Христос воскрес! (2).

5. Христос воскрес! (2) / Тіштесь, українські люди, / хай між нами згода буде, / як любов зросте в нас Божа, / розцвіте як цвітка — рожа, / прийде воля нам з небес — / Христос воскрес! (2).

88

Чу ти співи із не бес, що Христос з мертвих во-

скрес, по вна ни ні вся земля то ї вті хи без кін-

ця. Бо скінчив свій труд наш Спас, що терпів і вмер за

нас, а те пер мов сонце те піть му Він від нас же не!

2. Гріб жовніри стерегли / встав Христос, вони втекли,/ на хресті пролив Він кров/смертью смерть так поборов. / Смерте, де жало твоє? / Глянь, Учитель наш живе! / На хресті умер Він раз / та від смерті всіх нас спас.

3. Братя, в Спасів слід ідім, / Спаса нашого людім, / як будем за Ним іти, / всі воскреснем по смерті. / А тепер радіймо всі, / хоч ми нині не вільні, / з гробу встав, Христос, наш Спас, / з гробу Він підійме нас!

89

Ти шлях: То бо ю біжи мо від смерти, від'

гріха, за про во дом Тво їм, Христе; до Бога

йдуть сер ця.

2. Ти, Правда: лиш в Твоїх словах / міститься
Правда вся, / Ти просвічаєш розум наш, / очищу-
єш серця.

3. Життя Ти: Твій порожній гріб — / Він про-
мовляє сам, / що смерти їди й пекла пут / вже не
страхатись нам.

4. Ти шлях, Ти Правда, Ти життя! / Твій шлях
дай знати нам, / щоб Правда нам була в життю, / як
той маяк суднам.

90

Е ру са ли ме світлий, що ся біш в не бе са, до
Те бе на ше сер це злі та є, на че птах. Нам, Бо же,
не зба гнути всіх ра до щів і втіх, що Ти для тих три-
маєш, хто тут по бо ре гріх.

2. В Твоїх палатах пишних / ангельський спів
луна, / праведні зі святими / родина там одна. /

Ти в славі там домуєш, / де вічний день, де рай, /
зелені там левади, / цвіте там вічно май.

3. Бо там Твоя столиця, / не має в ній журби, /
там радоші безмірні / братерської любви; — / а ті,
що за Ісуса / дали своє життя, / у вінцих, в білих
шатах, / щасливі без кінця.

4. Щасливий, любий краю, / країно наших мрій,
/ світи нам наче зірка, / в уяві нашій стій. / Ісусе
Христе, Спасе, / ту ласку нам відкрий, / введи нас
в світлі двори, / в Єрусалим святий.

90 а

1. Єрусалиме світлий, / у пишноті краси, / обли-
тий ясним сонцем / в той день великий ти... / Твій
Син найбільший, нині / тобі приспорив втіх / Він з
гробу став, як мовив, / смерть подолав і гріх.

2. Сіон золотоверхий / у сні єще дрімав, / тоді, як
твій Месія / свідоцтво правді дав. / Устав, щоб твоя
слава, / лунала чудом тим, / щоб всім народам став
ти / прибіжищем святым.

3. В твоїх палацах пишних / переполох настав, /
що ось Розпятий славно / воскрес і з мертвих
встав... / Біжути мерщій до гробу / почувши вістку
цию, / і в мить голосять світу / веселу новину.

4. Єрусалим свободний! / Не плакать муть раби.
/ Приниженим й голодним / минувся час смути! /
Учитель став із мертвих, / обнови час гряде, / лю-
бови вік настане, / і мир усім несе.

5. О, вічне місто міра, / країно чудних мрій, / з граніту ти й сапфіра, / з райдуги твій обрій, / в тобі найкраще сонце / вогнем любви зійшло: / Ісус Христос воскресший / Спаситель наш і Бог.

91

I ми во скреснем у Хри сті і в Нім знай-
де мо чать бла же ну, як що ві ді рве мось з зем-
лі в про стори сві тля ні, над зе мні.

2. Щоб ми горішнє, — Він умер, — / навчились серцем відчувати: / щоби за царство духа й мир / в житті вспівали побиватись.

3. І, як Його, народ святий / терпіти вміли за ідею; / посвятним подвигом в житті / світили й працею своєю.

4. Будуючи Свят-Духа храм / живим — із наших душ — камінням, / як вибраний, живий народ, / народ геройський у стремліннях.

5. Що свідомий кудою йде, / що любить пламін-
ню любовю / те, що високе і святе, / й боронить серцем, життям, кровю...

6. Так, як правду давсь Христос / на хрест при-
бити, розіпяти, і воскрес тому, — Отець з висот /
не дав неправді царювати.

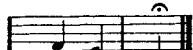
7. І ми воскреснем у Христі / і в Нім знайдемо
часть блаженну, / як вспіємо серця горі / піднести
у двори надземні.

92

Воскрес, жи є! По дужав смерть, здолав Рав ві во-
скрес, Господь всіх сил у став, жи вий, жи є; воскрес так,
як ска зав. Во скрес, во скрес так, як ска зав. Глу-
пі, не ві жі ру ки на хрест Його да ли страшні стра-
дання й му ки тер пів, як роз пя ли. Сплила жертвенна

крові з під серця, рук, чо ла... Жит тя від дав! Йо-

му хва ла!

2. Хвала, хвала! / Подужав смерть, здолав! Чудо чудес, / Христос із мертвих встав! / Живий, воскрес, / воскрес так, як сказав, / воскрес, воскрес так, як сказав!

Узяв же Йосиф тіло, / здіймив із дерева, / погріб пристойно, сміло/ в скалі своїй Христа. / Як сонце тільки встало, / заграва в світ зійшла, / воскрес Господь, Йому хвала!

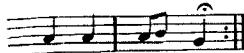
3. Хвала, хвала! / Подужав смерть, здолав! / Равві воскрес! / Це ж чудо, з гробу встав! / Живий, воскрес! / Воскрес так, як сказав, / воскрес, воскрес так, як сказав!

Ранком на гріб явилася / Марія і жінки, / прийшли і засмутились, / що тіла не знайшли; / сказав тоді їм ангел, / що з мертвих Він воскрес, / зраділи тим чудом чудес.

93

Вшануй мо дар Віт ця не бес, день визво лу по той день, що внім Христос воскрес, вшануймо ра ді-

сму тку, бо лю - стю свя то ю.

2. Великденъ цей, коли Христос, /, здолівши темні смерти сили, / воскрес — і зраділи всі ті, / що рано бігли до могили.

3. Його, що хрест за всіх приняв, / благовістять усі народи, / бо смерттю смерть Він подолав / отворив шляхи свободи.

94

Ле два що сон це за світило, Спа-

си тель наш, Христос бо рець, із гро бу встав,

жит тя всту пи ло до всіх при гно бле них

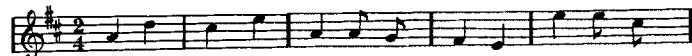

сер дець; до всіх при гно бле них сер дець.

2. Христос воскрес! Прині спасіння / для всіх зяремлених; життя! / Христос воскрес! Нове моління / лунає — радість без кінця.

3. Христос воскрес! Життя наново, тим запоруку нам дає; / нехай подяка серця моого / за те Йому також пливе.

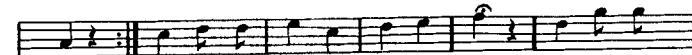
95

Ве ликдень внас, ра дій те люде, но ве жит-
Христос у сла ві з гроба у став і смер ті-

тя, но ве бу де: Ве ликдень, ве ликдень
ю смерть по до лав. нехай зве нить ти сяч пі-

день, Ве ликдень, ве ликдень, не хай зве-
сень

нить ти сяч пі сень.

2. Великий день, радійте люде! / Любов, життя, обнова всюди:/ Христос у славі з гроба встав / і темноти їдь поконав! / Великий день, великий день!/ Нехай луна тисяч пісень!

3. Великий день, радійте люде! / Щасливі ті зма-
ги і труди, / що їх Христос людству віддав. / Він в
славі нині з гробу встав! / Надія наша кріпне днесь:
/ воскреснем й ми, як Він воскрес!

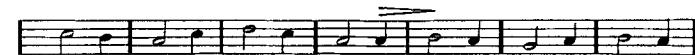
95a

Христос воскрес! Радійте діти! / Біжіть у поле
у садок; / збірайте зіллячко і квіти, / кладіть на
Божий хрест вінок. / На вас спогляне, діти, Гос-
подь, / радіючи з святих небес, / збирайтесь діти,
num співати: / Христос воскрес, Христос воскрес!

96

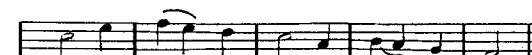
Христос воскрес, йде до не бес спів ра до сти вти-

сяч пі сень, бо радість внас, чу до чу дес, Христос у-

став, ве ликдень, Христос вживих, сум нів геть

щез, бо гріб пу стий, Христос во скрес.

2. Христос воскрес радіє світ / той, що повірив у Христа. / Із уст до уст несеться звіт / ѹ надія на нове життя! / Христос живий, Христос воскрес! / Смерть подолав, чудо чудес!

3. Христос воскрес! Вже дзвін гуде, / зі всіх сторін скликає люд,/ на збори нарід спішно йде; / даремний був катівський труд... / Господь живий, з мертвих воскрес, / пропала тьма, Христос воскрес!

4. Христос воскрес! Великий день! / Ожило все, прийшла весна, / збудивсь народ, гомін пісень / луна: нове для нас життя! / Христос визвол приніс з небес, / жевріє вже, Христос воскрес!

97

Вранці ра но сон це сходить, згробу Спас ста є,

ви хо дить; грі хів си лу роз га ня є, ра-

дість, ща стя по вер та є.

2. Ледве до третьої днини / гріб скривав Христа людину. / А потому трісли пута / смерті, — чудо незбагнуте!

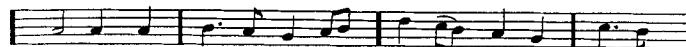
3. Спас жиє, смути не маю, / любить мене, добре знаю, / не боюся вже нікого, / скоро бачу Спаса моого.

4. Спас пригорне, оборонить, / в хвилі смерті страх заслонить, / до раю візьме Своєго, / бо я членом тіла Його.

98

Сей день, що йо го Господь дав, вам радість преве-

ли ка. Хри стос всю зло бу по ко нав і жи ти-

ме на ві ки. Чу до, чу до всіх чудес прав да,

що Хри стос воскрес.

що Хри стос во скрес.

2. Нове життя уже кипить, / заникне вже неволя, / залишує народ старе, / зближається краща доля./ Чудо, чудо всіх чудес / правда, що Христос воскрес.

3. Сей день, цеж радість бідним всім,/в ряди Христа ставаймо; / Христовий стяг ми піднесім / і до-

лю добуваймо! /Чудо, чудо всіх чудес / правда, що
Христос воскрес!

4. Сей день, — розірва грішних пут, / день
зєднання, любові; / день забуття турбот і смут,
день братання, обнови. / Бодрись, Христос нам
воскрес,/ Спорудник чуда чудес.

99

Христос Господь наш воскрес із мер твих Хри-
стос, Хри стос, не на ви сти жер т Смер ті ю мер -
тво ту і смерть здо лав, пре смі ло не прав ди
їдь про гнав і тим, що у гро бі, що
вгро бі жит тя да ру вав, життя да ру вав,
життя, що ім по вік о бі цяв.

Вознесіння.

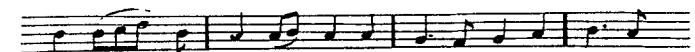
100

Ось Христос воз ніс ся в не бо слав но
Уч ні по зі ста ли в смут ку на до-

ни ні. зди во ва ні, схви льо ва ні, ве-
ли ні

ли чай мо прослав ляймо Во зне сін ня Христа

Спа сэ, Хри ста Спа са.

2. Самітні неначе сироти остали / учні й сумо-
вито в небо споглядали / здивовані, схвильовані. /
Величаймо, прославляймо /возднесіння. Христа
Спаса, Христа Спаса!

3. Не сумуйте, чують, до своїх, вертайте, / Духа
Утішителя ви ожидайте! / Не сумуйте, величайте,
/ потішайтесь, прославляйте / Бога, що возніс Хри-
ста Спаса.

101

Не су муй те Бо жі ді ти і не лай те в смутку
 слоз, що воз ніс ся у бла ки ти з є ле о ну
 Спас Христос, що воз ніс ся у бла ки ти з є ле-

о ну Спас Христос,

2. Не сумуйте, а бодріться! / Зішло Спас із неба
 вам / Духа правди, тож кріпіться, / жнив обильних
 жде вас лан.

3. Не сумуйте, Божі діти / і не бійтесь бур по-
 гроз, / бо з небес з висот з блакитів / стереже вас
 Бог Христос!

102

Днесь Спа си тель наш є ди ний світ по ки-

нув та ро ди ну, зле тів у не бес bla ки-
 ти, в царство du ха, я сні сві ти.

2. В ореолі наче в квітах / сів Христос рядити
 світом / з Отцем й Духом по правиці / і
 благословля землицю.

3. Й ми сьогодні в наших зборах / прославляймо
 у покорі / Спаса серцем і устами / життям чесним
 та ділами.

103

Мов ча ли во йдуть на збо ри всі а по сто ли сум-
 ні; так не було ще ні ко ли, щоб ли ши ли-
 ся са мі, бо Христос во зніс ся в небо, іх самих на-
 ча лишив, то му кожний су мо ви то за по ра дс-

ю спішив. І вогонь ду хавних змалів в ті важкі, пе-

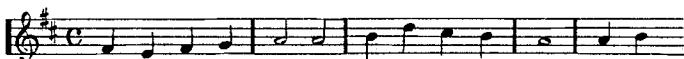

ку чі дні.

2. Та Христос не опустив їх, / а сторожив їх развраз, / щоб не впали у розпуку, / щоби дух у них не згас./ Як зійшлись, Він іскру нову / у серцях їм викресав; / пригадав їм любе слово, / що до них в ту ніч сказав: / „бо Я піду і в слушний час / Духа сил зіллю на вас”.

3. Вас не лишу сиротами, / вас, гонимих на землі; / Правди Дух буде із вами, / він поможе у скруті. / Тямте, други, Моє слово, / нагадайте в прикий час,/ праця ваша—душ обнова,/ памятайте кожен з вас./ Тож Духом сильні будьте все, / бо темнота на вас йде.

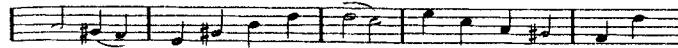
104

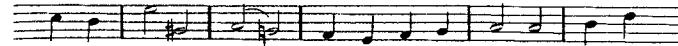
Там, де зло ті ар фи прекрасно дзве нять, а пер-

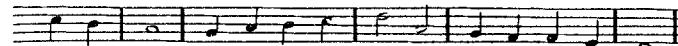
ло ві бра ми на ро стіж сто ять— Спас-Христос у

сла ві до вершення діл входить тріом фально

на вишній пре стіл. Довершилось діло, Ра дуй-

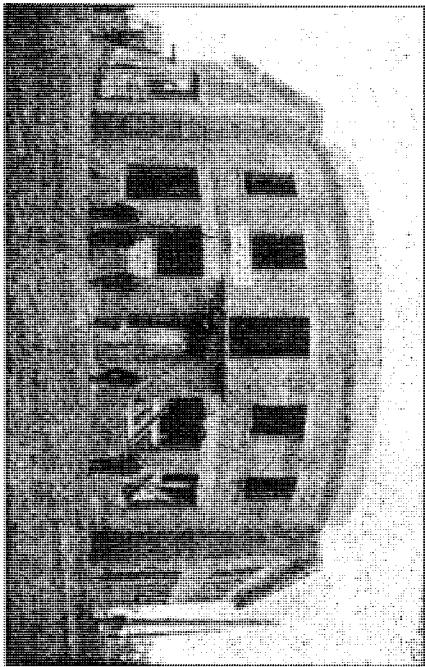
мось у сі ве ли чай мо Си на не ба і зем лі.

2. Спас приняв страждання / за усіх і вся, / Він у вічній славі / нині у Вітця. / Там не має смерті, / ані ворогів, / там братерська радість, / там весільний спів.

Довершилось діло...

3. За дітьми малими / стежить Спас усе, / в злиднях та пригоді; поміч їм несе, / Спас поставив хату / з перел та зірок, / Він туди приймає / всіх малих діток.

Довершилось діло...

Укр. ев. лют. церква в Станиславові

Св. Дух
св. Трійця.

106

Дар зви со ка — ла ска бо жа, днесь па де на нас
ро со ю; сер це о грі ва не бес ний Дух лю бо ві
і спо ко ю.

2. Отворімож наше серце, / хай той дар на нас
спливає. / Розум наш і волю кріпить, / до науки
загріває!

3. Хай сталить нас в нашій вірі, / хай надію під-
кріпляє: / ми ж робітники лиш сірі, / хайже дух
наш не вниває!

107

Ду ху Бо жий будь між на ми та просві-
чуй на ші у ми, по крі пляй нас ласк да ра-

105

Сла ва Бо го ві Віт це ві на вер ши ні
зо ря ній. Сла ва Си ну, сла ва Ду ху, сла ва
Трій ці пре свя тій. Сла ва, сла ва, сла ва,
сла ва Трій ці пре свя тій!

2. Слава Богу, що зсилає / Сина, спасать від гріха,
/ слава Сину, що спасає / із гріховного ярма. / Слава,
слава, слава, слава, / із гріховного ярма.

3. Слава пресвятому Духу, / що нам дав нове
життя, / Він напоїть нас в посуху / світлом віри і
знання. / Слава, слава, слава, / світлом віри
і знання!

4. Величай живого Бога, / Українськая земле! /
Бог розвіє всю тривогу, / Бог нам щасття принесе.
/ Слава, слава, слава, слава. / Бог нам щасття
принесе!

ми і bla го слов ляй за ду ми. I bla го-

сло вляй за ду ми.

2. Ти Потішитель у горю, / для знеможених Розрада, / серед туч і бур, на морі / Ти Покріплена й Порада.

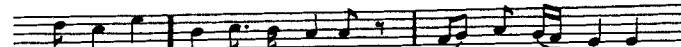
3. Ти темноту розганяєш; / злобу, свари та незгоду / Ти поборювати навчаєш, / Ти даєш душі погоду.

4. Злинь-же, Духу Божий, нині / в наші душі, серця й уми, / що зібрались в цій святині, / щоб сказати Тобі задуми.

108

Не бес ний ца рю свя тий від Те бе на зем-

лю ла ска в однo сплива є на нас, у на ших

жу рах по тре бах Ти о ди но ке вір не

до бро.

2. Ти бачиш Боже, які потреби / давлять нас в нашім, тяжкім життю; / тож оживляй нам, Святий, із неба / нашого духа кріпи в пору.

109

Бо же по чуй мо є мо лін я Те бе, Те-

бе мій дух bla га. Прий мій плач і со кру-

шін я, і злинь на ду шу як ро са.

2. Моя молитва хай здіймаєсь / до Тебе, ніби той тимян, / у серце чару хай вливає: / у Твій небесний світлив храм.

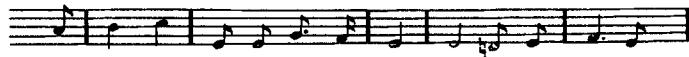
3. Тебе впокорі я благаю. / Прости, прости, бо нагрішив, / я знов спокою вже не маю,/ Тебе відь тяжко обидив...

4. Прости мені мої провини, / скорботне серце утіши, / і поміч дай в лиху годину, / у боротьбі мене кріпи!

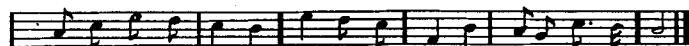
110

О, Все дер жи те лю, за рю мо гут ній! Ді ла

Тво ї — то пов но та чу лес, Ти Сонце му дро-

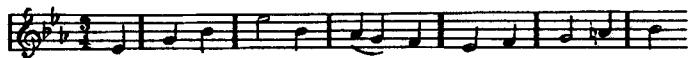

сти, Господь словутний, безкра я си ла Твоя, як нє бес.

2. Честь, хвала, слава, царство і служіння / від нас Тобі, Предобрий, від людей! / Всесильна Тройце, світло завершіння / Ти Отче й Сину й Духу Пресвятий!

3. З любови Син приняв тяжкі страждання, / щоб принести знеможеним спокій: / щоб зникла темнота й знущання / і люде у любві жили святій!

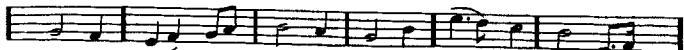
111

От че не ба, не хай всю ди хва ла від нас

ї да ка бу де, То бі й Си но ві Тво йо му і

Ду хо ві пре свя то му і Ду хо ві пре-

свя то му.

2. Знаєм, що Ти Бог Єдиний / Всемогутній, Триединий, / Створитель всього світу, / Давець життя й заповіту.

3. Твоя воля, щоб ми: діти / Твої були, наче квіти, / пахли мило пахощами / в житті добрім чеснотами.

4. Тому прийми дяку серця, / що так щиро з нього ллється / в нашім зборі в цю годину / і благослові нам днину.

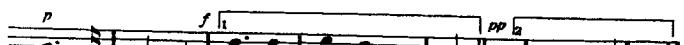
112

О, От че! Сла вен будь на ві ки з Си ном. Спа-

си те лем людства, святым, с ди ним а ли лу я!

З на ми Господь! Йому честь і слава на ві ки! Амінь!

2. О, Отче! Славен будь з Духом на віки,/ бо Ним освячуєш Ти серце чоловіка. / Алилуя, дяка й хвала / алилуя! З нами / Господь, Йому честь і слава / на віki! Амінь!

3. О, Тройце! Слава Тобі хай лунає / від всіх людей у нашім, біднім краю. / Алилуя, дяка й хвала / алилуя! З нами / Господь, Йому честь і слава / на віki! Амінь!

113

Ти, що простер не бес ний звід по над у сі
світи bla go slo vi святию цю і
нас bla go slo vi!

2. Хай Потішитель Дух Святий / приявним тут буде / за кождий раз, як хто з людей / молитись тут приде.

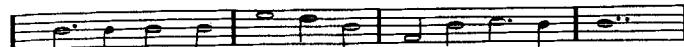
3. Нехай заблудші йдуть сюди, / щоб віднайти свій шлях; / нехай стривожені впокій/ знайдуть у молитвах.

4. Хай в храмі цім любов росте / і віра пресвята, / хай з тих вікон побожний спів / злітає в небеса!

114

Свят, свят, свят наш Бо же, Бо же Все сильний

до Те бе ду хом ли не мо що дни ни Бать-

ку пре до брий наш, Бо же три є ди ний, Трой-

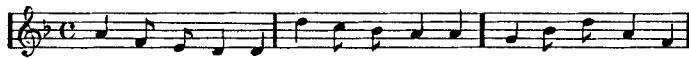

це не по нят на свята, пре свята!

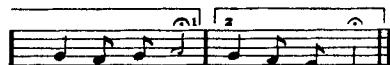
2. Свят, свят, свят наш Творче, з неба піснь луна / співи хвали з усюд по світу несуться, / все в руках Твоїх, хоч і світи минуться, / Ти вічна все, Тройце свята, пресвята!

3. Свят, свят, свят наш Боже, Тебе піснями / славлять народи устами серцями / і ідуть до Тебе, як діти до мами / Ти предобра Тройце, свята, пресвята!

4. Свят, свят, свят наш Боже, Тобі молитву / шле українська зжурена землиця. / Славен будь, Боже, наш, хай Твоя десница / нас провадить Тройце свята, пресвята!

Отче небесний, Бо же м'о гу чий, Ти У ті шитель,
Всюди присуగний і Все ві ду чий, будь тут м'як на ми,

Дух правди Ти, нас про світи!

2. Отче небесний, Скарбе ласк многих, / нас,
дітей своїх, не забувай./ Прийди, вселися в сер-
цях убогих, / благослови нас, долю нам дай!

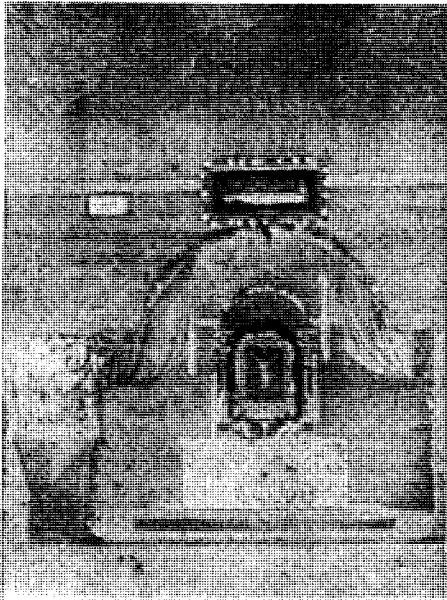
3. Отче небесний, збав нас від скверни, / і че-
снотою душу вкраси. / Хай Твоя ласка щастя нам
верне /нас із недолі, Боже, спаси!

Молитва.

О, Боже дякую Тобі за бистрі, ясні очі, я
ними бачу сонце в день, а місяць серед ночі.
— Спасибі за уста. Ти дав мені їх до розмови,
щоби Тебе я величав, людей не лихословив.
— За вуха дякую Тобі, я ними звуки чую, а
носом нюхаю квітки, язиком мед смакую. —
Пучками дотикаюся шовкових, трав у маю,
о, Боже, як багатий я, що стільки, відчуваю.

ЦЕРКВА.

Богослужіння
і духовні послуги.

Нутро укр. єв. лют. церкви в Камінній.

116

Христос о сно ва церкви є ди на і трів-
ка; і ї ство ри ла Й держить Йо го свята ру-
ка. Об руч ни ця І су са та церква на зем-
лі І сус тер пів за не ї і зги нув на хресті.

2. З усіх народів вийшла, / але єдина є, / святу
любов і віру / Христу в дарі дає, — / одна є слава в
церкві / і хліб її один, / одна підпора в неї / й надія:
Божий Син!

3. На жаль до нині в світі / в турботах церква
вся, / в незгоді, у розколах / минає їй життя. / Та
клич наш євангельський / лунає все той сам: / "Вже
час подати руки, / зіднатись, браття, нам"!

4. Тож вірмо, по розколах, / незгоді і борні / у церкві в цілім світі / прийдуть спокою дні. / Тоді теж Україну / прославить цілий світ, / коли ми сповним вірно / Ісусів заповіт.

117

Я зна ю ту цер кву жи ву ю, де царить ща-
стя й лю бов, де Бо жу при яв ність від чу є, хто
Бо га шу ка ти прий шов.

2. Заглянеш до церкви живої / в храм Духа, мир там знайдеш, / припадеш до груди Ісуса; / то духом самий ожиєш.

3. В тім храмі є душ міліони / знайдеш все той мир і чар, / що з серця до серця вливає / Дух Святий, серця Володар.

4. Шукав я теж щастя по світу, / його нігде не знайшов, / аж доки Христос до серденька / злинув; і у серце ввійшов.

118

Кож дій хто на сві ті хо че ща стя ма ти,
є ван гель ські прав ди ма є па мя та ти.

2. Спас таких виводить / на густі левади, / мов пастир пильнує / від вовків і зради.

3. Він гасить їм спрагу / з джерела живого, / Він їх охоронить / від припадку злого.

4. Ми дітьми Твоїми, / Христе, хочем бути, / Ти гріхи з нас здіймеш / ті неволі пута!

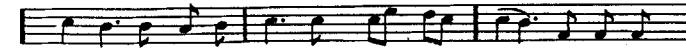
119

Запашно зелен ю спо ви тий пи шав ся
йо го Го сподар зна ме ни тий йо го роз-

сад в своїй кра сі, Він раз у раз у сад при-
вів на ді во всім.

ходив і де ре ве ць сам до гля дав, у важ но

до зи рав, об ходив, у се в са ду спо сте рі гав.

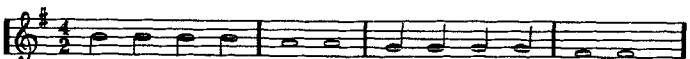
2. Між деревцями розрослася / в саду смоківни
ця одна, / на ній, хоч в листя зодяглася, / шукати
овочу дарма. / Один рік, другий так бувало, / го-
сподар в третій рік прийшов, / уважно огледів, як
ялось / та овочу знов не знайшов.

3. Тоді пригноблений душою / садівника він за-
питав? / Що з деревиною тією, / від неї овочу я
ждав; / А ось вона росте безплідно / і заважає у
саду, / тож викорчуй її безслідно, / на опал буде,
пок прийду.

4. Нехай не заважає другим, / як не цвіте й не
родить теж, / шкода, що місце занимає. / Як дума-
єш, шкода? Невжеш? / Городник, з жалощів до неї,
/ господаря прохати став: / А можеб не рубати цеї,
/ єще на рік її зістав.

5. Ще раз прочищу між гілками, / обполю і об-
городжу, / чей осінню поміж листками / я кілька
овочів знайду. / Якщо намарно праця буде, / а
овочу таки не дастъ, / тоді розкажеш, то зрубаю /
як повелів, бо маєш властъ.

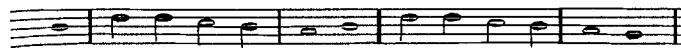
120

Ни ні пе ред Бо гом всі ми тут зій шли ся,
бра те, по мо ли ся! У люб ві, впо ко рі,

ши рож Йо му в свя тій Трій ці зба вив нас згрі хів
Дя куй мо спа сен я зо рі,

Спас, на хре сті ско нав ши, гріх-смерть подо лав ши.

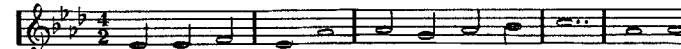
5. Там у Божім дворі / ангели співають / у пре-
красних псальмах — співах / Трійцю величають.

Ми, браття, співаймо,/в піснях Бога звеличаймо,
/глянь, Святий, / на дітій / щирі наші просьби / не
відкинь, наш Отче!

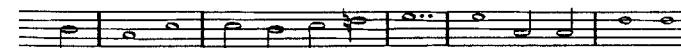
3. Спасе наш пречистий, / в серце влив нам си-
ли, / щоби над усе на світі / ми Теби любили.

Хай дієсь єдина — / воля Бога, Духа й Сина, /
хай вона / з нужди й зла / всіх нас тут спасає, / край
наш звеселяє.

121

Гро ма до ю вста є мо ми ще раз і кли-

че мо: Хри сте, по ми луй нас! Кін чать ся збо ри,

вже і дем до мів о, вчуй, і су се, наш бла галь-
ний спів.

2. Нам Божий мир на нічку цю подай, / у наших душах сонцем пробувай; / від небеспек у сні нас захисти, / бо в день і в нічку нам захиста: Ти!

3. Хай з нами йде до дому Твій спокій / і хай держить нас в чистоті святій, / щоб наші душі, серця та уста / завжди взвивали Бога і Христа.

4. Даруй нам мир на земнеє життя, / сціли той біль, що завдає борня, / будь Володар нам в нашому ділі, / рятунок дай українській землі.

122

Будь з на ми, Го спо ди, вцей час, влю бо ви нас зміц-

ни, Твій мир святий зішли на нас, нім з церкви вийдем ми.

2. Будь з нами, Отче, як домів, / дійти нам в мирі даш, / щоб кождий крок про нас свідчив, / що ми Твої, Ти наш!

3. Будь з нами, Отче, як той день / потане в тьмі нічній, / будь світлом в темряві серцям, / зішли братам спокій.

4. Будь з нами Отче, як заснем / від зла нас застути, / до добрих діл нам сил подай / а в ранці нас збуди.

123

Ла ска вий От че, Бо же наш, Те бе bla ga em

про світи ввесь у країнський наш народ, йо го від

згу би за хи сти.

2. Дай тим, що підуть в наш народ, / любов і золоті уста, / Святого Духа їм зішли, / щоб Твої сіяли слова.

3. І як від світла щезне тьма, / незгода щезне раз на все, / вкраїнські душі відживуть / і правда кривду всю зітре.

4. Прийде той день, що добрий Бог / наверне наш увесь народ / на праву віру й добру путь, / очистить шлях наш від колод.

5. Приймімо Бога в серце всі, / з Христом зачнім
нове життя / і знайде волю і спокій / українська,
змучена земля.

124

Гей деж ті женці, щоб сно пи до бра зі бра ли зла-
нів зло чи ну й гріха? Ви зправди серпа ми на ни ву
йдіть, і чисто до краю ла ни за жнітв! То, ми ті
женці! Хто зна ми враз по ді лить ту славу, що жде
там на нас? Хто по мо же нам зі брати зпіль до бра сно-
пи, згу би ти ку кіль.

2. По дебрах ідіть і шукайте всіх / пшениця там
є, — хоч бурян заліг, / ідіть по шляхах, по ярах ідіть,
/ нікого не киньте, усіх візьміть!

То, ми ті женці!...

3. Лани вже дозріли з кінця в кінець, / світ пра-
гне вже жнів — а деж бо той жнець? / Жнива
пребагаті, бракло женців, / чимало обсиплесь там
колосків.

То, ми ті женці!...

4. Беріться до жнива того, як слід, / все чистеє
зерно з поля зберіть, / гей, браття, діжнемо ланів
кінець / Ісусу обжиний дамо вінець!

То, ми ті женці!...

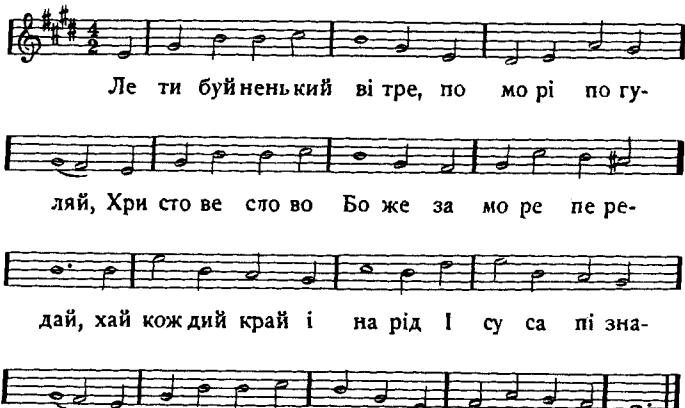
125

На схо ді вже сви та є, ще за є но чі тьма,
[на род наш про бу див ся, звер нув ся до Христа. Ві-
трець по все му сві ті ве се лу вість по дав, що
у країнський на рід у же Христа пі знев.

2. Усі народи славлять / із нами враз Творця, /
благають, щоби світлом / осяяв їх серця. / Усі
управші люди / підносяться з гріха, / на праву путь
звертають, / ідуть слідом Христа...

3. І ми Його взиваєм, / українські брати! / Витай
спасенна зірко, / над нами засвіти! / Навчи народ
наш жити / по правді та любові / навчи темінь
змінити/ на ясні, вольні дні.

126

Le ti буйненький ві тре, по мо рі по гу-
лай, Хри сто ве сло во Бо же за мо ре пе ре-
дай, хай кож дий край і на рід I су са пі зна-
є не хай згріхів о чистять всі сердень ко сво є.

2. Коли нам Бог ласкавий / у душу світло дав, /
не можемо терпіти, / щоб наш народ дрімав;/
несім до нього браття, / науку й віри цвіт,/хай
Україна стане / у славі на ввесь світ.

127

Ось, від чи не ні во ро та дві до ро ги
йдуть ту дні: Ви бирай, мій мілій друже, ту що не ю
би піти.

2. Бо крізь ті тісні ворота/ видищ той вузень-
кий шлях, / там далеко ліс в болоті / й небезпека
у гущах.

3. Через ту широку браму / шлях широкий ба-
чиш знов, / а на нім людей без ліку, / гульки, бійки,
смерть і кров.

4. На вузкій дороги стежці / праця кипить і жит-
тя; / на широкому шляхови: / злоба, гріх та ніч одна.

5. Ось, відчинені ворота, / дві дороги йдуть туди,
— вибирай же, мілій друже, / ту, котрою хочеш
йти.

128

На те Господь життя нам дав, щоб Йо му ми слу-

жи ли, слу жи ли, да ром спо ку сник тру дит ся,
да ром, що би ми за кін зло ми ли.

2. Бо Божа ласка наша міць, / та, що життя со-
лодить, солодить: / опіку й старання про нас, про
нас / в цілому житті проводить.

3. Приянність Божу вказує / життя і злий зро-
зуміти вспіє, / (хоч совість в його і лиха, ледяна,
і хоч і серце каменіє).

4. Що хто щасливим хоче бути / у Тобі, Боже
милій, премилій, / той мусить жити чесно тут, о
тут / від малку, аж до могили.

129

Не ді ля, день спо чин ку, день сві тла і
день мо ли тов, роз ва ги, день скрі плен я
ти ші В не ді лю ми вро ди ну збі ра є-
ду ші.

мо сь о дну, спі ва є мо Твор це ві писаль ми хва-
лу свя ту.

2. В день перший, у неділю / Бог світло сотво-
рив, / в неділю Спас від гроба печаті відломив; /
апостолам в неділю / Бог Духа з неба дав, / відвагу
в пих збудивши, / на проповідь післав.

3. Як джерело холодне / в пустелі бє з пісків, /
так день цей відпочинку / найкращий з ясних днів,
духову нам поживу / дає він для душі, / в той день
наш дух злітає / до неба від землі.

4. На змучені народи / днесь манна'йде свята, /
скликаючи на збори, / йде в небо дзвонів гра, / туди
вона нас кличе, / де добра новина. / Промінням
ясним сяє, / тече жива вода.

5. В неділю, день Господній, / зміцниться в нас
душа, / щоб краще ми сповняли / побожнії діла, /
хвала Вітцеві в небі і Синові Його / і Духові Свя-
тому / за радість дня цього.

130

у Божий дім зійшли ся ми, ді тей малих гро-

ма да, ми всі не бес но го Вітця, всла ви ти
 спі вом ра ді. Ми Ним ра ді є мо, живем, цві-
 тем мов цвіт на ве сні, про всіх нас дба є й сте ре-
 же зви сот О тець не бес ний.

2. Бог сильний робить світло з тьми / а з терня творить квіти, / Він каже з хмари йти дощам / і нивам зеленіти.

Ми Ним радіємо...

3. На нас дітей Він все глядить, / хоронить нас від злого, / пильнує Він наш кожний крок / в час ночі й дня ясного.

Ми Ним радіємо...

4. У Бога для малих дітей / є ласки повне море,/ Він милосердний змінить нам; / на радощі все горе.

Ми Ним радіємо...

5. Славімож Бога, діти всі, / Йому пісні співаймо, / і про любов Його до нас / усім розповідаймо.

Ми Ним радіємо...

131

Бла жен со юз в Хри сті, є дна є
 Він сер ця, в Хри сті ми ті ло є од-
 но, і всі ду ша од на.

2. До нашого Вітця / молімся, браття, враз, / щоб Він в братерстві нас кріпив, / зла не пускав між нас.

3. Ми спільно всю біду / і ввесь тягар несем, / а як побачим людський біль, / тече сльоза лицем.

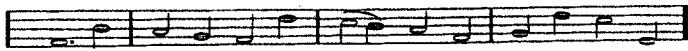
4. Та хоч терпіння всі / пошле на нас життя / не гасне ще надія в нас / на Божого Вітця.

5. Хто батьком є із вас, / той дбає про дітей, / так дбає певно і про нас / Отець наш пресвятий.

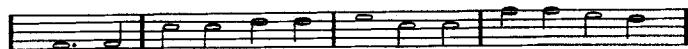
6. Деж кращий батько є / від Божого Вітця? / Із нами Бог! Бодрітесь всі, / євангельські браття!

132

I знов у нас не ді ля, знов Божий, яс ний

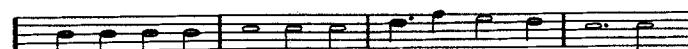
час. Весь світ, здається, країнний і не більше

нас. Земля цієї рії у сміх аж грає у квіт-

ках, спокій за ляг вро чи стий по луках, по лісах.

Слава, слава, слава і су со ві від нас, Він

з мертвих встав Він з мертвих встав і нас Він спас!

2. О, наш добрий Спасе! / Ми тут зійшлися знов) / із джерела Твоєго/ напитись дух готов. / Тебе ми, Друже, просим: / Ти нам серця зігрій / і нас до співу Духом / Своїм святим настрій.

Слава, слава, слава...

3. Твоя сьогодні церков / на зборах вся стоїть, / з усіх сторін України / - наш стрійний спів звенити. / Здалекої Волині / з над берегів Дніпра, / знад Сяну і знад Прута / іде Твоя хвала!

Слава, слава, слава...

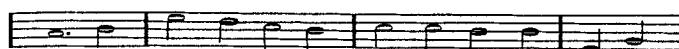
3. Радімо, веселімось, / хвалімо Спаса ми, / що нас купив Він кровю, / що вже ми не раби. / Буде спокій і щастя / в українських хатах, / як Спас ме пробувати / в євангельських серцях.

Слава, слава, слава...

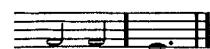
133

Не діля, світла день, ось, промінь світ спов-

нив, днесь світло да веъць наш і Бог нам духа

про я снів.

2. Спочинку милий день,— / о, Господи Святий,/ на груди змученій серця / цілющі роси злий.

3. Спокою нині день, / спокоєм нас сповняй / усунь незгоду з поміж нас / і мир братам подай.

4. Молитви нині день, / хай злінуть в небеса / ті співи, що співають їх / і душі і серця.

5. Сьогодні днина днів, / дай світла, Боже нам / і заступи до серця путь / усім грішним думкам.

134

Замовк ве чірний спів, сто ять стовпи ні мі, лиш
бли ма є ліх тар бі ля ков че гу втьмі. На раз у-
да рив срібний дзвін, на збо ри збо ри кли че він!

2. І мов з небес співець / величний спів післав, /
сеж Його служба там, / щоб Він на збір скликав. /
Він друг наш є, Він все видав, / нераз братів на
збори звав.

3. Як Самуїл озвавсь / на шепті Божих слів, /
мій Господи, ось я! / Так кождий із братів / почує
дзвін і кине все, / бо Бог на збори нас зове.

4. На євангельський збір / спішімо радо всі, /
Христу за все добро / молімось там з душі: / „Дай,
Спасе, щоб ні в день ні в ніч / з Твоїх доріг не
йшли ми пріч...”

5. На зборах розум свій / любовю просвітім / і
всі свої серця / Свят-Духом наповнім. /Щоб
кождий з нас Того шукав, / до Кого дзвін всіх нас
скликав.

135

Ви со ко Бо же ський престіл всерцях своїх здвиг-
вем, і над сер ця ми хай бу де I сус Христос кня-
зем! I сус Христос кня зем!

2. За Його славу лицарі / боролися мечем, / бо
взнали й земській борці / Христа своїм Князем.

3. Тобі, землице ти, свята / подяку ширу шлем,
що з тебе вийшов наш Христос, / Він став і в нас
Князем.

4. Україно, не трать надій, / тебе ми підіймем, /
бо обібрали ми собі / Христа своїм Князем.

5. Недолю всю побідимо, / і в щастю заживем,
як Україні Божий Син / на вік буде Князем!

136

Не хай ца рю е нам во вік Христос наш,

Бо го чо ло вік! Йо го дер жа ва хай сто-

їть, на ві ки, хоч ми не цей світ.

2. Вповаймо на Христа у всім, / Йому молитву нашу шлім, / і як бальзам Його Імя / хай наше озорить життя.

3. Гей, браття Українці всі, / Христу співаймо враз пісні; / хай з наших золотих ланів / здійметься в небо любий спів.

4. Бо де рядить Імя Його, / там з себе скине раб ярмо, / там утруджений відпічне, / нуждар і вбогий відживе.

5. Співаймож ми, Христу, пісні, / усі знеможені сумні, / Він наші душі звеселить, / з темряви край наш увільнить.

Молитва.

Засвіти в наших серцях, чоловіколюбче Владико, невгласаюче світло Твоєого благорозуміння, і отвори очі нашого розуму, щоби ми розуміли Твої євангельські навчання. Вложи в нас страх спасених Твоїх заповідей, щоби ми, здусивши всі тілесні почування духовно жили і думали лише те, і те лиш робили, що Тобі до вподоби, бо Ти просвічення наше і Тобі ми засилаємо славу з предвічним Твоїм Вітцем і з пресвятым, добром і життєдавчим Твоїм Духом, нині і завжди, і на вічні віки. Амінь.

СЛОВО БОЖЕ.

137

О, сло во пре-пре цін не! В нім повно та жит-

тя, в нім скарби всі за кри ті і лас ки всі Хри-

ста. Чи тішусь, чи стра да ю, чи в сумнів по па-

ду; од но Христове сло во, роз ра дувмить знайду.

2. До Спаса йди, не гайся! / І серце отвори, / ні чутъ не віддаляйся / від Бога нікуди! / І хоч ти одинокий, / безсильний — не вгавай! / Скоро відійдеш трохи, / сейчас опять вертай!

3. Христос притулить д'Собі, / пригорне до грудей, / на сумніви й роспуку / у Нього лік знай-

деш. / Одно Він скаже слово, / оживить дух сейчас / і розгорить наново огонь; що тлів, — та згас.

4. А чарівне те слово: / Прощаю, брате мій! / Любі всім серцем Бога / й того, хто близькій твій! / О, слово прецінне! / В нім повнота життя, / в нім скарби всі закриті / і ласки всі Христа.

138

O Кни го ти свя та, ти скарб ни це на ро
ду, скільки то по ті хи у то бі чо ло вік
зна хо дить, як у бу ден них і жит тє вих при
го дах сло вом тво їм гір кість сер ця со ло дить.

2. Тиж прецінъ є зорею нашої землиці, / і ти пра-
пором преясним усього християнства, / ти мов
діамант той серед гнилі, злоби, / світиш світлом
своїм посеред поганства.

3. По нашій Україні молоком і медом / текло і
жилось у достатках прадідам побожним, / бо свя-
те читали що день твоє слово, / й духа збогачали
чеснотами кождий.

4. Тоді по всьому світу слава людей наших /
грімко та широко гомоном лунала, / перед луком
славних комонників з ляку /з остраху уся Візантія
дріжала.

5. Тож ми, ідучи наших прадідів слідами / книгу
цю святую, братя, читаймо теж від нині, / як ду-
хову страву попри хліб насущний, / як той скарб
скриваймо у кождій хатині.

139

Сер цем ра ді ю, що Бог батько мій ласку жертвую
з Бі блі і добре я зна ю про те, що по лю бив
є нам вКни зі Свя тій, Як же я ті шусь, що мій Христос
нас Хри стос над у се.
лю бить нас і любить ме не! О що за щастя, що мій
Христос лю бить на віть ме не.

2. Часом забуду, оставлю Його, / Він мене кличе
до Дому Свого / кличе ѿ шукає, а як віднайде /
візьме за руку ѿ до Себе веде.

Якже я тішусь...

3. Він ясна Зірка провідна / Він мене, добрий,
спасе від гріха; / хай Йому слава на віки буде, / що
полюбив Він так дуже мене.

Якже я тішусь...

140

Люблю я, бра те, по вість, про Божі справи
всі про труд і славу Спаса, во на бальзам ду-

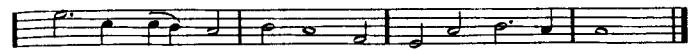
ші. Люблю, люблю цю повість, бо в ній лише правда

є, Во на підносить серце по над до час не все.

Люблю, люблю цю повість, що Бога прославляє, що

Спаса величає, за пресвяту люbove.

2. Люблю я, брате пісню, / про Божі чудеса, / бо
всі вони предивні, / у всіх є міць свята. / Люблю,
люблю ту пісню, / бо завжди в пісні тій / знаходжу
я відраду, / душевний супокій.

Люблю, люблю цю повість...

3. Люблю, люблю ту пісню, / частійше а не раз,
/ таку щиреньку просту, / без дешевих прикрас. /
Її одна оздоба, / то добра вістка є, / про те душі
спасіння, / що нам Христос дає.

Люблю, люблю цю повість...

4. Люблю, як хтось розкаже / і сам я розкажу /
братаам, що ще не чули / ту повість пресвяту. / Щоб
ция предобра вістка / ввійшла в серця братів, / і щоб
злинув до неба / їх спільній щирій спів.

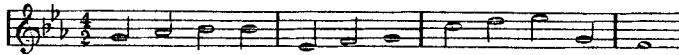
Люблю, люблю цю повість...

Молитва

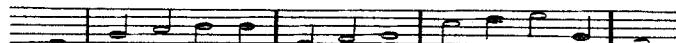
Господи, Боже наш, спаси Своїх людей і благослови насліддя Твоє, збережи повному Твоєї церкви, освяти тих, що люблять величність Твого дому: Прослави їм божественною Твоєю силою і не опусти нас, що надіємося на Тебе.

ХРИЩЕННЯ.

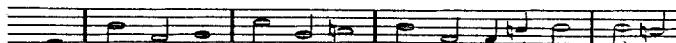
141

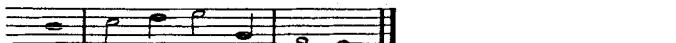
Бо же, Батьку всіх людей, цю ма лу ди ти-

ну Ти прийми під до гляд Свій в ту важну хви ли-

ну. Хай жи ве, хай ро сте, до Те бе по діб.

на, до діл добрих здів на.

2. Ти даєш добро для всіх,/ тож згодися дати
Свої дари пресвяті/ тому немовляті. / Це дитя хай
Твоя, / догляда правиця, / як орля орлиця.

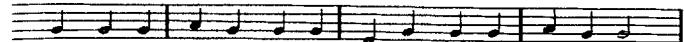
142

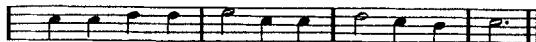
Раз ді то чок ма ми при не сли до І су са; а-

ле уч ні не ско ті ли до пу сти їх. Як же

І сус це до гле дів, то ла гід но до них вповіз:

„Не бо ро ніть малим прийти до ме не“

2. „Пустіть! Я прийму їх / і поблагословлю всіх,/ попещу їх, мов ягнятка, / пустіть їх, пустіть!“ / „Вони серця дадуть Мені / світляні, чисті і святі, / „Не бороніть малим / прийти до Мене“!

3. Який же добрий Спас! / За діти заступався! / Та мами не всі це знають, / що Він друг малих. / Так мало є, щоб це читав, / як Спас в Письмі Святім сказав: / „Не бороніть малим / прийти до Мене“!

4. Колиб цю новину / мами що дня читали / люба малеча і мила / вчиненоті рослаб. / Натхни їх Боже, з висоти / і правди цеї їх навчи: / „Не бороніть малим / прийти до Мене“!

Спа се, сво ї дні у сі я прися чу ю

То бі. Кож на хви ля у жит тю хай на

Тво ю йде хва лу.

2. Руки Ти мої візьми,/щоб чинили чин любви;/
ноги мої скрізь підуть, / славу Твою понесуть.

3. Ти візьми і голос мій,/ щоб служив хвалі
Твоїй,/ пісня слави з уст моїх / піде між братів
усіх.

4. Срібло й золото усе / дам на діло я святе, /
спотріблю розум мій / на важкий із тъмою бій.

5. Волі прикажи мой,/щоб закон повнила Твій:
/ втіха в серці є моїм,/ як Ісус гостить у нім.

6. Найдорощий скарб — любов / я Тобі віддать
готов, / тож благаю; Спасе мій,/ хай увесь я буду
Твій.

КАЯТТЯ.

144

Когоб ти і не просив, ко гоб не бла гав, мо лив,
ні хто так не по мо же, як Христос, до Нього йди,
з ві ро ю бла гай, проси: по ми луй ме не Бо же!

2. Один Христос, зрозумів, / один на хресті простиш / у муках і стражданнях / всім, до Нього хто прийшов, / ще ради слово знайшов, / бо вислухав благання.

3. Ми віруєм, що Бог й нам / простить гріхи та від ран, / не гаючись й хвилини, / духа вилічить. В душі / любви засяють лучі / таки ще тої днини.

4. Не гаймось, браття; болі / всі, наші жури, жалі, / що розвязати небожем, / — до ніг Йому принесім/ й каючись, Його просім: / й мене помилуй, Боже!

145

Бо же, по чуй мо є мо лін ня Те бе, Свя-

тий, мій дух bla га, прий ми мій плач і со кру-

шін ня і злинь на ду шу, як ро са.

2. Моя молитва хай здіймаєсь / до Тебе, ніби той тимян... / У гору, гору хай злітав / в небесний Твій світляний храм.

3. Тебе в покорі я благаю: / прости, прости, бо нагрішив... / Опять спокою я не маю; / Тебе знов тяжко обидив.

4. Прости мені мої провини, / скорботне серце утіши / і поміч дай в лиху годину, / у боротьбі мене кріпи.

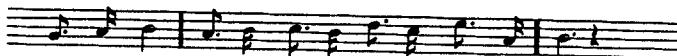
146

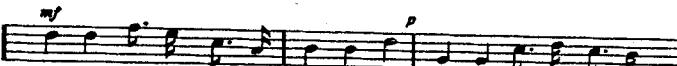
Линь те пісні ра до сти у небе са! Блудний Син

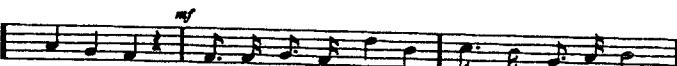
о думавшись, вер нув, при ми рився з Богом, ка ят-

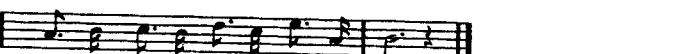
тя слю за не бо о тво ри ла, Бог по чув.

Сла ва, сла ва, кличте не бе са! Син вернув пропавший

до Віт ця. Не вгавай те, спі ви, тих, що вка ят тю

прий дуть впо ко ри ти ся Хри сту.

2. Линьте пісні радості у небеса, / бо знайшлася заблукана вівця, / грішник, що блукав, валявся у гріах, / повернув до дому рідного Вітця.

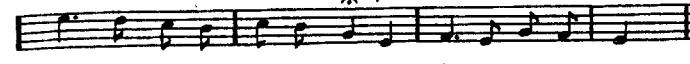
Слава, слава, кличте небеса...

3. Линьте пісні радості у небеса! / Величайте Господа Христа, / хай огонь каяття розпалить серця, / що і ви вернули до Бога Вітця.

Слава, слава кличте небеса...

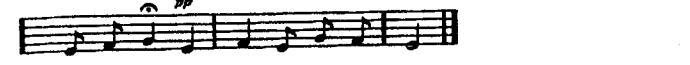
Я чу ю поклик Твій, ла скавий мійХристе, тя-

гар влекши ти хо чеш мій, згрі хів спасти ме не.

Спа се мій, я йду пря мо до Те бе, Тиж у сю мо-

ю ви ну про сти ме ні, Хрис те.

2. Знеможена душа, / тебе Ісус кріпить / і в лас-
ці Своїй Він тобі / провини всі простить.

Спасе мій, я йду...

3. Поправтесь! — кличе Він, / до добрих діл зо-
ве, / в надії, вірі та любві / хай кожне з вас живе!

Спасе мій, я йду...

4. Христос благословити / святі змагання в нас /
і щиро, благодать / Свою, / Він шле нам в кожний
час.

Спасе мій, я йду...

5. Христос у смутку нам / запевнення дає, що Бог
в обітницях Своїх / на віки вірним є.

Спасе мій, я йду...

6. Не падаймож, брати, / в зневіри пута злі, /
Христос спасіння теж приніс / українській землі!

Спасе мій, я йду...

148

Не ма ліку над Спа сів лік між у сі ма лі-

ка ми, хай звернеться до Спаса той, хто хорий межи

на ми. Спас нам ра ни всі зцілить, Спас у смутку

звеселить, Спас в приго ді за хи стить, Спас І сус, лі-

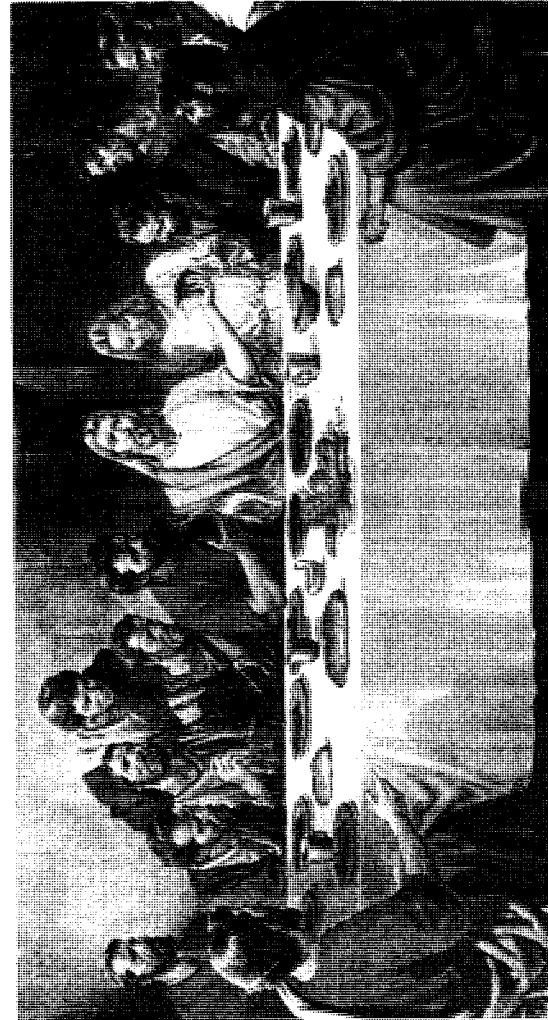
кар наш.

2. Свою журу і смуток свій / негайно проганяю, /
як Спасову лише собі / науку пригадаю.

Спас нам рани всі зцілить...

3. Чиж гірші ми, чим ті пташки, / чи гірші ми
ніж квіти? / Так, як про них Бог дбає все, / подбає
і про діти.

Спас нам рани всі зцілить...

ПРИЧАСТЯ.

149

При га дай мо, брат тя, сестри ті хо ро ші і ча-
си, як збі ра лись при Тра пе зі ді ти Бо жі улю-
ві. Не щоб ті лу до го дн ти, час про во ди ли во-
ни, а щоб Бо га про слави ти, як од на сі м'я,
влюб ві. Як од на сі м'я влюб ві.

2. У храмі псалми хваління / щиро лились із
сердець / за любов і за спасіння, / що у Сині дав

Отець. / У той час любов посполу / відчували вір-
ні всі, / церква Божа радувалась / та сіяла у красі,/

та сіяла у красі.
3. І сьогодня ми зійшлися / за святим оцім сто-
лом, / спільні гімни знов злилися / у подячний
гімн-псалом. / О Ісусе, ми благаєм; / будь між на-
ми по всі дні, / а Твій Дух хай нас навчає / жити в
радості, в любові, / жити в радості, в любові.

150

А то і - но чі, як наш Спас піти на
му ки мав за нас Він хліб у зяв, пе-
ре ло мив, bla го сло вив і так ска зав.

2. „Візьміть і їжте, що даю, / цим ваші душі на-
кормлю, / цей хліб — то Тіло є Мое, / за вас і всіх
ломимоє”.

3. Як повечеряв, чашу взяв, / Вітцеві в небі дяку
дав / — і чашу дав апостолам / і рік: „за вас життя
віддам”.

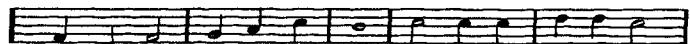
4. „Це чаща Моєї Крові, / Новий Завіт на всі віки, / ця Кров тече за вас і всіх, / вона з вас змиє смертний гріх.”

5. „Чиніть це все на спомин Мій, / кріпіться тим в душі своїй, / Мій хрест ви згадуйте ураз, / аж прийду в славі знов до вас”.

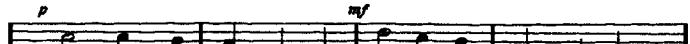
151

Прийдіть у сі на пир, сам кличе Бог, там знай де-

те ви мир, не ма трі вог. Там радість і тиша,

там блеск кра сот у тіх, по то ки від жи вих,

прийдіть у сі.

2. Ходіть усі мерщій, /ходіть сейчас! / Він Сам услужить всім / і впустить вас. / Там зайдете в дому / поживу дорогу, / забудете біду, / прийдіть усі.

170

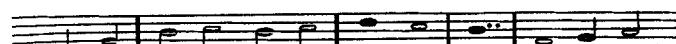
3. Прийдіть всі до Христа / у Його дім, / любові повноту серцям дасть всім: / у Себе прийме всіх, / з душі Він зітрے гріх, / прийдіть усі.

4. Ходім усі, други, / в Отецький дім, / мов зорі мерехтять святі у нім, / так щастям всі блестять / а пісня звінко ллесь, / на Господа глядять, / ходімо всі.

152

Ло ми нам хліб жит тя, те ди во див, так,

як над мо рем Ти ко лись ло мив; жи во го

сло ва ми у сі жад ні. I су се, ждем Те бе

при цім сто лі.

2. Благослови й відкрий / Ти правду нам / так, як тоді відкрив учням. / У Тобі наша міць / зросте в душі, / покинемо паліг, / — станем вільні.

171

153

Хри сте, при Тво їм сто лі на кор ми тись
праг нем всі хлі бом правди і жит тя.

2. Як на хрест Твій глядимо, / під гріхами стогнемо, / Спасе, о розрадуй нас!

3. Кров Твоя з хреста текла, / наші душі нам спасла, / Кров та змила з нас гріхи.

4. Тої крові знамено, / пімо ми отсе вино, / в нім живе Твоя любов.

5. Агнче Божий, мир нам дай, / віру нашу підкріпляй, / борони наш рідний край!

6. Як позбудемось гріха,/ українська вся земля/ буде щасна і вільна.

154

З Тво йо го сто лу впавших о кру шин, не вар тий
по зби ра ти Христе, я, під тя га рем важких мо-

іх про вин, до Те бе йду в по ко рі ка ят тя.

2. Дитина я невдячна і пуста, / чи доступити смію ласк Твоїх? / Мене лякає велич пресвята, / бо ще мое сумління гнобить гріх.

3. Та ще надій усіх не втратив я,/ бо милосердя в Тебе без кінця: /о, Ти влекши тягар моїх провин... / До Тебе в вірі йду, як блудний син.

4. Вже чую голос Твій; „спочинь, дитя,” / іду,, й цілую рани Твої я: / Ти в доброті Своїй мій гріх. простиш, / мене між Своїх другів садовиш.

5. О, Ти мене у дім Свій запросив, / Вечерею святою наділив, / радіє серце, чисте від провин... / По вік Тобі я буду вірний син.

155

О, Спасе, близько ба чу я Те бе, Те бе I-
су се, до ти ка юсь тут, на ме не bla го дать Тво-
я pli ве, всі тя га rі me nі зду shі па дуть.

2. Тут Божим хлібом кормиться душа / з Твоєї чаші, Христе Спасе, пе, / спадає з груди марність життєва, / а серце мир у прощенні знайде.

3. Небесний стіл застелено мені, / який святий бенкет, моїй душі, / щасливу хвилю, Спасе продовжи, / щоб споживати я міг Твої дари.

4. Як скоро встали ми і зник символ, / але любов зійшла на наш падол, / вже пир вернув, та з нами є Ісус, / Він нас врятує браття від спокус.

5. У Нім знайдемо ми Провідника, / з упадку нас здійме Його рука, / а міць Його в біді нас захистить, / Він Сам душу й серденько скріпить.

6. Свангельські брати! Розважте ви, / яка велика міць Його любви, / який кріпкий захист Його любов, / який чудний напій — Свята Кров.

7. По Божім пирі станьмо, браття всі, / та прославімо Спаса на хресті, / щоб Його кров, яку за нас пролив, / розцвіла в нас, як цвіт вкраїнських нив.

156

Любий Спасе, від гріхів Ти о-

сво бс див ме ме. Ти за ме не в жер тву

дав кров і тіло пре святе. Дай, щоб я

є ством у сім йшов за про во дом Твоїм.

2. Я служив богато днів / іншим на землі богам, / нім у серце Ти зійшов / мені, і моїм братам.

Нині знає кожний з нас, / що Ти, Христе, є наш Спас.

3. Ти святий наш Отаман! / Всі у Тобі ми живем, / і на ясну праву путь / за Тобою ми ідем.

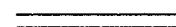
Ми слухняні всі Тобі, / Божій, втіленій любві.

4. Бо той, послух нам усім /много щастя принесе; / він розрадує наш дім, / серце підкріпить слабе.

Бо хто слухає Тебе, / той по вік живий буде.

5. Дай нам, Спасе, пресвятий, / щоб нам Вождем все був Ти, / щоб нам Твоє пресвяте / слово було дорогое.

Бо хто слухає Тебе, / той щасливий все буде.

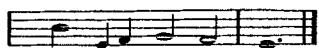
Боже, милостивий будь мені грішному!

Пре добрий Бо же, що кормиш і сто ти

всі в свій час, свої ми да рами, Святий, теж

обда руй і нас.

2. Приречення і молитви / ми щиро шлем Тобі, /
на Твою поміч пресвяту / надії в нас живі.

3. Як добрий Батько, з висоти / поглянь на нас
дітей, / нам хліб духовий Ти пішпи, / о не відмов,
Благий!

4. Під крила свої пресильні / від зла нас заховай,
/ усіх братів нам захисти / і весь наш рідний край.

5. Ми Твої діти, Батьку наш, / до Тебе шлем
мольби, / ідуть спокусники на нас, / в опіку нас
візьми.

ВІНЧАННЯ.

у Ка ні ве сіл ля, від співу дім шумить,

І сус Христос го стює там і шлюб благовіть.

2. Щаслива молода, / щасливий молодий! / I Спас
між гостями за столом / веселий не сумний.

3. I гості вперше там / відчули міць Його, / бо
стало там для всіх вина, / з води створеного.

4. O, Спасе пресвятый, / Ти джерело любви, / до
наших молодих зійди / і їх благослови.

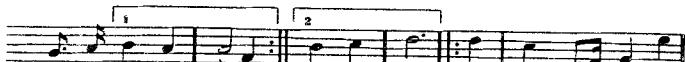
5. I в доброті Своїй / добра не жалуй їм, / нехай
вони славлять Тебе / цілім життям своїм.

6. Молімось, браття, всі, / до Господа Вітця, /
щоб їх серця в одно злучив / на їх ціле життя.

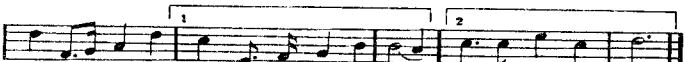
159

Спа ситель наш у Га ли ле ї на шлюб до
і властю свя то сті Сво є ї там перше

Ка ни по спі шив: О, ї су се, й до
чу до по я вив. мо ло дят цих вслा-

нас прийди, та си лу Сво ю яви:
ві і че сти нам благо сло ви.

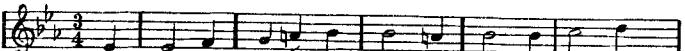
2. Прийди тепер, як гість небесний / це вінчання
благослови, / звяжи серця цим молодятам / снагою
вірності й любви.

О, Ісусе, й до нас прийди...

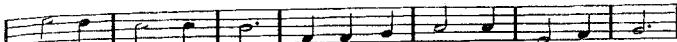
3. Нехай живуть в Тобі, — у щасті / солодко хай
пливе життя: / хай мрії їх життя сповняться... /
благослови, на многій літі!

О, Ісусе, й до нас прийди...

160

Два се рця зєд на лись ни ні пе ред

Бо гом ї людь ми, що би спіль но вжит ті цьо му

до ме ти од но ї йти.

2. Два серця в любові зєднались / для життя, надій
та втіх, / Господи предобрий, миць, / благослови
нині їх!

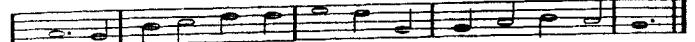
3. Два серця тепер сказали / перед Богом „так”
святе; жити спільно обіцяли / на ціле своє життя.

4. Тебе, Господи, благаєм; / дай щасливе їм жит-
тя, / Твоя сила хай зєднає / їх на многій літі!

161

Той го лос, що у ра ї bla go словив свать-

бу, до ни ні о свя ча є сер деш ню ю луч бу.

2. Сьогодні при вінчанні / цих молодят отут дарів
з небес благаєм, / — вониж дарів цих ждуть.

3. Віддай, небесний Отче, / цю діву за жону, / як
Ти віддав був Єву / Адамові в раю.

4. О, зєдини тут, Спасе, / любячі два серця, / як
в собі дві природи / злучив для всіх добра.

5. I Ти зійди, Свят-Духу, / цей шлюб благослови,
/ нехай ідуть обое / шляхом чеснот, любви.

6. Прости над ними крила, / і хорони від зла,/ у
гаразді веди їх / на многій літі!

Христос і люди.

ХАРАКТЕР ІСУСА.

162

Спа се сві ту, Йсу се Христе, Твоє життя було
чи сте, як со нін ка блеск про міння, так без скази
і без тіни. На землі Ти жив між людом в праці, по-
двигах і трудах. Взором всіх чеснот Ти стався,
що би на рід на у чався.

2. Ти сповняв Отецьку волю / ділив з людом його долю; / милувався над бідою, / слози їх вти-

рав рукою. / Хромим, німим і калікам / Ти давав чудові ліки, / — все життя плило у трудах / над підйомом свого люду.

4. Потішав Ти засмучених, / рятував всіх опущених, / поучав тих, що блукали, / що у гріях потопали. / Підносив, щоб жили чесно, / хлібом кормив їх небесним, / а слабих кріпив все й всюди.. / От такі то Твої труди.

163

Я друга щирого пізнав приятеля та-
лю бив мене, хоч я не знат про ту любов ні-
ко го, Me nі про Bo ga go во рив, про
чо го. ta vi ri ty me ne на вчив, й лю-

до бро го, свя то го
би ти бра та сво го.

2. Я друга щирого пізнав, / мені, брати, повірте / мені дорогу показав, / зберіг мене від смерті. / Яка велика ця любов, / постійна та трівала, / пере-
конався я нераз / в журах, бідах чимало.

3. Цей друг, що я Його пізнав, / Він силу таку має, / хто щиро Його полюбив, / того не опускає. Ні висота, ні ширина / від Нього не відділить, / кого всиновив раз Той друг, / відважний той і смілий.

4. Згадайже, миlíй брате, мíй, / хто Він, Той друг преславний, / що так у силі чарівній, / в любові все приявний. / Христос, Христос, Той щирий друг, / Той приятель ласкавий, / кого дружбою Він звязав, / той житъ буде у славі.

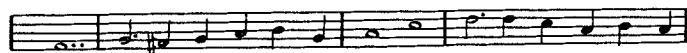
164

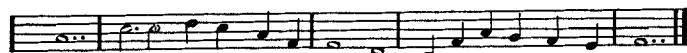
О, я кий же то при я тель вірний, щирий, Христос

Спас! Брат і вожд і на сто я тель, на хре сті терпів за

нас. Бла го дать сво ю Він дав нам, щастя теж придобав для

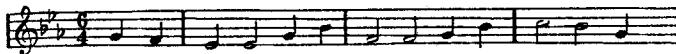
нас, ра до наші молитви Він при нимає в кожен час.

2. Чи спокуса серце гнобить, / чи вмліваєм зі страху, / Його поміч рани гоїть, / кращого нема

ліку. / А, як в роскошах живеш ти,/ це не вічне щастя, рай, / лиш Христос є розкіш духа, / — це ти в щастю памятай!

3. Як ми хворі, чи струджені / Спас до себе нас зове, / і в уста Він нам спрагнені / Свій небесний корм дає. / На Ісуса, миlíі браття, / уповаймо в кожен час, / в час борні і в день недолі / — Він Один не зрадить нас.

165

Спа се мíй, кре ни це вті хи, сер це Ти на пíй
дай спí вать ме ні цю пíсню, що сла вить і мя

мо є, Вчи ме не та ко ї мо ви, що дух
Тво є.

свя ті стю пестить, по не се Його між зо рі і від

земних пут звіль нить.

2. Вже ми в темряві не блудим, / бо Ти світиш нам на шлях, / що простиш Ти нам провини, / це ми чуємо в серцях. / Яж був наче син той блуд-

ний і мене Ти відшукав, / та життя Своє за мене / на хресті, Святий, віддав.

3. Ні, — Твою любов велику / людський розум не збагне, / о, яку зложить подяку, / що з гріха Ти спас мене? / Не дозвольже нам, наш Спасе, / відійти від Тебе знов, / від гріхів, вражди недолі, / нас спасе Твоя любов.

166

Понад крик юрби і га мір, в дні і но чі зви со
ти чути го лос Бога - Спаса: „дру же, в слід за
мною йди!“

2. Так колись Андрій апостол / кинув дім і всю рідню, / і на нашу Україну / приніс „Добру Новину“.

3. Так і нас Христос взиває; / „забувайте про вражди, / виж, брати одного роду, / неньки рідньої сини!“

4. В хвилі радості чи смутку, / в хвилі праці, в вільний час / в житті чуєм голос Спаса; / „браття, Я вмирав за вас!“

5. Клич нас, Боже, і зєднай нас / до великого діла, / щоб Тобі вся Україна / вірна по всі дні була.

167

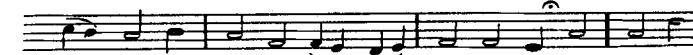
Христос моїм проводарем, моїм добром, мо-

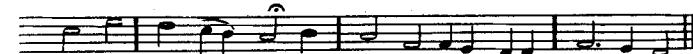
їм раєм: ці лежиття в думках, в ділі в Його

сліди ступайте всі. Христос моїм прово-

да рем, моїм добром, моїм раєм: всту пай мо

всі в Його сліди, Він по веде нас до мети.

2. Як часом гріх нас пригніте, / сумління докір серце жме, / чи в час розкоші, чи біди, / Спас нам дорадником завжди!

Христос моїм проводарем...

3. Провадь, о, Христе преблагий, / нас, Українців, мов дітей: / щоб мали втіху ми в душі, / що за Тобою йдемо всі.

Христос моїм проводарем...

4. Ти поведеш нас, Спасе наш, / у низ котитись
нам не даш, / щоб ми, свободні і міцні / кінчили в
щастиї свої дні.

Христос моїм проводарем...

168

Спа се, я Твоїм став те пер, як вчув, що ме не
любив так Ти, і ста раюсь тут всім є ством своїм,
щоб ме ні Те бе знай ти. Близче, Спа се, близ че,
при ве ди ме не до хреста страждань важких, близче,
Спа се, близ че при ту ли ме не до сво їх гру-
дий свя тих.

2. I приспособи ласкою мене / Христе на Твого
слугу, / хай надії цвіт в мені зацвіте, / що в Тобі
життя знайду.

Близче, Спасе...

3. Якже радісно відчуваю я, / Спас у грудь мою
вступив, / і любовю Він мою грудь сповнив, / і
любити всіх навчив.

Близче, Спасе...

4. Та радіти ще буду краще я, / як усі мої брати/ у
любві святій всі зединені / до Христа будуть іти.

Близче, Спасе...

169

Скажи ме ні, мій бра те, про не ви ди мий
світ, про Сла со ву по свя ту, про Спа сів за по-
віт. Та просто все роз ка зуй, не мов ди ти-
ні тій, бо сер цем я роз би тий вго ди ні тій

важ кій. Скажи ме ні, мій бра те, ска жи ме-
ні, мій бра те, ска жи ме ні, мій бра те, про Спасо-
ву лю бов.

2. Снуй говір цей спровола, / щоб я запамятав, /
про ті гіренькі муки, / що Спас за нас приняв: /
кажи цю повість зчаста, / хай в душу увійде, / бо
знаєш, ї чиста капля / під буйним вітром схне.

Скажи мені, мій брате, (3) / про Спасову любов.

3. Та лагідно, від серця, / те все оповідай, / бож
я спасіння прагну, / і сам я грішник, —знай, / Тож
раз-у-раз розказуй, / коли ти друг мені, / найбіль-
ше, як на мене / прийдуть зневіри дні.

Скажи мені, мій брате, (3) / про Спасову любов.

4. Пригадуй чудну повість, ⁷ коли зміркуєш ти, /
що знов я можу впасті / в тенета марноти; / о, як
марна слава / захопить знов мене, / скажи мені
три слова: „Спас ісцілить тебе!”

Скажи мені, мій брате, (3) / про Спасову любов.

170

Віч на скеле, дай нам всім скоро ни ти ся в твій дім.
Кров та певний лік на гріх, найпевніший із у сіх.

Кров Сво ю пролив за нас, на хре сті предобрий Спас.

2. Не ділами власних рук / ми уйдемо вічних мук,
/ хочби слізози мов ріка / нам лилися із лиця, / все
ніщо те все марне, / Ти врятуєш нас, Христе!

3. Йдем до Тебе без заслуг, / бо Ти Батько наш і
Друг, / хоч і дарів не несем, / та надією живем, / що
Ти Спас предобрий наш, / нам загинути не даш.

4. Спасе бачиш Ти усе, / як неволя нас гризе,/ /
кривду чинять вороги, / Христе, Спасе заступи,/ /
Вічна Скеле дай нам всім, / схоронитися в Твій
Дім.

171

Впе ред, впе ред за Спасом ми во і ни Йо-

го.

Бо рі мо ся зав зя то, по бо рем вся ке зло!
по бі да на ша певна, гей, разом на пробій!

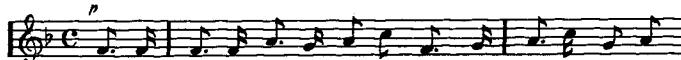
Лю бю вю ли ю мо, як Спас в любві сво їй.

2. Вперед, вперед за Спасом, / заграли вже трубки! / То нас Ісус скликає, / ставаймо всі в рядки! / Христос збирає лави / і в похід нас веде, / наш Кошовий небесний, / пекельну міць зітре.

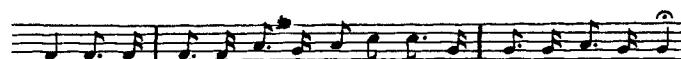
3. Вперед, вперед за Спасом! / ми в Нього вірмо всі, / без Нього ми були би / у бою за слабі. / Та з Ним підемо сміло / і з вірою в серцях, / погляньте, мліють сили / у наших ворогах!

4. Вперед, вперед за Спасом! / Ми з ним побідимо, / і ще в життю дочаснім / ми скинемо ярмо. / А по смерти щасливі / перед своїм Христом / всі разом заспіваєм — / побідний наш псалом!

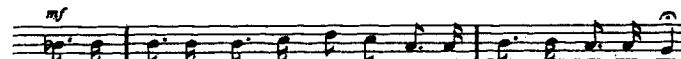
172

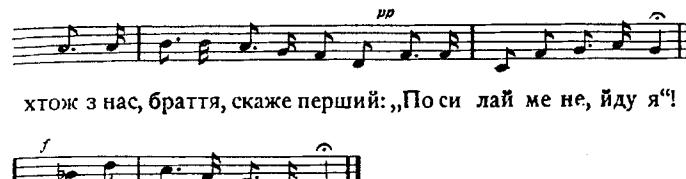
Гей, чи чу єш Спасів голос: Хто з вас ста не до ді-

ла? Ни ви зрілі, повний колос, хто збе ре мо ї жнива?

Грім ко, чут ко Спас нас кличе, будить всіх нас ще до дня;

хтож з нас, браття, скаже перший: „Поси лай ме не, йду я“!

„Поси лай ме не йду я“!

2. Як не можеш між поганів / нести добру новину, / ти на рідній ниві брате, / знайдеш впавшу людину. / Як не можеш дати много, / то вдовину лепту дай, / Спас і це прийме ласково / тільки щирим серцем дай! (2)

3. Хоч не так ти красномовний, / як апостол був Павло, / то попросту, але широко, / слово хоч промов одно. / Як заблудших не зворушать / твої щирі слова, / ти збери дітей маленьких / і веди їх до Христа. (2)

4. Хай ніхто з вас не питає / як я можу помогти? / Не один твій брат вмирає, / рятуватъ його біжи! / Слухай радо, що Спас каже, / і на діло йди святе, / будь готов і обізвися: / „Спасе, ось, пошли мене“! (2)

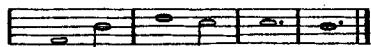
173

Що не ро би, ні хто, ніг де не дастъ то-

і по ра ди, що Бо жий Син, до Ньо го йди, энай-

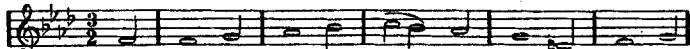
де й То бі роз ра ду.

2. Лік Він один Своїм трудом / і кровю і стра-
данням, / здобув такий, чудесний Сам, / на люд-
ське страждування.

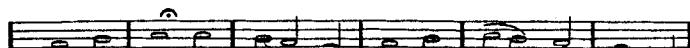
3. Шукай Христа і полюби! / Він лікар всього
світу, / Йому журу свою скажи / й жди Його отвіту.

4. І слухай добре, голос Він / ніжний, солодкий
має, / коли пораду на журу / у серденько вливає.

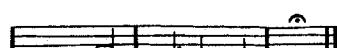
174

Всіх лю бо лі чить злю тих ран Тво я ру-

ка свя та, не ду гу, біль, чи смерть, чи гріб, у-

се дер жить во на.

2. До Тебе йшли глухі, сліпі, / юрбою рій калік, /
і навіть прокажений люд / знайшов у Тебе лік.

3. Бо дотик Твій вертав життя, / недуги всі сці-
ляв, / щаслив був той, на кого Ти / Свою долоню
клав.

4. Тепер при нас будь, Спасе, теж / всі рани нам
загій, / як Ти колись гоїв — лічив / калік в Землі
Святій.

5. І нині будь нам лікарем, / бо завжди Ти Той
Сам, / зміцняй, лічи, наш дух кріпи, / помічником
будь нам.

6. Очам подай здоровий зір, / премудрість нам
пішли, / щоб ми на наше горе лік / влюблі Твоїй
знайшли.

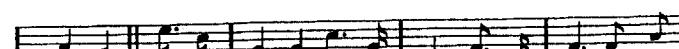
175

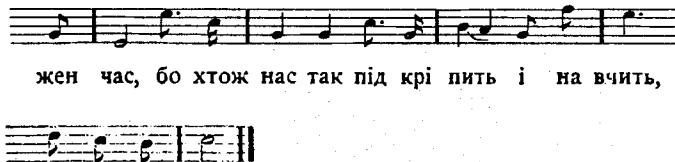
Тим по ті шуй ся, ра дій, як трі во га жме сум-

лін ня, що вХри сті ря ту нок твій о -ди но кий та спа-

сін ня Хри сте! Ти по ті шуй на с в кожній по рі, в ко-

2. До Нього, душе, звертайсь / у борні при Нім,
лиш щиро! / Втрачений віднайдеш рай, / животвор-
ну силу й віру.

Христе! Ти потішуй нас, / в кожній порі, в кожен
час, / бо хтож нас так підкріпить / і навчить, як
право жити.

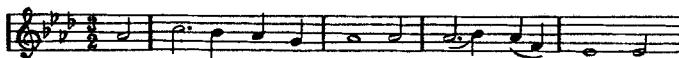
3. Христе, ласку Твою дай / вірним, зборові ці-
лому / та до нас Ти завітай, / до молитвенногого
дому.

І навчи, щоб кожен міг / стерегти Твоїх доріг, /
бо хтож духа прояснить, / сонцем правди озарить.

4. Духом, хто в Тобі живе, / Ти будеш при нім
усюди, / встережесь такий усе / від напасника й
облуди.

Бо Ти духа проясниш / сонцем правди озариш /
та навчиш, щоб кожен міг / стерегти Твоїх доріг.

176

2. Шукаю все Тебе, / зі мною будь, / щоби я в
темноті / не втратив путь.

Жажду Тебе...

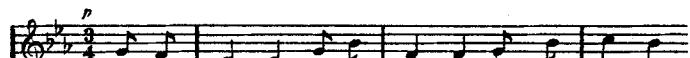
3. Без Тебе я ніяк, / ані брати / не дійдем у жит-
тю / аж до мети.

Жажду Тебе...

4. Тож молю я Тебе: / Веди нас Ти / і дай до правди
нам / разом дійти!

Жажду Тебе...

177

Бо же йти:
Ним піти.

2. Спас людиною родився, / вчив любви, / усім служив, / та за всіх Отцю молився, / бо хотів, щоб кожен жив.

3. Вставши з мертвих, Він являвся / сорок днів своїм учням, / і Хома переконався, / бо ран дотикається сам.

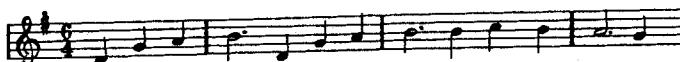
4. Повелів христити в ім'я: Отця, Сина й Духа всіх, / хто повірить в Боже Слово, / кине світ гріхів та втіх.

5. Тайни царства пояснив нам, / всіх підносив і кріпив, / воскрешав, зі сну будив люд / — і дітей благословив.

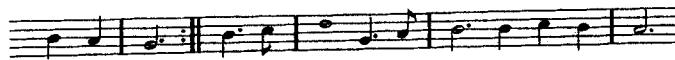
6. Від землі на небо знісся, / з Елеону, в їх очах, / щоби Духа їм послати / від Отця, що в небесах.

7. Тоді мужі два явились / і сказали: „Сей Ісус, / що на Нього ви дивились, / прийде вдруге ще на суд”.

178

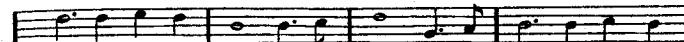
Ща сливий день, щасливий час, ко ли Спа си тель
ме не вси но вив, просвітив, споко єм серце

перший раз Я сний час, світлий день, ко ли про ви-
на ді лив.

ни Бог прости, тепер зі мною сам Ісус, Він за хи-

ща є від спокус. Я сний день, світлий час, прости вже-

ні гріхи, мій Спас.

2. Щасливий день, коли Христос / й мене знайшов в долині сліз, / Він, пастир добрий, в хвилі тій / я вже Його, Христос-Бог — мій.

Ясний час, світлий день...

3. Щасливий день, коли мій Спас / помічну руку дав мені, / я серця сумніви отряс, / я відродився у любові.

Ясний час, світлий день...

4. Щасливий день, в нім я спізнав / цілющу міць любви Христа, / всім серцем ласку я приняв, / щасливим став на все життя.

Ясний час, світлий день...

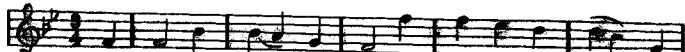

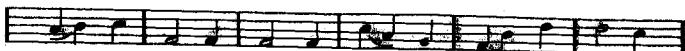
МІСЯ.

ЗАКЛИК.

179

Зем ля здрі га єсь, ли скав ка ми, грім ко тить-

ся з кін ця по край, то гро мом Го сподь за взи-

ва с Те бе, мій на ро де, вва жай!

2. Послухай: Ти здигаєш храми; / ті храми золотом блестять, / в них куряться кадил тимянини / і свічі-огники горять...

3. Навіщо храмів Твоїх зводи? / — бездушний порох, рінь земля... / Я землю створив і води, / обрій чертала: ЦЯ РУКА.

4. Навіщо золото? У земну / утробу віковічних скал / Я влив, як воду дощевицю, / вогнем розтоплений метал.

5. Нащо кадил? Передімною / земля зі всіх своїх кінців / запашних випарів росою / кадить з покошених лугів.

6. Нащо огні? Не Яж Світила / палю над головою вам? / Не Яж, як іскри із горнила / в темінь зірки розкинув Сам?

7. Бач, все марне!.. Є дар безцінний, / пригожий Господеві дар: / приходь лих з ним, а невідмінно / прийме небесний Володар.

8. Той дар, він кращий срібла-злата, / це — воля сильна у трудах, / це — жертвенне служіння брату, / це, — посвячене з любви життя.

180

То не ту ча не бо за сту пи ла, то не

бу ре вій так там гу де, то тем но ти си ли зб-

ди ни лись на на род, що за I су сом йде.

2. То не військо, браття в бій зібралось, / то не стала кругом блестить, / то невірства царство піднялося, / віруючим гибллю грозить.

3. То не хвилі морські піднялися, / щоб пливучий човен затопить, / то спокус безоднія створилася, / щоб безсилих в прірву ухопити.

4. Що це, привид, чи видіння? Дійсність! / Он, он, там Спаситель Сам, брати, / стойте і кличе: бодрі-тесь, люди, / не байтесь, з вами Я, мої други.

181

Ноти, як пісня 2.

1. Твердо стійте! Он, прапор наш/ в сонці межехтий / йде для нас в сам час підмога, / Сам Христос спішить!

Твердо стійте! Я вже близько! / —Бог нам гасло шле — / дайте знати окруженим, / кріость не впаде.

2. Ой лютує вража сила, / йде на світло тьма, / слабодухи гинуть всюди, / віри в них нема.

Твердо стійте! Я вже близько...

3. Але ми підіймем стяг наш, / сурмо, загреми! / В Ім'я Боже ми поборем / силу сатани.

Твердо стійте! Я вже близько...

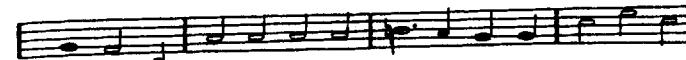
4. Прапор віри і науки / високо здіймім, / проти тьми в Ім'я Ісуса / сміло в бій ідім!

Твердо стійте! Я вже близько...

Не лякайсь, тільки віруй!

„І діть у світ, вмо с і мя на сін ия сій те

чи сте“! І від по ві юни так післи; „Ми Йдем, провадь-

нас,. Христе“; Го до сяль післи но ви ну пре-

кра сну і ве ли ку, сла ви ти у чать всіх лю-

дей най ви що го Вла ди ку.

2. Іде предобра новина / за ріки і за море, / ще час короткий і вона / цілісъкий світ поборе. / Чим більше той новини, / тим ширше йдуть по світі / святі євангельські слова,/ Христові заповіти.

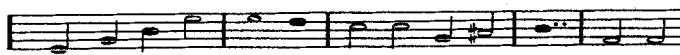
3. Безвпинно в небі хор святих / Ісуса величає, / із українських теж сердець / побожний спів лунає. / Святі й ангели в небесах, / а ми в своїй землиці / один спільній співаєм гімн / до своєї зірниці.

Гряде вже Той, чия сурма / всю правду світу
каже, / направить кривду й болі всі, / та зіltre злобу
вражу. / Ісусе, Ти найвищий Цар, / непобідимий
Воїн, / о, дай, щоб дару свободи / наш народ був
достоїн.

183

Гей борці Христо ві, сміло в бій спішіть,

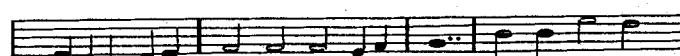
наш пра пор по біди в го ру під не сіть! Сам геть-

ман не бе сний нас у сіх ве де, полки в нас за-

взя ті, лютий бій буде. Гей, борці Хри-

сто ві, вряд ста вай те враз, бо во ро жі

ла ви су нутъ про ти нас!

2. Але злобний ворог в розтіч все іде, / як лише
вчує вістку: наступ Бог веде... / ми не розділені, —
одно тіло ми, / ми одного духа, — Божі воїни.

Гей, борці Христові...

3. Євангельське військо до бою іде, / сміло мов
герої, бо Христос веде / вже пекельні сили зі
страху тримтять, / нум, — в Ім'я Господнє, — час
нам наступати.

Гей, борці Христові...

4. Всі людські престоли час руйнує вщерь, /
Євангельську церкву не побідить смерть, /
Євангельську церкву пекло не звалить, / бо вона
на скелі, на Христі стоїть.

Гей, борці Христові...

5. Люди, діти Божі, в наш біжіть табор, / під наш
Євангельський, побідний прапор: / з нами разом
співом Спаса прославіть, / скоро вже признає нас
ворожий світ.

Гей, борці Христові...

184

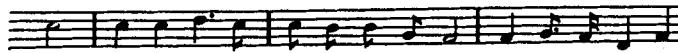
Іди до Спаса, ча су не гай, в Його на у ці

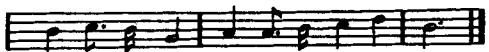
сві тла шукай:-Він є між на ми, тільки вва жай, на

Йо го клич: „прийдіть!“ Пов на вті хи бу де зу стріч

з Ним, ско ро ста нем від грі ха віль ні, ско ро прийдем до

Ньо го у сі, Він ра дій все ма лим...

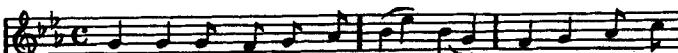
2. „Дайте всім дітям д' Мені прийти, / царство даю Я отцим малим!“ / Чуєш, Спас кличе, — щож зробиш ти? / Часу не гай, — ходи!

Повна втіхи буде зустріч...

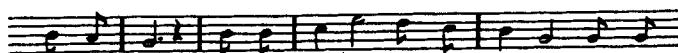
3. Тільки подумай: днесь той сам Спас, / кличе до Себе кожного з нас, / хтож з нас відкаже, не піде враз? / — на Його клич; „Прийдіть!“ ?

Повна втіхи буде зустріч...

185

Як вів чар провадь нас, Хри сте, до гляд Твій по-

трібний нам, на па со виськах зе леніх нас не

дай на жир вов кам. Христе, Спасе, Ти здо був нас, Христе

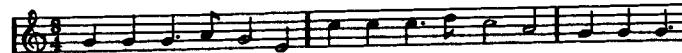
Спа се ми, Тво і!

2. Ми Твої, Ти пригорни нас, / провід нам давай в життю, / навертай на праву путь нас, / наче ту блудну вівцю. / Христе, Спасе, / Ти здобув нас, — ми, Твої.

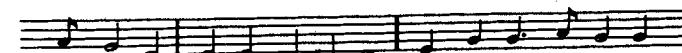
3. Ти прийми нас, Ти прирік нам, / хоч ми діти ще малі, / Ти від зла нас урятуєш, / гріх не впустиш до душі. / Христе, Спасе, / порятуй завчасус нас.

4. Вчи нас нині, як любити, / й вдоволяти нам Тебе; / як усіх людей любити, / над усе Вітця й Тебе. / Христе, Спасе, / Ти нас любиш, вдячні ми.

189

Як по сі єм зго ду і любов братнюю, як у бо-

гим по міч щи ро по да мо, о, то ді на пев но

з до бро го на сін я ми в жнива збе ре мо чј: ..
 зер но. Су по кій збе рем, блаженство зберем, і в сто-
 до ли сво ї bla го дать зве зем,
 до ли сво ї ща стя сніп зве зем.

2. Сіймо всі що днини, сіймо без упину, / чи ве-
сна, чи літо, чи серед зими, / сіймо добре діло,
сіймо світло й віру, / будуть повні збіжа наши
стодоли!

Супокій зберем...

3. Має Україна хліба пребагато, / але хай ще має
для душі жнива, / о, тоді до неї доля завитає, / буде
там Дім Божий, де була тюрма!

Супокій зберем...

**Бо я не соромлюсь Євангелії, бож вона —
сила Божа на спасіння кожному, хто вірує,
перше ж юдеєві, а потім гелленові.
Праведність бо Божа з'являється в ній з віри
в віру, як написано: "А праведний житиме
вірою". (Рим. I, 16-17).**

187

Скороб я у ві рі, Бо же, мо їй, в журах, за хи-
 не до пу стить ме ні згинуть, хоч на сі лись во ро-
 тавсь, хай на ді я до по мо же, щоб при То бі я всто-
 ги. Страшно, колиб любви си ла зга сла вже не ма жит-
 явсь. Ко ляб на ді я тись ки нув, то лю бов Ти підпа ли;
 тя. Не дай цього, Бо же милій, вжеб пропав без вороття.

Я ві рю все То бі, Я гнят ку на го рі,

188

Ме сі є наш! Ти вчу єш цю мольбу в го ди ну

ту гріз ну, здіймеш мо ю жур бу і по міч даш!

2. Дай, щоб любов Твоя / загріла всім серця / до чесноти; / бо Ти, наш добрий Спас, / тернів і вмер за нас, / щоб ми серця без змаз / Тобі дали!

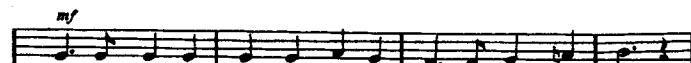
3. Коли журба мене / в зневіру зажене, / Ісусе мій; / Ти визволи з біди, / день з ночі учини, / мене не опусти / в хвилині тій.

4. А як мине життя, / вмирати буду я, / тоді приди; / зі мною в день той будь) / зайди в терплячу грудь / й мені останню путь / Ти осіни!

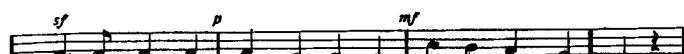
189

Бра те, слухай у хом ві ри звук чудний в ти ші,

го лос, лю бя чий без мі ри, го мо нить в ду ші.

То не земський, той про хожий, го во рить в ти ші,

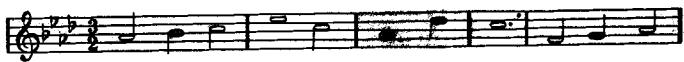

то Спаси тель, Агнець божий, входить до ду ші.

2. Там, в нутрі твоого серця / тьма гріха царить, / як увійде, у тій хвилі / світло заблестить. / Струя милості розіллється / полум'ям огню, / лише приими той голос дивний / у душу свою.

3. Відчини сердешні двері, / хай Він увійде, / хлібом Своєї вечері / накормить тебе. / І вином, що підкріпляє / напоїть Він враз, / лише не засиплай, а слухай, / відчиняй сейчас.

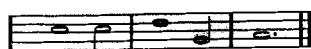
190

Дай Бо же, ві ри крил ме ні, не хай на

них зли ну, по ба чу в не бі рай свя тих, не-

бе сну всю кра су.

2. Святі також жили колись / в турботах і сльозах. / Також їх душу на землі / спокуса гризла й страх.

3. Та я спитаю, чим вони/ над лихом верх взяли, / і знаю, всі скажуть вони; / "За Спасом ми ішли"!

4. В Христовій ішшли вони сліди / у вірі, без ваги. / О, евангелики, брати,/ ходім за Нім, і ми!

5. Хай Спас у той непевний час / за примір служить нам, / ідім за Нім — і все добро / Він нам сотворить Сам.

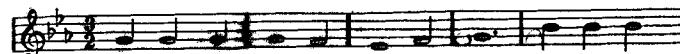
А все, що давніше написане, написане нам на науку, щоб терпінням і потіхою з Писання ми мали надію. (Рим. 15, 4).

Бог же надії нехай вас наповнить усякою радістю й миром у вірі, щоб ви злагатились надією, силою Духа Святого! (Рим. 15, 13).

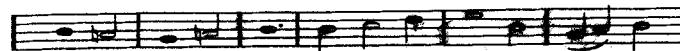
Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через Якого ми вірою одержали доступ до тієї благодаті, що в ній стоїмо, і хвалимось надією слави Божої. (Рим. 5, 1-2).

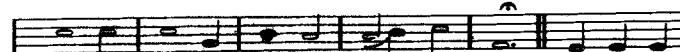
191

Мо я на ді я у Хри сі, у Йо го

кро ви й до бро ті. Вся людська си ла — мар но-

та, я лиш на ді юсь на Хри ста. Христос, під-

по ра це мо я, гра ніт на ске ля Він твер да.

2. Коли в бурливу ніч життя, / мене осліпить злоби тьма, / тоді просвітить той хаос, / мов ясна зірка, — мій Христос.

Христос, підпора...

3. Його посвята, мука й крів / в житейськім морі
мій острів, / як тоне корабель життя, / на острів
той рятууюсь я.

Христос, підпора...

4. Отак, народе мій, чини / у тьмі гляди Христа
руки, / в недолі і вражді грізний / Ісус Христос
рятунок твій. —

Христос, підпора це твоя; / гранітна
скеля Він тверда.

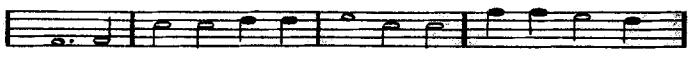
192

Плу га тор ни ву о ре і житом за сі-

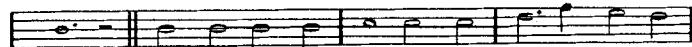
ва, а Бог наш все мо гу чий до щем і ї зли-

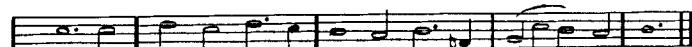
ва. Да є ра тай не бе сний із не ба дощ ря-

сний, по ля вкра ша є кві том, да є врожай буй-

ний. Всі да ри, всі да ри нам добрий Бог да-

є, тож дя куй мо, тож дя куй мо Йо му за це!

2. Творець всесвіта сіє / квітки всі по ланах, /
Він світить ясні зорі / в високих небесах; / усім
створінням Батько, / кормить пташок усіх, / та
більше ще пильнує / всіх нас, дітей своїх.

Всі дари...

3. І жертви не бажає / ласкавий Бог за те, / хай
тільки в нашім серці / добро й любов буде. / О,
наш предобрий Отче! / Прийми отсі слова / за всі
прецінні дари, / за скінчені жнива.

Всі дари...

193

Не у па дай зі злом бо рись, Бог сил додасть, ти

не жу рись! На праву путь ти завжди йди, за пла ти

звиш від Бо га жди.

2. У собі ти любов зміцняй! / У гору зір! Христа шукай! / На крилах віри і знання / лети за Ним усе життя.

3. Відкинь журу і на Христа / вповай як на проводира, / надії наші Він сповнить, / врагів завзятих поразить!

4. Не знай страху, не май ваги, / Сам Бог веде наші полки, / ми з Ним побідимо завжди, / вперед, євангельські брати!

194

Gір ко то бі ста не, й серце за бр лить, роз пу-
ка за гля не, тяжко бу де жить — ти хо до І су са
прийди, виплач біль, Він те бе роз ра дить бра те ми-
лій мій.

2. “Він предобний знає / всьому болю лік, / Вік лікує певно / кожен стан і вік. / Скоро це відчуєш, / як Христос лічить, / здоровіший станеш, / сейчас, у цю мить.

3. Страдальців багато. / Під гнітом грижі, / потішенні Богом, / відходять, в душі/ лиш ти справ їх добре / до душ лікаря, / приятеля грішних, / Ісуса Христа.

195

Як ва ше сér це світ в ра ну о бер не,
Бо го ви те вмо ли твах роз ка жіть, Він біль у-
тишить, Він спо кій при вер не, Він у сі
ра ни ду ші за го їть.

2. Він втіха у смутку, світло незрячим, / немічним сила і кріость в борні, / голос потіхи, пробудження сплячим, / — Спас людські рані лікує усі.

3. Сам Він, як Хліб життя, як живу Воду / дав нам Себе, щоби жив кожний з нас, / ідіть на пир, ідіть у ширій вірі, / всі болі-турботи здійме з вас Спас.

196

Під но шу в го ру о чі я мо ї, на по міч
жду, во на від Бо га прийде в час ме ні, я не впа-
ду. Ря ту нок мій від То го все спішить, хто світ у-
весь в сво їх руках дер жить.

2. Не дастъ спіткнутись Він нозі моїй, / безпеч-
ний я; / Бог бачить все, Він сторож вірний мій, /
мого життя. / Не спить ніколи Бог наш пресвятий,
/ Він стереже мене і всіх людей.

3. Бог вірним є опікуном всім нам, / наш захист
Він. / Мов тих дітей, нас береже Він Сам / зі всіх
сторін. / Ні сонце в днину не осліпить нас, / ні
місяць в блуд не введе в ночі нас.

4. Усяке лихо Він відверне геть, / всіх нас спасе,
/ з нас, дітей Божих, здійме Він той гнет, / що нас
гніте: / вам душу й тіло рівно захистить, / ніякий
ворог вас не побідить.

197

Ось, Пастир всіх пле мен стой ть здив ни ми да ра-
ми: Він о бій ма ти рад ввесь світ Сво і ми ру ка ми.

2. „Пустіть дітей,” — голосить Він — / і не го-
ніть малих, / бо Я на світ зійшов з небес, / для
душ дітей отсих.”

3. До Тебе, Спасе, ми ведем / своїх малих дітей,/ /
прийми їх, Христе, за Своїх, / усіх прийми Святий!

198

Бог па стир мій, все ма ти му! У сад бо-
га тий свій при вів ме не Він і ска зав: Це
твій сад, си ну мій!

2. Господарюй! Відродишся, / то поведу у рай, /
шляхами правди лиш ходи, / що кажу, — в серці
май!

3. Хочаб яром ти смерті йшов, / ти не лякайсь і
там.../ з тобою Я, тобі в провал / упасти Я не дам.

4. Серед напасників — твій дім / добром Я збо-
гачу, / олії дам, і хліба дам, / від вовка захищу.

5. У моїй ласці і любові / свій вік ти житимеш. /
Лиш на леваді ти святій,/ добро і мир знайдеш.

199

Як одень спрагнений в сте пу біжить до

же рель ця, Те бе так пра гне Бо же мій, сум-

на ду ша мо я.

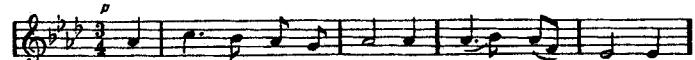
2. Бо Ти цілюще джерело, / бо Ти жива вода, /
всі рані духа нам гоїть / Твоя рука свята.

3. Чого ж ви журитеся, брати, / чого такі сумні? /
Надія Бог наш, нумо враз / співаймо всі пісні.

4. Бодрітесь, браття, та з душі / ви смуток весь
женіть, / ми ж діти Того, хто держить/ в руках
Своїх весь світ.

5. О, Спасе, спрагненим серцям / живої дай во-
ди, / вона підкріпить нас усіх / і визволить з біди.

200

Го сподь поміч мо я у скорбі ні дні, мир

і спокій вду шу да є ме ні. Те бе, Те-

бе шу ка ю по всяк час, Боже мій, про вадь ме не,

гла га ю і влий спо кій.

2. Господь поміч моя, / та захист мій, / хоронить
від спокус / і лихих затій.

Тебе, Тебе шукаю...

3. Господь поміч моя, / веде в Свій край,/ як
втомлюся іти — / помагає.

Тебе, Тебе шукаю...

4. Господь поміч моя / і пастир мій, / служитиму
Йому, — / знайду спокій.

Тебе, Тебе шукаю...

ЛЮБОВ.

201

Бог є любо вю, Він по лю бив нас Він нас спа-

са, є бо любить нас, то му я все ка жу: Бог є лю-

бо вю Бог є любо вю. Він любить нас!

2. Я був у путах гріха гидкого / не міг я його
позбутись в час.

Тому я все кажу...

3. Мене опутав диявол злобний / із кігтів своїх
не випускав.

Тому я все кажу...

4. Бог дав Ісуса, вірного Спаса, / Спас пута зло-
би порозгинав.

Тому я все кажу...

5. Мене Він словом, словом любови / і ласк
дарами Духа скріпляв.

Тому я все кажу...

6. З гріха неволі вибрав тяжкої, / любови ліком
Ісус лічив.

Тому я все кажу..

7. Утихомирив Він серце бідне, / спокій влив в
його і освятив.

Тому я все кажу...

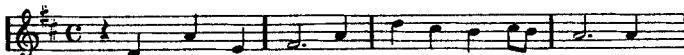
8. Ще й влив надію на Царство Своє, / на місце
в небі за каяття.

Тому я все кажу...

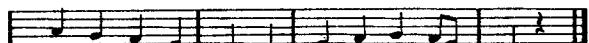
9. Зате хвалити Тебе бажаю / любове вічна поки
життя.

Тому я все кажу...

202

Бог—то лю бов, Він грішника шу ка' мій

дру же, по ру чи лю бі сво є жит тя!

2. Бог — то Любов, / ти в вірі простій знай: /
шукай любови враз, / а знайдеш в серці рай!

3. Бог — то Любов, / хай геть щезає гріх; / в
любові те життя / сплете не з рож й утіх!

4. Бог — то Любов, / солодко в Нім живесь, /
хоч у тяжких трудах, / бо Він повня чудес!

203

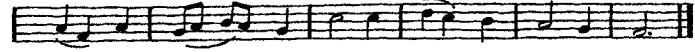
Ой, Лю бо ве, Бо жа, чи ста, зне ба Ти до
со тво ри сер ця вна си рі, нас від зло го

нас зій ди, В ду ші на ші дай нам ві ру
за хи сти!

і знан ням нас про сві ти, нас під дер жуй,

щоб не впа ли, і нам ду ха від ро ди.

2. А як дух паде в зневіру / підкріпи його на бій,
/ щоби ми не підували, / мали певність і спокій. / І
навчай побожно жити, / Тиж наш Батько і Творець,
/ в кожній думці в кожнім ділі / будь нам почин і
кінець.

3. Всемогучий, дай нам поміч, — / проти світа
марноти, / нас, дітей, до світла правди / правим
шляхом поведи. / Ми Тебе благословляєм / про-
славляєм у піснях, / всі на Тебе уповаем, / Ти наш
Князь, у нас в серцях.

4. Духа чистого всели в нас, / страх з душі нам
відніми, / в своїй ласці Ти постав нас / межі воль-
ними людьми. / Спогадай на нас в день суду, / і
оправдай нас усіх, / миж вінці свої тернові, /
зложимо Тобі до ніг.

204

Свята любове, я то бі се бе ціло го-
 від да ю, Ти мою душу о святи, на праву
 путь і ве див до ча сно му жит тю.

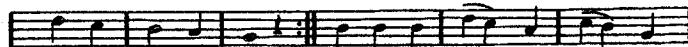
2. Небесне світло дай мені, / хай сонцем свічу
 між братьми; / дай світло в душі нам усім, / хай
 ясно сяє рідний дім, / дай стерти владу тьми!

3. Потіха будь мені в журбі, / в потребі не забудь мене, / і дай надію всім братам, / що буде
 край наш наче храм, / недоля промине.

4. Хоч як той хрест наш є важкий, / потіху в Тобі
 ми знайшли, / Ти хрест також ще важчий мав, / та
 ним Ти пекло поконав, / те вчинимо і ми.

205

Любімо Госпо да душе ю, Він у пе-
 хоч мі не вдячні по ка за лись, Бог вірний

рід нас по любив, І хоч би як ми о пи-
 ко же раз простив.

ра лись, Він любить нас, як все любив. бив.

2. Він нас з любови й милосердя / як мати рідна
 береже. / Він муками і кровю небо / втворив і щастя
 нам несе! / Щож ми Йому дамо в подяку? / Любви
 від нас одної жде!

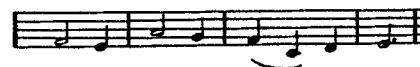
206

І су се, ра до сте сердеч, життя і світло

для души! Шуга тища ста — дар ма, во но

лише в однім То бі.

2. Незмінна правда є Твоя, / в Тобі спасення ті
 знайдуть, / що в своїх вчинках і в мольбах / пішли
 на праву віри путь.

3. Ти хліб життя подай нам днесь, / і ним по всі
дні нас корми, / з любви святого джерела / душі
спрагу нам загаси.

4. До Тебе наша йде мольба. / Завжди, чи в ща-
стю чи журбі, / благаєм, Христе, стій при нас, /
кріпи в нерівній боротьбі.

5. Як Ти нас, Христе, підкріпиш, / в борні не
встоїться наш враг, / побідить правда наших душ, /
Ти Сам зрадіеш в небесах!

207

Христе, лю бов Тво я ме не спа сла,
те пер сла вить Те бе мо я ду ша. Всім сердень-
ком сво їм, чуттям по божним всім і ти слі дом
Тво їм ба жа ю я.

2. Серце обмий мое, / волю зміцни, / всі поступки мої / Ти освяти. / Сили додай мені, / щоб всі діла мої / милі були Тобі, / Спасе Святий.

3. Щастя й життя мое, / найкращий дар, / несу зложити я / на Твій вівтар. / І шлю Тобі мій спів: / звільни моїх братів / від пекла й ворогів / і лютих кар.

208

Спа се, Ти лю бов мо я, тож до до му Тво го
у те чу від наглих злив, що і дуть з да ле ких
я. Спа се, Ти ме не схо вай, нім не го да
нив.
про ми не, правд Євангельських навчай, хай душа мо
я спіч не.

2. Сховку кращого нема / для бездомної душі, /
всюди я шукав, — дарма, / порятунком стань мені.
/ Ти надія моя вся, / Ти вся поміч, все добро, /
скорони Своє дитя / під Своє святе крило.

3. Христе, Ти для мене все, / скарбу кращого
нема, / із упадку піднесе/всіх Твоя свята рука. /

Хоч неправда в нас рядить / і вражда перед веде,
/ для каяття в кожну мить / милосердя в Тебе є.

4. О, предобрий, глянь на нас, / ми покаялисі
гріхів, / молимо Тебе в цей час / і за себе й за братів.
/ Віри міць і чесноти / дай нам на ціле життя, / дай
до добрих діл дійти, / для народного добра.

209

Спа се мій, мо лю Те бе я, ди тя Тво є
ма ле: Ти ме не бла го сло ви і до Се бе
до пу сти.

2. О, на Тебе, Спасе мій, / все звертаю погляд
свій! / Любий, тихий, щирий Ти, / ох коб ми такі
були!

3. Любий Спасе в небесах, / милуєш діток усіх!
/ Покохай же і мене, / в моїм серці будь усе!

4. Свою душу я Тобі / й серце дам у юні дні.
Хай це знають всі, що я / гідне Спасове дитя!

210

О Хри сте, пра гну я лю би ти більш Тебе,
І су се мій, лю би ти більш! Ба жан ня мо є
все: Лю би ти більш Те бе, лю би ти більш, лю би-
ти більш.

2. Даремно щастя я / в людтій шукав. / В Тобі,
Месіє мій, / його придбав. / За те я прагну все /
любити більш Тебе, / любити більш! / Любити
більш!

3. Хочаб я в світі як / терпіти мав, / то всеж би
спів хвали / Тобі співав! / Бо прагну, Спасе, все
любити більш Тебе, / любити більш! / Любити
більш!

211

Ді ти ма ють в небі друга по се ред я сних

зір. Мов сон це Друг цей любий, мов квітка се ред
гір, не те, що зем ні дру ги. Що ча сто зра дять
нас, той Друг нам сві тить ста ло, той Друг — Хри-
стос наш Спас.

2. Діти теж приюток мають / в блакитних небесах, / усі, що люблять Спаса, / під цей приходять дах. / Від всіх турбот це захист, / безпечний від гріхів, / на кожну там дитину / приют жде від віків.

3. Для дітей є там палата, / там Спас серед світил / усім царює в славі / серед ангелів сил. / Тут на землі немає / такого, як той дім, / в тім домі всі щасливі, / в небеснім дворі тім.

4. Є прекрасні там віночки / у Спаса в небесах; / з дітей їх ті дістануть, / що не живуть в гріхах. / Вінці любови й слави / на тих Христос вбере, / хто віру й чесні вчинки / до Нього принесе.

5. І прекрасний золотий одяг / знайдуть там діточки / і злотострунні арфи / й пальмовій гілки. / І ще ангельські крильця / для нас ховає Спас, / ходім же ми до Нього / Він обдарує нас.

212

Як ті зі роньки ся ють нам з гори, так наш Спас ба-
жа є, щоб сі я ли ми. Тож у людській пітьмі, брат-
тя, сві том, Ти на своїм місці, а я в своїм!

2. То для Бога Він / нам звелів світить, / Він не хоче світла у душі згасить. / Спас з небес вважає / ами світім, / Ти в своїм куточку, / а я в своїм.

3. Ясно всім світім, / слухаймо Христа, / бо панує в світі / чорна темнота. / Скоро тьма пропаде, / лиш ми світім, / Ти в своїм куточку, / а я в своїм.

Сину мій, не забудь ти моєї науки, і нехай мої заповіді стережуть моє серце, бо примножать для тебе вони довготу твоїх днів, і років життя та спокою! Милість та правда нехай не залишать тебе, — прив'яжи їх до шнієві, напиши їх на таблиці серця своего, — і знайдеш ти ласку та добру премудрість в очах Бога й людини! Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки. Не будь мудрий у власних очах, — бійся Господа, та ухиляйся від злого! (Прип. 3, 1-7).

213

Складай мо́ бо́ гу́ дя́ ку́ за в́сё до бро́,
за да́ри пре́ бо́ га́ ти,

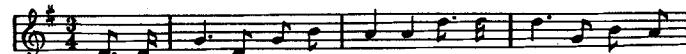
що ма́єм в́ роди́нах на́ ших ї́хатах.

2. Життя від Бога маєм / і хліб життя від Нього,
/ подячним ми молінням / за те хвалімо Його.

3. Співаймо Йому пісні / всім серцем і душою / і
підносімо д' горі / дух Наш мислю всією.

4. Святий, святий, святий Ти / будь Господи між
нами, / врочисто прирікаєм / Твоїми йти слідами.

214

Христе, дя́ ка, дя́ ка, сла́ва! Ти житя і смерти

шлях проя снiv, вказав ла ска во царство віч не в не бе-
 сах. Пре ве ли кі зніc страждання від на руг та кату-
 ван ия на Гол го ті, на хре сті дя ка, Хри сте,
 будь То бі.

2. Божий Син терпів наруги / від розбішених
братів; / за добро, за всі прислуги / на Голготі трон
засів. / Все, щоб вирвати люд з неволі: / бійку, рані,
горе й болі / витерпів й вмер на хресті... / дяка,
Христе, будь Тобі!

3. Голову покрили рані, / лилася із скроні кров...
/ так стояв Христос за нами, / щоб пізнали ми
любов, / щоб піднести нас до Бога / выбрав Сам
терпінь дорогу / на Голготі, на хресті. / Дяка,
Христе, будь тобі!

4. Христе, хвала, хвала, хвала / тисячкрат нехай
луна, / бо вказав Ти нам ласково / правди шлях,
нове життя! / Ти навчив посвяtnо жити / для других,
муки зносити / від катів — щей на хресті, / дяка
тисячкрат Тобі!

215

Да ка Бо го ві від нас що врожай зі бра-
за о сін ній до брий час,
 ли ми пе ред при хо дом зи ми. Бог до бра нам
 не ща див, нас вро жа єм на ді лив, дя ка Бо го-
 ві від нас за о сін ній до брий час.

2. Божа нива кождий край, / що приносить уро-
жай, / чи пшенню, чи бурян, / це на хліб, а те на
грань. / Зразу травку і стебло, / врешті колос і ядро.
/ Боже жнив, дай нам, щоб ми / добрим зерном
теж були.

3. Бо Христос з небес зійде / і як жниво нас
збере, / весь бурян у той же день / скаже вижати у
пень / і спалити на вогні / і сліди затерти всі, /
добреж зерно на віки / позсипає в засіки.

4. Спасе, вислухай мольби, / світ наш скоро на-
вісти, / і народ наш позбирай, / освяти тай оправ-
дай! / Хай перед Твоїм лицем / ми блаженні всі
будем, / враз ангелів приведи, / нашу землю освяти!

ХВАЛА.

216

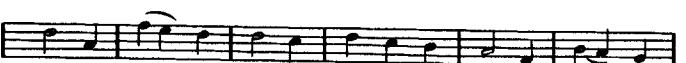
Як славний Господь на Сі о ні то го у-

мом нам не об нянь; трон Йо го на все сві ту

ло ні, життя від Нього й bla go дать. То му то

до ки Го сподь славний, всяк час у дні і но чі

яв ний.

2. Ти сонця світло посилаєш / в проміннях те-
плих для людей, / небес росою покріпляєш / Сво-

їх улюблених дітей. / Й грішний мир не опуска-
єш, / святим диханням оживляєш.

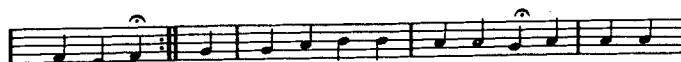
3. О, Господи, в Твою країну / хай дійдуть наші
голоси, / прийми хваління, спів сердечний, / як
перли ранньої роси./ Серця для Тебе відкриваєм,
Тебе у піснях прославляєм.

4. Христос про Тебе, тихо, любо / у душі завжди
шепче нам, / нашіптує нам гімн хваління, / щоб
освятився серця храм. / Прийми від нас бла-
годаріння, / що шлем Тобі в сердце смиренні.

217

О тесь не бес і Цар ца рів, Ство ритель не ба
все лен но ю Він у правля по му дро сті сво-

і зем лі у Си ні мир да є Отець, весь світ Йо-
їй любові.

му не хай спі ва у по ри ві свя тім сердець: хва-

ла То бі, хва ла!

2. Веде Він всіх Своїм шляхом, / Він гріє милості вогнем, / любов — то Творцева звіза, / що гріє сонінком щодня. / І кожному покров Отець, / весь світ нехай Йому співа / у пориві святім сердець: / хвала Тобі, хвала!

3. Щасливе місто, сторона, / де власті Його укріплена, / щасливе серце, коли Бог / наладив в нього Свій чертог. / Щасливий той, що з ним Отець, / весь світ Йому нехай співа / у пориві святім сердець: / хвала Тобі, хвала!

4. Рівняйте шлях Його стопам, / хай ввійде Бог у серця храм, / встеліть храм квітами чеснот / Царю царів та всіх істот. / Як ввійде в серце Бог-Отець, / весь світ Йому нехай співа / у пориві святім сердець: / хвала Тобі, хвала!

218

Як Спас наш до Сі о ну у славі за ї.

тав. По до ба лась Хри сто ві ді то ча щирість та

i до ді тей всмі ха лись Йо го свя ті у ста.

2. I від тоді усмішка / в дитячих є устах, / а Спас давно царює / над нами в небесах. / Під євангельський прапор / збирає всіх Він нас, / і будемо співати: / „Осанна в небесах”.

3. Колиб, славити Спаса, / замовкли нам уста, / тоді німе каміння / прославилоб Христа. / Чиж тільки язиками / прославим Спаса ми? / Ні, —ми Його прославим: / учинками любви!

219

Глянь, як ро си ся ють, сріб лом гра є цвіт; Бог

наш із ви со ти прикрасив так світ, при кра сив

так світ.

2. Глянь, як промінь сонця / річку золотить, / як чудово в гаю / листя щелестить, листя щелестить.

3. Слухай, як шумить там / у низу ріка, / ніби каже: сильна / в Бога є рука, в Бога є рука.

4. Слухай, як у лісі / там щебече птах, / ніби каже: всі ми / в Божих є руках, в Божих є руках.

5. Тож і ти, серденъко, / в мені заспівай, / у всесвітнім хорі / Бога величай, Бога величай.

220

O, хто рівня Тó бí, ве ли кий Бо же! од нісь ким
словом со тво рив Ти світ; у не бі царствуєш Кріпкий
Все силь ний, без по чи ну Ти, без ро да та літ.

2. В Твоїх руках простори і вселенна, / теж без границь вона так, як і Ти; / Твій розум, — цеж глибінь неізміренна, / котрому краю ні кінця знайти.

3. Ти в сяйві весь, ясніший зір і сонця, / хто може вміло висловити те? / усе добро, що лиш подумати можна, / від Тебе, милостивий Боже, йде.

4. Людину Ти, Твій образ та подобу, / створив й поклав хо зіном землі, / щоб Духа Твого силою кормився, / та жив по мудрому, служив Тобі.

5. Хвалу ж Тобі розумная людина / за те щоднини вдячно шле / і в поривах своїх все пнетесь в гору, / де всю красу життя ураз знайде.

221

Гледіть, цей світ прекрасний, він по вен всяких див,
у се до бро на ньому Бог - Батько со тво рив,
на кожну квітку в по лі сво ю красу Він злив і
To Він дав си ні го ри, по то ків го мін-спів, в но-
жі ну пташку в лу зі Він пестрим пірям вкрив.
чи бли ску чим зорям світи ти по ве лів.

2. Гледіть, цей світ прекрасний, / він повен всяких див, / усе добро на ньому / Бог-Батько сотворив. / Зими сріблісті шати, / зелений шовк весни, / багате літо й осінь / від Бога маєм ми. / Він очі дав, щоб зріти, / дав мову нам в уста, / щоб ми могли славити / Його за всі діла.

222

Гляньте, браття, в го ру, в си ній не бо звід, на шля-

хи не бе сні, на мо лоч ний слід, сон це, мі сяць,
 зо рі,— хто їх за сві тив? Ту кра су все-
 силь ний Бог наш со тво рив.

2. Гляньте браття, в море, в темний океан, / що водно хвилює, мов пшеничний лан... / хто життям глибини морські наповнив? / Твори ті предобрий Бог наш сотворив.

3. Гляньте, любі браття, на воздушний світ, / весело гуляє там пташинний рід, / хто орлам-соколам крила приrostив? / Все те наш предобрий Господь сотворив.

4. Гляньте кругом себе, на луги, поля, / пишно вбрана в квіти рідна земля. / Хто в ліси, левади звіря напустив? / Все те Всемогутний Бог наш сотворив.

5. Гляньте всі на себе, гляньте на братів, / хто живчикам серця битися звелів? / Хто жажду науки й віри в нас вселив? / Все те, браття Бог дав, Він те сотворив.

6. Хто всесвіт тримає у Своїх руках, / так про сонце дбає, як і про комах, / Той від нас відверне чашу всю гірку / і добром наділить нашу Вітчину.

223

Боже сла ви мо Те бе і до Те бе
 Свя то сті Тво їй ми всі гимн хва ли То-
 дух під но сим і мо ли тву щи ру шлем,
 бі за но сим,
 ве ли ча ю чи Віт цем.

2. Душі праведних, святих, / в голос жителі небесні / славлять мудрість діл Твоїх, / діл великих і чудесних, / Духа-Бога і Творця / Вседержителя, Вітця.

3. Боже, на землі Тебе / церков в вірі величає; / бо освячує себе / і слави вічної чекає. / Хвали, чести гідний Ти, / до джерел життя веди.

224

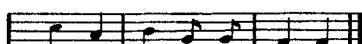
Во зве ли чі мо Бо га жи во го, вбра но го

в славу, Твор ця свято го; в сонце прибрався на че в ті

шати, не бо Він має замість палати, не бо Він

має замість палати.

2. Він над морями двори будує, / хмарами лине,
вітром кермує, / янголи-військо в Божому дворі,
/ в Бога на службі: яснії зорі.

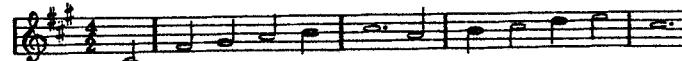
3. Націй землиці дав Він опори, / дав їй дорогу
в соняшні двори, / вбрал її пишно в трави та квіти,
/ сонцю казав Він землю огріти.

4. Хтож із нас, браття, не зрозуміє, / що Він
створив нас і володіє, / Його могутність нам не
загнути, / Його премудрість нам не забути

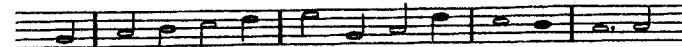
5. Вірмо лиш, браття, Бог наш ласкавий, / нас не
опустить, в чести і славі / жити, бодрімось, Богу
на хвалу, / Він нас не кине злу на поталу.

6. Він на вселенній руки тримає, / Він про комашку
кожну подбає, / Він всевидючий, вздрити наші
болі, / Він вирятує з мук і недолі.

225

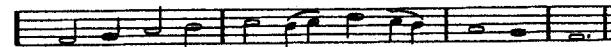
Славить Тебе земля і міліони зір,

славить Тебе все лен на вся, світів без мір і

я, Твоє дитя не міч не і славі, слав-

лю Тебе, моє Твор ця, славлю Тебе.

2. Славить Тебе, Святий, / в очах моїх слізоза, /
плівуть пісні з моїх грудей / на небеса, / до світа
суєти / давно згубив я шлях, / одно є щастя: Ти /
на небесах.

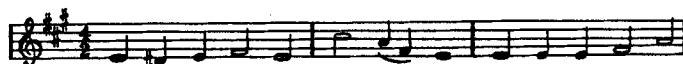
3. Одна лиш є любов, / одна є ціль тривка, / один
від напasti покров: / Твоя рука! / все проче — пил
і прах / неволя і вражда, / бо щастя у святих ділах
і свобода.

4. Неволя на землі, / немає тут добра, / і най-
вільніші невільні / від пут гріха. / Недоля всіх гризе,
/ достатків тут нема, / і в найбагатших з нужди
мре / жива душа.

5. Та в Тебе, Боже мій, / для всіх буде майна,—/ бо все в державі є Твоїй / свята весна. / О там Своїх дітей / Ти погодуєш всіх / і зцілиш рани нам, Святий, / і змиєш гріх.

6. То дайже нам, Благий, / щоб бідний наш народ / свободінний вийшов і міцний / з важких пригод, — / щоб чесно й славно жив / з усіми у любові, / щоб добрим чином заслужив/ Твій рай собі..

226

Наш, Боже, спів прийми від нас, по дя ку за весь-

до брий час, за хліб, здоровля, все до бро, що Ти

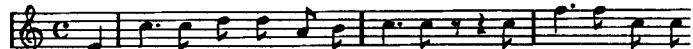

зси ла єш нам в о дно.

2. Наш Отче! Ти нас не лишай, / любити всіх людей навчай, / щоби в науці і при грах / були ми лагідні в словах.

ПРОХАННЯ.

227

Все силь ний! я То бі мо лю ся, все сві ту щілка

я Тво го. Хто Ти? Який? да рем но пну ся...

Ні, не збегну по вік то го.

2. Во-вік наука не обійме / того, що Ти створив
єси; даремно розум наш криластий / шукає краю
небеси.

3. Знемігшися, на ту пилину / спускається, що ми
звемо: / „вселеною”, що на хвилину / її в імперії
рвемо.

4. І тут безодня животвору, / і тут премудрість
без кінця, / однаково горі й долині / сіяє блеск Твого
лиця.

5. Молюсь не дай мені з розпуки / зректися розуму моого! / Хай світло не згаса науки / в проміннях сяєва Твого!

6. Нехай мій дух в земній юдолі / не знижується до звірят; / з Твоєї пресвятої волі, / нехай на віки буде свят!

227a

1. Владико неба і землі! / Тебе ми славимо усі, / що Ти в любові нам жить велів / Творче світів, Творче світів!

2. Любов то Твій святий завіт, / любов то світа білий цвіт, / що красно в честь Твою розцвів, / Творче світів, Творче світів!

3. В любові мир, тепло рідні, / в любові тільки здастся дні, / бо Ти, Святий так повелів, / Творче світів, Творче світів!

4. З любви Ти Сина нам післав,/ Він тут за нас терпів, страдав, / Він збавив нас від ада-тьми, / Творче любви, Творче любви!

5. З любви Ти всіх нас сотворив, / і Своїм Духом оживив, / щоби Тебе славили ми, / Творче любви, Творче любви!

6. Тож в сильній вірі ми усі / до неба кличемо з землі; / схились до нашої мольби, / Творче любви, Творче любви!

7. Зішли добро в наш рідний край, / у пітьмі згинути не дай, / отруту вилий з наших чащ, / Отче Ти наш, о, Отче наш!,

228

О стань зі мною, бо темніє вже, над-
ходить вечір, не лишай мене, сам я, без-
радний йду під Твій по кров, хай за хистить мене
Тво я любов.

2. Минають скоро дні моого життя, / мов дим щезає слава наша вся, / гріхи та смерть лиш видні на землі, / незмінний Боже, будь все при мені.

3. У мою душу, Боже, загости, / домуй у ній, на-
дію закріпи, / та зігрівай до чесних діл її, / нез-
мінний Боже, будь все при мені.

4. Не в громі, блиску в серце Ти зайди, / а тихо й любо завитай туди, / і змаж, мій Боже, всі гріхи мої, / моя потіха, будь враз при мені.

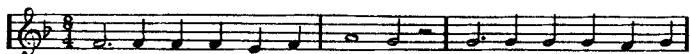
5. Мене любив Ти, як малим я був, / ріс і грішив
а, я про те й забув, / що Ти терпів за мене на хресті,
/ мій любий Спасе, будь Ти при мені.

6. Твоя підмога кожного часу / мені потрібна,
щоб опертись злу, / Ти моя поміч в життєвій бор-
ні, / в біді і щасті будь все при мені.

7. З Тобою легко поконаю зло, / та горе все, яке
б і не було, / смерть не страшна по жертві на хресті
/ моя надія, будь все при мені.

8. Коли пращати буду світ уже, / світи в дорогу і
веди мене, надходить вічність, / никне тінь землі, /
в житті і смерті будь все при мені.

229

Вчуй мене, мій любий Бо же і на сон благосло

ви, та у сні будь біля ме не, аж до ранку стере жи.

2. Цілий день мене беріг Ти, / одягав і годував, /
щиро дякую Тобі я / за ті дари, що Ти дав.

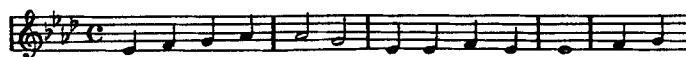
3. Вибач злі мої учинки / і на сон благослови, /
завтра в ранці знов до праці, / Спасе, Ти мене збуди.

Послідні справи.

СУМЕРК.

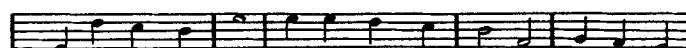
230

День у же ми на є, на сту па є ніч,. піть ма

при кри ва є кож ду земну річ. Вже на Твоїм не бі

ми готять зір ки, тихим сном за сну ли пти ці і

квіт ки.

2. I людей втомлених / ізнеміг вже сон, / хай
Господній Ангел / стане в іх вікон, / хай з'явиться
світлий / нашим діточкам, / хай сторожем буде / в
полі путникам.

3. Всякий біль в ту нічку, / Боже, усмири, / і до злого вчинку / Ти не допусти. / Хай чатує Ангел / над народом всім, / мир святий і спокій / Ти зішли в наш дім.

4. Завтра нас у ранці, / Боже, знов збуди, / і до добрих вчинків / волею сповни. / Щоб могли ми й завтра / спів зачати свій: / Слава Тобі, Боже, / в Трійці пресвятій!

231

Нé бо звíд у же тем ní e, тем на níč-
ка на сту па' мо же бути, що в цю
níč kу по пра ща єш це жит тя.

2. І тоді ти нагадаєш, / що в Євангеллю читав / і тоді Ти заридаєш, / що Христа ти зневажав.

3. Та дарма, запізно буде, / вже не буде воротя, / що в Христі ти злегковажив, / не направить там мольба.

4. Книга жизні там відкрита, / там лиш перелік іде; / кого нема у тій книзі, / в Царство Боже не ввійде.

5. Брате любий, що думаєш, / не гайнуй на пусто днів, / але вчувши Божий заклик, / не важ легко Божих слів.

232

Пра цюй, бо níč над xo дить, за ran nя ti вста-
вай, ще за ki зim ní ro si зро ся ть сон nий гай,
ще за ki до po луд nя pí díй de сон ця bíg,
пра цюй, бо níč na díj de, всіх зва лить iз níг.

2. Трудися, любий брате, / хвилини не марнуй, / лиш ясне сонце зійде, / ти пильно — працюй. / Хай день твій заповняють / лише діла святі, / аж як надійде нічка, / ти спічнеш тоді.

3. Та заки сонце сяє, / горить святий вогонь, / працюй, бо й сам не знаєш, / як промине твій день. / Працюй, трудися чесно, / так Спас нам повелів, / ти вмреш, та чесне діло / не вмре во віki!

СМЕРТЬ.

233

Вже день, наш Бог же, за кін чив ся,
нічка вкрила нас рядном, до Тебе шле:
молитву щи ру: скріпни нас, Отче,
ти хим сном.

2. О, раді ми усі, що Церков / не вся на сон гряде
ураз, / як ми заснемо, є народи, / що моляться
Тобі й за нас.

3. Хоч днину нічка заміняє, / та не панує всюди
тъма, / побожна пісня не втихає, / заєдно лине в
небеса.

4. Те сонце, що від нас відходить, / за морем
будить всіх братів, / як ми спічнемо утруджені, / до
Тебе лине іхній спів.

5. Не має Сходу ні Заходу / держава світлая Твоя,
/ не знає ночі Твоя слава, / Твій день є вічний —
без кінця.

234

Вже робітник день скінчив, діло своєго жит-
тя, в інший світ вже відчалив, де спічне йо-
го душа. Отче, ми під Твоїм крилом,
тут його на вік зло жили!

2. Вже робітниця одна, / закінчила труд життя, /
в інший світ вже відійде, / де душа її спічне.
Отче, ми під Твоїм крилом, / тут її на вік зложили.

3. В Тебе болю й сліз нема, / ясна правда там
стоїть, / краще Ти судитимеш, / ніж судив його
(ii) тут світ.

Отче, ми під Твої крила...

4. Ти загублених овець / до кошар небесних даш,
/ щоби вовк їх не пірвав, / бо Ти добрий пастир
наш.

Отче, ми під Твої крила...

5. В хвилі смерті так благав / наш померший брат
Христа, / щоб його Христос любив / і приняв на
небеса.

Отче, ми під Твої крила... (жінці):

6. Так плакала в смерті день / наша дорога се-
стра, / щоб її Христос любив, / і приняв на небеса.

Отче, ми під Твої крила...

7. Тож кладемо тіло в гріб, / глина в глину хай
іде, / хай в спокою тут наш брат / (хай в спокою тут
сестра) / воскресіння з мертвих жде.

Отче, ми під Твої крила...

235

Ко ли мо є жит тя кін чи тись бу де і
страх, мов ка мінь стисне мо ю грудь, ко ли по-

2. Тоді то стань, Ісусе мій, зі мною, / так як в
житті стояв при мені Ти, / єдина втіха, небесна
лю보ве, / мене не опусти!

3. Будь близько мене, як усе зникав, / рідня, зна-
йомі, сестри та брати, / як очі згаснуть і серце
замовкне, / мене не опусти!

4. Тебе одного, Отче мій, я маю / в годину смер-
ті Ти мене скріпи, / подай надію в мою бідну душу,
/ мене не опусти!

5. Блаженних місце дай мені, о Боже, / де вже
нема гріха ні бур життя, / де супокій сповняє душі
чисті, / живе любов свята.

6. Почую там пісень ангельських гомін, / що їх
ніхто на світі не чував, / знайду приют, що Ти мені,
мій Боже, / давно приготував.

236

Не хо тів би я го лі руч перед Го спо да
прийти, але я ба жав б зсо бо ю хоч один спіп

при не сти. Бо ні я ко во без плоду при хо ди ти
 там на суд; по спи та єж Господь пра вий: З чим при-
 хо диш, бра те, тут.

2. Бог життя дав, кожен знає, / тому смерті не боюсь, / але сам себе питаю, / з чим я перед Ним явлюсь?

Бо ніяково безплоду...

3. Як щоб можна все минуле / завернути з давніх літ, / я служив б вже Господеві, / шанувавши труда піт.

Бо ніяково безплоду...

4. Тож працюйте, Божі діти, / подивіться, вже смерка, / всіх безвинно закликайте / до каїття, до Христа.

Бо ніяково безплоду...

ПОХОРОН.

237

Ти ку до ю йдеш, ска жи нам, з костуром он тим
Я, по мило сті Го сподній, йду до до му—ген,

в ру ці? Че рез го ри і до ли ни, сі но жа ти
го рі.

і по ля, че рез лі са гу ща ви ну йду до свого

до му я. Че рез лі са гу ща ви ну йду до

сво го до му я.

2. Брате, нашо Ти вповаєш / в твоїй хаті на горі?
/ Чисту, білу одіж вдягну, / що її дадуть мені. /
Там напоюся із джерельця / чистої хрусталь-води,
/ відпічну від спеки сонця / в тіни, при кінці ходи.
/ Відпічну від спеки сонця / в тіни, при кінці ходи.

3. Не боїшся, тиж струджений, / сам оттак туди
іти? / Чого, коли добре знаю, / я дорогу до мети, /
Ще й не сам я, бо зі мною / йде Ісус, мій добрий
друг / охоронює в дорозі / стереже від ям, яруг. /
Охоронює в дорозі, / стереже від ям, яруг.

4. Тож візьми мене з собою / до колиби на горі. /
Добре, хочеш, йди зі мною, / підемо тепер в тро-
їх... / Недалеко вже хатина, / моя рідна сторона, /
потрудімось ще хвилину, / відпічнемо по трудах. /
Потрудімось ще хвилину, / відпічнемо по трудах.

238

Чи зустрінемось з со бо ю, де святі віч но жи-

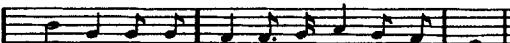
вуть, де гли бо ко ю рі ко ю во ди чи сті і

те куть? Так зустрінемось з со бо ю там, де сві тло

чу до во ю рі ко ю, розви ва єть ся пі сень хва-

ло ю бо го ві - Віт це ві вспо ко ю.

2. Там у ясності безкрай / сонце вічнеє сія, /
там не кануть зорі ніччю, / враз спів ангельський
луна.

Так, зустрінемось з собою....

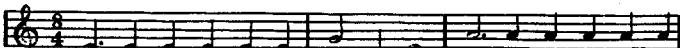
3. Поміж нами а між небом / шлях колись не
існував, / а Христос, крові ціною, / шлях чудовий
показав.

Так, зустрінемось з собою

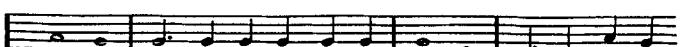
4. Скоро будем за рікою, / де Христу хвала гре-
мить, / там зустрінемось з собою / і вже вічно буд-
ем жити.

Так, зустрінемось з собою...

239

Прощай, брате, з Богом впуть і ді! Хай тебе Господь хо-

ро нить, хай пригорне й о бо ро нить, пращай, брате,

з Богом в путь іди! З Богом в путь, щасний будь, бра-
те наш, до Бога йди! вічну путь, щасний
будь! про щай, бра те, в Богі ти хо спи!

2. Прощай, брате, з Богом в путь іди! / хайже пам'ять вічна з хвилі, / як спочинеш у могилі, / за тобою буде, з Богом йди! З Богом в путь...

3. Прощай, брате, Бога молим ми, / щоб святая Божа сила, / вічну путь миром встелила... / прощай, брате з Богом в путь іди! З Богом в путь...

240

Не се мо тіло на спокій, схороним у зем-
лі сирій, Го сподь у се смерти під дав, у землю

їде, що з землі взяв.

2. Друзі та сестри, так ми всі / в свій час знайдемось у землі / тому життю прийде кінець, покличе в друге нас Творець.

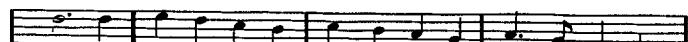
3. Минає день за днем, летить... / мине життя і пролетить, / друге у вічності жде, знай, / мирне для правих, — злим: відчай.

4. Бог зна', який кому є вік, / — хай тямить кожний чоловік, / щоб був готовий в кожний час, / коли покличе Господь-Спас.

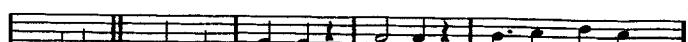
241

При Божім троні в не бе сах ді тей зійшовся

рій, во ни я сні ють мов зірки і гимн співа ють

свій: слава, слава, слава, слава Богу

ви со ті

2. Щож їх у небо привело / в світ Божої любви, /
як туди, де вічний мир, / вони малі зайшли? / Щоб
співати: слава, / слава, Богу в небесах!

3. За них Спаситель кров пролив, / щоб змити
їхній гріх, / щоб кождий праведний землі / прийти
до Бога міг, / щоб. співати: слава, / слава, Богу в
небесах!

4. Про Божу ласку всі вони / подбали на землі, /
тому тепер лице Христа / так близько бачать всі.
/ І співають: слава, / слава, Богу в небесах

242

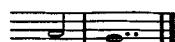
Бо же, близ че д'То бі, близ че д'То бі, хочаб і

на хре сті, і на хре сті. Я клікав би й то ді:

Бо же, близ че д'То бі близ че д'То бі, близ че

д'То бі.

2. Колиб в дорозі був / а ніч злягла, / колиб на
скелі в тьмі / здрімався я, / то линувби й тоді, /
духом ближче д' Тобі, / ближче д' Тобі,' / ближче
д' Тобі!

3. І в сні, у нічний час / моя душа / про Тебе
мріяла б, / свого Творця. / Хай янголи Твої, / мов
Якова в ночі / ведуть мене д' Тобі, / д' Тобі!

4. Колиб проснувся я / з моїх думок, / то сплів
би з моїх сліз / Тобі вінок. / Бо прагну і в журі /
бути ближче д' Тобі, / ближче д' Тобі, / ближче д'
Тобі.

5. Колиб у небо я / орлом злітав, / та колиб ясних
зір / я досягав, / співавби я тоді: / прагну ближче
д' Тобі, / ближче д' Тобі, / ближче д' Тобі!

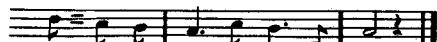
243

На спі е час, всі люди встануть, на су ді

там у ніг Христа, ко трі у царство Бо же ввійдутъ,

поллеться піс ня їх свя та.

2. Так молоді, старі як діти, / зодягнені в світлий віссон, / Бога там будуть прославляти, / як стануть перед Божий трон.

3. Господь у царство вічне прийме / усіх відкуплених дітей, / тягар, що був на них, іздійме, / обітрє слози всі з очей.

4. Ніхто не буде більш томитись / в тому небесному раї, / а будуть вічно веселитись, / духи всі чисті та святі.

5. Там вже ніхто ні мук, ні болів / не нанесе ніколи їм, / а, хто жив на землі в недолі, / свободний ввійде в Божий дім.

ГІМНИ.

244

Бо же Великий, єдиный, на шу Вкраї-

ну хра ни, во лі і сві тла про мінням Ти І і

о сі ни. Світлом на у ки і правди всіх нас

про світи, в щи рій лю бо ви до кра ю

Ти нас, Бо же, зро сти. Моли мось, Бо же є-

ди ний, на шу Вкраїну хра ни, Свої Ти
 ла ски й ще дро ти на Твій на род зі шли:
 Дай йо му во лю, дай йо му до лю дай, Бо же, на-
 ро до ві многа я лі та, многа я лі та, многа я
 лі та!

245

Бо же країв! О, Ти на не бе сах, пе ред
 То бо ю хи лим рідний стяг, а весь на род мо-

ли тву шле, о, ви слухай і ї! О стань Ти Бать-
 ком раз на все Вкраїнської землі.
 Ми славимо Во лю Твою, прийми Вкраїну,
 Бо же, за свою! Прийми Вкраїну, Бо же,
 за свою!

2. Боже святий! Ти нас Один веди / до світла правди, віри, свободи,/ хай рідний край, мов сонце те, / засяв в слушний час, / в нім річний всім закон буде / ген, ген, аж по Кавказ. / І буде в нас наче в раю, / прийми Вкраїну, Боже за свою.

3. Творче світів, Ти нас не опускай, / ідуть мов хмари вороги в наш край, / усіх нас разом з'єдни, / і волю настали, / і день побіди сотвори, / для Твоєї хвали... / Ти сам витай в нашім краю, / прийми Вкраїну, Боже за свою!

246

Весь край ген аж по мо ре, наш край щаслив бу-
де, ко ли в натхнені ві ри Твої слова прий-
ме. Як степ ши ро кий, го ри, лі си, я ри,
по ля, га ї, та би стрі рі ки вслав лять
Твоє | м'я.

2. Тобі на славу Христе / для нашого краю, /
благаємо, прияність / в нас обяви Свою! / Щоб
дотик ми почули / руки Твої всі / і від недуг зці-
лені, / від ран були вільні.

3. Де зло людей засліпить,/ там все неволя є, /
Твоя лише наука / дасть волю і спасе; / дай нам,
щоб Україна / до Тебе вся прийшла, / у Тебе правду
світло / і волю віднайшла!

247

На край наш до ро гий, зішли нам, о Святий,
мир і спо кій, то ді Вкраїна вся, щаслива
і свята по клін віддасть в мольбі во лі Твоїй.

248

Святий Бо же все могу чий, вчуй от сей bla-
гальний глас, ми Те бе від серця просим, прости і
по ми луй нас!

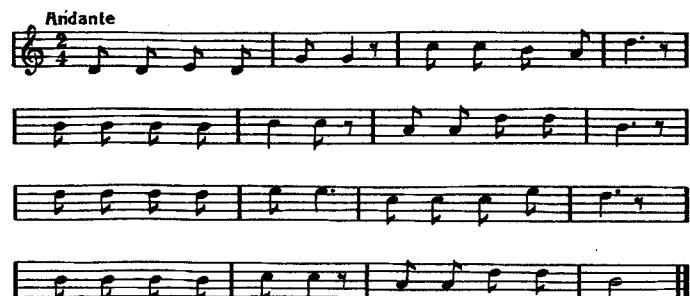
кінець

ДОДАТОК.

Варіант до пісні ч. 183.

Варіант до пісні ч. 222.

ЗМІСТ ВІДДЛІ ПО ЗМІСТУ ПІСЕНЬ

Число:

Заспіви

від 1 до 3

А. Церковний рік.

I. Різдво	„	4	„	43
II. Новий рік	„	44	„	48
III. Богоявлення	„	49	„	56
IV. Голгота	„	57	„	83
V. Воскресіння	„	84	„	99
VI. Вознесіння	„	100	„	104
VII. Св. Дух, св. Трійця	„	105	„	115

Б. Церква.

I. Богослужіння

і духовні послуги	„	116	„	136
а) Слово Боже	„	137	„	140
б) Хрищення	„	141	„	143
в) Каяття	„	144	„	148
г) Причастя	„	149	„	157
д) Вінчання	„	158	„	161

ІІ.Христос і люди

а) Характер Ісуса	„	162	„	178
-------------------	---	-----	---	-----

Г. Місія.

а) Заклики	від	179	до	186
б) Віра	"	187	"	190
в) Надія	"	191	"	200
г) Любов	"	201	"	212
д) Дяка	"	213	"	215
з) Хвала	"	216	"	226
ж) Прохання	"	227	"	229

Д. Послідні справи.

а) Сумерк	"	230	"	232
б) Смерть	"	233	"	236
в) Похорон	"	237	"	243
ГІМНИ	"	244	"	248
ДОДАТОК	"	249	"	250

ПОАЭЗБУЧНИЙ ПОКАЗЧИК ПІСЕНЬ.

A.

А тої ночі, як наш Спас ... 150

B.

Без Тебе я ніяк 176

В Вефлеємі у місточку,
де провадив зорі шлях 18

Блажен союз в Христі 131

В далекім краю на горі 61

Бог є любовю 201

Великденъ в нас, радій-

те люде 95

Вже день наш, Боже,

Бог то любов 202

закінчився 233

Бог предвічний 4

Вже робітник день скін-

Бог природу, Бог

чив 234

людину 13

Виджу на хресті роз-

Бог пастир мій 198

пятий 66

Боже, батьку всіх

Видів Бог, видів ство-

людей 141

ритель 6

Боже, близьче д'Тобі 242

Високо Божеський пре-

Боже Великий, Єди-

стіл 135

ний 244

Весь край ген аж по море 246

Боже країв 245

Вістку ангельську прий-

Божий Духу, мене жит-

мить 40

тям 52

Вічна скеле, дай нам

Боже, почуй моє мо-

всім 170

ління 109, 145

В країні на сході сам

Боже, славимо Тебе 223

Спас 20

Брате, слухай ухом віри ... 189

Владико неба і землі 227a

Будь з нами, Господи,

В нову сповитий пла-

в цей час 122

щаницо 75

Возвеличімо Бога живого ..	224
Воскрес, жиє	92
Вперед, вперед за Спасом ..	171
В ранці рано сонце	97
Всесильний, я Тобі молюся	227
Всіх любо лічить з лютих ран ...	174
Втворітесь широко, свя- тинні ворота	10
Втілилось Слово, тяжко роздібрати	9
Вчуй мене, мій любий	
Боже	229
Вшануймо дар Вітця небес	93

Г.

Гей, борці Христові	183
Гей, веселімся, люде враз	31
Гей, деж ті женці	124
Гей, радісно співаймо днес	41
Гей, чи чуєш Спасів голос	172
Гірко Тобі стане	194
Гляньте браття в гору	222
Глянь, як роси сяють	219
Гледіть, цей світ прекрасний	221
Година пізна	83
Господь поміч моя	200

Громадою встаемо ми ще раз	121
-------------------------------------	-----

Д.

Дай Боже віри крил	190
Дар з висока, ласка Божа	106
Дар нині пребагатий	15
Два серця зєднались нині	160
День уже минає	230
Діти мають в небі друга ...	211
Днес Спаситель наш єдиний	102
Добрій вечір Тобі, пане господарю	53
Дріма у пітьмі Гетсеман ...	82
Духу Божий будь між нами	107
Дяка Богові від нас	215

З.

За євангельську віру	2
Замовкі вечірний спів	134
Запашно зеленію словитий	119
Засуд Пилат запечатав	58
За тебе я вмирав	74
За що Христе, Божий	
Сину	72
З висот небесних у ночі	5

Земля здрігаєсь ліскавка- ми	179
Земле мамо звеселися	32
З неба ангели летять	23
Знов рік старий минувся	46
З Твоего столу впавших окрушин	154

I.

Іди до Спаса, часу не гай	184
Ідіть у світ в Моє ім'я	182
І знов у нас неділя	132
І ми воскреснем у Хри- сті	91
Ісусе, радосте сердець	206
І хто ж то такий зухвалий	73

K.

Когоб ти і не просив	144
Кождий хто на світі	118
Коли мос життя кінча- тись буде	235
Коли на знак хреста дивлюсь	78

Л.

Ласкавий Отче, Боже наш	123
Ледви, що сонце засві- тило	94
Лети буйненький вітре	126

Линьте пісні радости у небеса	146
Ломи нам хліб життя	152
Любий Спасе, від гріхів ..	156
Любімо Господа душою ...	205
Люблю отту я пісню	19
Люблю я, брате, повість ..	140
Люде мої, люде	71

M.

Мертвє вже тіло Твоє	76
Минувся рік старий	47
Мій Ісусе, хто зясує	77
Мовчаливо йдуть на збори	103
Могутня нам твердиня	
Бог	1
Моя надія у Христі	191

N.

На край наш	247
На небі зірка зійшла засяла	21
На сході вже свитає	125
На провесні лелій ідей- ні мрії	3
На те Господь життя нам дав	128
На Україні новая зоря	54
Наспіє час, всі люде встануть	243
Наш Боже спів приими	226
Наша втіха, Боже Духу	51

Наш Спаситель взір ді-	
точий	18а
Не сумуйте Божі діти	101
Не упадай, зі злом бо-	
рись	193
Не хотівши я голіруч	236
Небо і земля	30
Небозід уже темніє	231
Небесний царю, святий....	108
Неділя світла день	133
Неділя, день спочинку	129
Нема ліку над Спасів	
лік	148
Несемо тіло на спокій	240
Нехай царює нам повік	136
Нині Адаме розвеселися	25
Нині перед Богом	120
Нова радість стала	26
Новий шлях	177
Нову нам радість небо появі-	
ло	22

0.

О Вседержителю	110
О книго ти свята	138
О слово препречінє	137
О Спасе близько бачу	
я Тебе	155
Остань зі мною, бо тем-	
ніє вже	228
Ось, бач, як Він любив	
його	57
Ось відчинені ворота	127

Ось пастир всіх племен	
стоїть	197
Ось Сина дав нам віч-	
ний Бог	43
Ось Христос вознісся,	
в небо	100
Отець небес і цар царів	217
Отче неба, нехай всюди ...	111
Отче небесний	115
О, Отче, славен, будь	
на віки	112
О, Христе, прагну я	210
О хто рівня Тобі	220
О який же то приятель	164
Ой любове Божа чиста	203
Ой сивая та зозуленька	55

П.

Під Твоїм знаком, Христе	80
Підношу в гору очі	196
Плачути очі, ринутъ	
слези	68
Плугатор ниву оре	192
По всьому світу сьогодні	
новина	28
Понад крик юрбі і	
гамір	166
По скінченій вечері	81
Прощай, брате, з Богом	
в путь іди	239
Працюй, бо ніч над-	
ходить	232

Предивна новина	17
Предобрий Боже	157
Предвічний родиться від	
Діви	42
Пречиста кров із ран	
текла	67
При Божім Троні	241
Пригадаймо братя, се-	
стри	149
Прийди, прийди Месіє	
наш	12
Прийдімо всі вірні	24
Прийдімо до святині	48
Прийдіть до мене всі	
сумні	59
Прийдіть усі на пир	151
Прийшов Ти сонцем	60

Р.

Радійте люде	27
Радість Господь дав	
днесъ	29
Раз діточок мамі	142
Рік новий надходить	45
Розвеселімось разом	
всі нині	8

С.

Світу звіщає радість	14
Свята любове	204
Свята глава зранена	62
Свят Духу нині з висоти	50
Свят Духу осіни Ти нас	50

Т.

Там, де золоті арфи	104
---------------------------	-----

Твердо стійте	181
Ти кудою йдеш	237
Ти шлях, Тобою біжимо	89
Ти, що простер	113
Тим потішуйся, радій	175
Тиха ніч	7
То не туча небо заступила	180
Той голос, що у раї	161

У.

У Божий дім зійшлися ми	130
У Вефлесемі дивная но- вина	9a
У Вефлесемі нині новина	16
У Кані весілля	158

Х.

Херувимський звід	34
Хрест на рамя положили	63
Христос воскрес із мертвих	84
Христос воскрес! Христос воскрес	87
Христос воскрес, радійте діти	95a
Христос воскрес, йде до небес	96
Христос Господь наш воскрес із мертвих	99
Христос моїм проводарем	167
Христос основа церкви	116
Христос родився	35

Христове Йосиф з Арімати	75a
Христос розпятий на Голготі	69
Христе царю справед- ливий	64
Христе при Твоїм столі	153
Христе дяка дяка, слава ..	214
Христе любов Твоя	207
Хто в вертепі народивсь	38

Ч.

Чи зустрінемось з собою	235
Чути співи із небес	88

Щ.

Щасливий день, ща- сливий час	178
Що за радість стала	33
Що не роби	173

Я.

Я друга щирого пізнав	163
Як ваше серце	195
Я вірю все Тобі	188
Я знаю Ту церкву живую ..	117
Я знаком Христа хва- люся	79
Як вічар провадь нас	185
Як зір багато угорі	37
Як олень спрагнений в степу	199

Як посім згоду	186
Як славний Господь на Сіоні	216
Як Спас наш до Сіону	218
Як ті зіроньки	212
Я чую поклик Твій	147

Є.

Єрусалиме світлий, що сеєш	90
Єрусалиме, світлий у пишноті краси	90a

Післямова.

Дорогі читачі, друкування цього «Українського Євангельського Співаника» є спробою збереження оригінальної праці українського лютеранського душпастиря і богослова Теодора Ярчука. Це видання назвати рефрінтним тяжко, тому що в процесі підготовки його до друку використовувалося сканування, новий набір, а також корекція багатьох слів в сторону зближення їхнього звучання до літературної української мови без порушення змісту творів.

Ця робота стала можливою завдяки тісній співпраці українського видавництва з Тернополя «Горлиця» (директор п. Арсен Монастирський) та американської видавничої організації «Lutheran Heritage Foundation» (виконачний директор Преподобний Роберт Ран).

Теперішні видавці «Співаника» не мали на меті створити уніфікований лютеранський співник для користування якоєїс однієї конфесії, але хай служить ця праця славі Божій і добрій згадці про славних у Христі попередників теперішніх українських лютеран і зокрема добрим нагадуванням про сподвижництво, любов до Господа Ісуса Христа та до свого українського народу пастиря Теодора Ярчука. Soli Deo gloria!